

Inicijatori i dokumenti Otvorenog apela i Pisma podrške bosanskohercegovačkih i svjetskih intelektualaca za cjelovitu, multietničku i Evropsku Bosnu i Hercegovinu

PRIJEDLOG

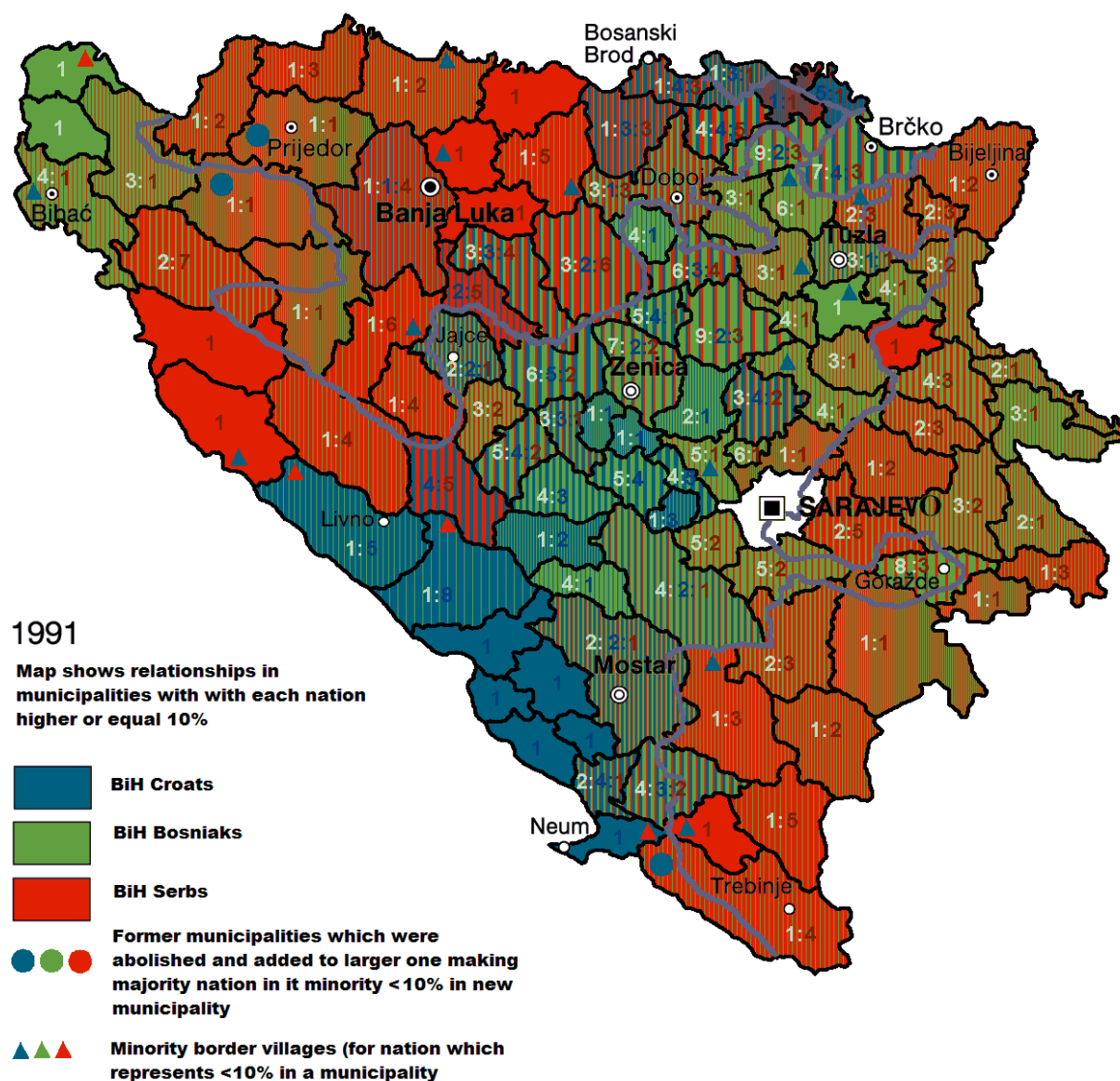
Ustavne platforme ravnopravnih građana i konstitutivnih naroda Bosne i Hercegovine putem mirne reintegracije Države, i to bez odlaganja

**Otvoreni apel 217 (Strana 2)
Pismo podrške 73 (strana 19)
Izabrani komentari Apela i Pisma
Zaključna razmatranja i projekti**

Sarajevo, 2011 / 2012

Karta multietničke Bosne i Hercegovine prije rata (1991)

Ethnic composition before the war in BiH (1991)

Prema zvaničnom statističkom popisu stanovništva Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine (SR BiH) u 1991 godini u zemlji je živjelo:

1,903.000 Bosanskih Muslimana, ili 43,7%

1,354.000 Bosanskih Srba, ili 31,3%

753.000 Bosanskih Hrvata, ili 17,3%

335.000 ostalih stanovnika, ili 7,7%

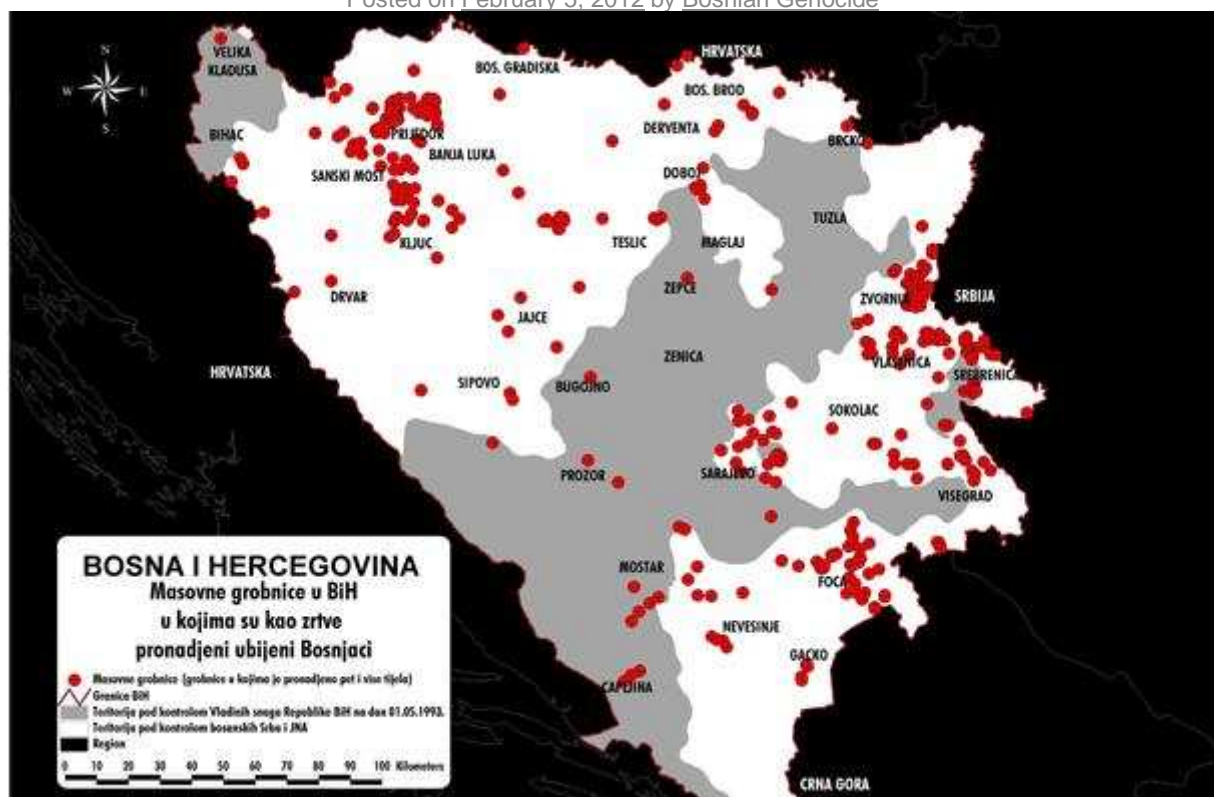
Masovne grobnice: Na teritoriji [Republike Srpske](#) je prema podacima Federalne komisije za traženje nestalih do sada otkriveno preko 500 masovnih grobnica i oko 3000 pojedinačnih u kojima su pronađena tijela većinom [Bošnjaka](#), te [Hrvata](#), [Roma](#), [Albanaca](#) i ostalih koje su pobile srpske vlasti tokom rata u BiH.

Preuzeto sa:

"http://bs.wikipedia.org/w/index.php?title=Masovna_grobnica&oldid=1473146"

Mapa Masovnih Grobnica u BiH: RS Je Genocidna Tvorevina

Posted on February 5, 2012 by Bosnian Genocide

Mapa masovnih grobnica u BiH u kojima su kao žrtve pronađeni ubijeni Bošnjaci

Dnevni Avaz (on line izdanje , subota 18. februar 2012) — Mapa masovnih grobnica u BiH u kojima su kao žrtve pronađeni ubijeni Bošnjaci, dokaz je da su granice Republike Srpske napravljene sistematskim provođenjem genocida. Kaže to za “Avaz” Mirsad Avdić, direktor [JU Muzej Sarajeva](#) i jedan od autora ove mape na kojoj je ucrtano 440 masovnih grobnica; dodaje da im je baza podataka Instituta za nestale BiH bila veoma važan izvor informacija za prikupljanje građe i izradu mape.

- Bez nekog tendencioznog istraživanja u tom smislu, mi smo prenošenjem tih lokaliteta masovnih stradanja na mapu BiH praktično dobili “Republiku Srpsku”, odnosno dobili smo dokaz da se zločini nisu dešavali spontano ni slučajno. Naprotiv kada se gleda mapa vidi se sistematsko provođenje genocida – naglašava Avdić. U međuvremenu je pronađeno desetak novih masovnih grobnica pa će se uraditi nova mapa.

- Izložba je na poziv crnogorske vlade bila na gostovanju u Podgorici, potom u Njujorku a nedavno i u Švedskoj. Ove godine planira se njeno putovanje kroz BiH a zatim se ide sa ovom izložbom u Austriju i Njemačku.

Kada se pogleda ova jedinstvena izložba ne mora se puno pričati. Potpuno jasno se vidi situacija šta se dešavalo u Bosni i Hercegovini tokom rata 1992-1995. godine.

**Važan cilj za Bosnu i Hercegovinu
Postati dio NATO i Evropske Unije**

**Otvoreni apel od preko 200 bosanskohercegovačkih
intelektualaca za cjelovitu, multietničku i Evropsku
Bosnu i Hercegovinu**

***Apel se upućuje Organizaciji Ujedinjenih Nacija, OSCE,
PIC, Sjedinjenim Američkim Državama i Europskoj Uniji,
kao i zvaničnim organima države Bosne i Hercegovine***

Sarajevo, januar / siječanj 2011/2012. godine

Zabrinuti za sudbinu naše lijepe, ali napaćene domovine, molimo Vas odgovorne državnike Svijeta i naše zemlje – da, u ime temeljnih vrijednosti čovječanstva, učinite sve što je u Vašoj moći da se obnovi i učvrsti demokratski, multietnički i multikulturalni karakter Bosne i Hercegovine, kao nezavisne, jedinstvene, održive, funkcionalne i prosperitetne europske države.

Dejtonsko-pariškim sporazumom (novembar-decembar 1995.), pod pritiskom međunarodne zajednice, prekinut je rat u Bosni i Hercegovini (1992.-1995.). Ta se činjenica neosporno mora cijeniti kao pozitivno dostignuće.

Nažalost, sva kasnija događanja pokazala su da je prekid ratnih operacija bio gotovo jedino pozitivno dostignuće tog sporazuma u odnosu na ponovnu uspostavu Bosne i Hercegovine kao cjelovite, nezavisne i multietničke, funkcionalne i demokratske države.

Neka od rješenja iz Dejtonsko-pariškog sporazuma, iznuđena imperativom zaustavljanja oružanog sukoba, nisu u skladu sa međunarodnim demokratskim standardima, i pokazala su se kao nepremostiva prepreka u svim aspektima reintegracije Bosne i Hercegovine kao jedinstvene države ravnopravnih građana i naroda.

Dejtonsko-pariški sporazum promijenio je i ime naše države, isključivši iz Naslova Države, historijski i suštinski, nepravedno i nelegalno, višedecenijsku ustavnu riječ “Republika”, koja je, međutim, neobjektivno i uvredljivo za žrtve genocida, data kao nagrada agresoru u nazivu jednog od entiteta, gdje su izvršeni najteži masovni zločini i genocid u Evropi poslije Drugog svjetskog rata. Zbog čega su to odobrili - pitaju odgovorne nosioce međunarodne politike iz Amerike, Evrope i Rusije, sa krikovima do neba, ispod zemlje i nad zemljom stotine hiljada živih i mrtvih, protjeranih sa svoje pradjedovske zemlje i pobijenih u spaljenim domovima, neduzni civili, starci, žene i djeca.

Legalizovano je stanje uspostavljeno silom i genocidnom politikom i praksom snaga koje su osmislile, otpočele i vodile taj stravični rat.. Zato je u Daytonu isfabrikovan mir, čiji su garanti upravo susjedne države, koje su bile nosioci neljudske agresije protiv jedne nezavisne i tolerantne zemlje, priznate od Ujedinjenih Nacija. Zato su morale biti formirane vještačke administrativne strukture, koje su pocijepale zemlju i nemaju uporišta u našoj tradiciji, niti su uobičajene u odnosu na standarde drugih višenacionalnih demokratskih država. Cjelokupno iskustvo postdaytonske Bosne i Hercegovine pokazuje da je glavni nepisani cilj jedne od ustanovljenih vještačkih struktura, podržavanje od garanata Daytonskog sporazuma, da se spriječi bilo kakva reintegracija zemlje, koja će je pretvoriti u normalnu evropsku državu.

Entiteti uspostavljeni Dejtonsko-pariškim sporazumom uglavnom nisu ispoštovali dvije osnovne odredbe toga sporazuma – odredbu o privođenju pravdi i kažnjavanju odgovornih za počinjene zločine, i odredbu o povratku prognanih i izbjeglih u njihove domove. I sa te strane, ne poštujući te odredbe, oni su izgubili bilo kakvu legalnost svoga postojanja. Zato ekstra nacionalisti počinju imperativno da traže, popis stanovništva,, kojim bi bilo legalizovano stanje poslije izvršenog genocida, izvršenog u Republici Srpskoj. Zato prije bilo kakve osluke o popisu stanovništva, mora se postaviti pitanje o sprovođenju Odluke Haškog tribunala iz 2007. godine da je Republika Srpska izvršila genocid sa svim konzekvencama koje iz toga proizilaze.

Iz entitetskih struktura nisu odstranjene snage koje su osmislile, započele i vodile rat (onako kako je izvršena denacifikacija u Njemačkoj nakon Drugog svjetskog rata), pa su **one ostale politički aktivne i danas.**

Onemogućavanjem povratka izbjeglih i prognanih promijenjena je nacionalna struktura stanovništva Bosne i Hercegovine u korist nasilno stvorenog entiteta, koji je od Haškog suda pravde osuđen za izvršeni genocid po presudi iz 2007. godine.

U takvim okolnostima zloupotrebljava se entitetsko glasanje, pa pozicija dezintegracionih nacionalističkih snaga postaje dominantna, dok se uloga demokratskih integrativnih elemenata bosanskohercegovačkog društva u potpunosti degradira i marginalizira. Na taj se način blokira svaka inicijativa da se, poboljšavanjem ustavnih rješenja ili na druge načine, ovakvo neodrživo stanje promijeni u smislu uspostavljanja istinskog, demokratskog, multietničkog i multikulturalnog društva, lišenog diskriminacije i aparthejda po nacionalnoj, vjerskoj, političkoj ili drugoj osnovi.

U prilog našoj konstataciji o neodrživosti ovakvog stanja govori ocjena Europskog suda za ljudska prava prema kojoj je ustavni sistem u Bosni i Hercegovini diskriminatorski i protivan Europskoj konvenciji o ljudskim pravima. I ta ocjena i sve druge pozitivne inicijative u cijelosti se ignorira.

Ozbiljni analitičari upozoravaju na teško stanje u svim segmentima života u Bosni i Hercegovini, bez obzira na entitetsku ili nacionalnu pripadnost građana.

Entitetske vještačke granice, formirane vojnom silom međunarodne zajednice po Daytonskom sporazumu, preferirajući bivšeg agresora, najviše su obezglavile krupna bosanskohercegovačka preduzeća, koja su bila nosioci izvoza roba i usluga iz zemlje. Tako je njihova glava upravljanja ostala u jednom, a fabrike u drugom entitetu. Pored lošeg upravljanja rascjepkanom državom u svim sferama vlasti, nije nikakvo čudo da sadašnji izvoz roba i usluga iz oba entiteta, poslije 16 godina Daytonskog „hladnog mira“, čini tek polovinu predratnog izvoza iz čitave Bosne i Hercegovine iz 1990. godine, da je ostvarena 2010. godine tek polovina predratne industrijske proizvodnje, a da je polovina radno sposobnog stanovništva ostala bez dotadašnjih radnih mjesta i zaposlenja bilo gdje. I zato inostrani dug zemlje eksponencijalno raste, iako većina stanovništva živi u nezapamćenoj bijedi i siromaštvu.

Zato su potrebne korjenite promjene. A to znači – **bosanskohercegovačko demokratsko civilno društvo, zajedno sa međunarodnom zajednicom, mora ući u presudan proces da se mijenja opći, dugotrajan i negativan nacionalistički status-quo koji ne dopušta nikakav progres i nadu za budućnost. To znači, takođe, da se ponovno izgradi cjelovita, multietnička, funkcionalna i europska država Bosna i Hercegovina, koja je strateški i brutalno razorena u ratu (1992.-1995.) i suštinski nije obnovljena Daytonskim sporazumom (1995.).**

Kao jedan od praktičnih rezultata ove destrukcije države mi imamo danas u zemlji ekspanziju jezika mržnje kod nekih vodećih političara. Očigledno je kako sve upućuje na moguću novu agoniju žitelja Bosne i Hercegovine i moguće novo žarište nestabilnosti, kako u regiji tako i u međunarodnim razmjerama.

Unatoč svijesti da se mir i budućnost za Bosnu i Hercegovinu mora kreirati unutrašnjim snagama, mi smo duboko uvjereni da politička situacija u zemlji i sastav zastupnika izabranih na posljednjim izborima (3. oktobar / listopad 2010.) nije takav da se bez značajne intervencije međunarodne zajednice mogu uspješno donositi bilo kakve vitalne odluke o potrebnim promjenama postojećeg nedemokratskog i oktroiranog ustava.

Važan dokaz za ovu tvrdnju je činjenica da je taj isti oktroirani Ustav, koji predstavlja glavnu prepreku reintegraciji i funkcioniranju Države, napisan u Daytonu (novembar 1995.) pod neposrednim rukovođenjem međunarodnih super sila, koje i danas, sa svojim krupnim Banskim ovlaštenjima, pokušavaju kontrolisati situaciju u zemlji, putem OHR-a, PIC-a i EUFOR-a

Dejtonski sporazum je potpisan bez znanja naših građana. Isto tako, ni legalno Predsjedništvo Republike Bosne i Hercegovine, države priznate od Ujedinjenih nacija (1992.), koje je po važećem Ustavu Države jedino imalo pravo da donese „Odluku“ o potpisivanju Daytonskog sporazuma prije 16 godina, nikada nije donijelo takvu Odluku, a niti Parlamentarna skupština legalne Republike Bosne i Hercegovine.

Činjenica da ni trinaest mjeseci poslije provedenih formalno slobodnih izbora, pod dominacijom nacionalističkih snaga, nije bila formirana svuda vlast, niti Vijeće ministara BiH, pokazuje da država u Bosni i Hercegovini, pošto je radikalno slomljena, nije sposobna za normalno pravno funkcioniranje, bez aktivnog djelovanja Daytonskih sila, koje su joj takav državni sistem nametnule, nije sposobna da razvija ekonomiju, nije sposobna da štiti ljudska prava svojih građana u zemlji i u inostranstvu i nije sposobna da štiti ni svoj vlastiti suverenitet od uplitanja susjednih država.

Dame i gospodo:

Zato smo slobodni da uz ovaj “Otvoreni apel” izložimo određena politička rješenja i ustavne principe uz koje, prema našem mišljenju, može otpočeti proces obnove cjelovite i jedinstvene, multietničke i multikulturalne, održive i pravno funkcionalne europske države Bosne i Hercegovine.

Prvenstveno smatramo neophodnim osigurati:

1. efikasnu zaštitu zajamčenih ljudskih prava i sloboda, uz garanciju mogućnosti ostvarivanja istih na čitavom državnom teritoriju bez ikakvih izuzetaka i diskriminacija;
2. instrumente za ostvarivanje kolektivnih nacionalnih prava jednako za sve građane, sve narode i nacionalne manjine, te pravo na regionalnu i lokalnu samoupravu u skladu sa Europskom poveljom o ljudskim pravima i Europskom poveljom o lokalnoj samoupravi;
3. ostvarivanje procesa regionalne suradnje jednako prema svim susjedima, bez ikakvog nacionalnog predznaka i bez protekcionizma prema bilo kome (paralelne specijalne odnose entiteta i susjednih država rješavati kao regionalnu prekograničnu suradnju u duhu općeprihvaćene europske prakse);
4. uspostavljanje racionalne i efikasne organizacije državne vlasti na svim nivoima, u skladu sa uvriježenim standardima naprednih demokratskih država, koja će svoj legitimitet izvoditi isključivo iz državnog identiteta i suvereniteta Bosne i Hercegovine kao države ravnopravnih građana i naroda koji u njoj žive. Pravo nacionalnog veta treba zadržati samo u Domu naroda, koji treba da bude formiran kao istinska garancija ravnopravnosti svih naroda i nacionalnih manjina;
5. uspostavljanje takve unutarnje regionalizacije, bez nacionalnog predznaka, u evropski organiziranoj i funkcionalnoj državi Bosni i Hercegovini, koristeći i pozitivna iskustva višestoljetne tradicije povezivanja ljudi i roba među regijama, **koje moraju obavezno**

poništiti nedavne rezultate ratnog genocida bilo koje vrste u Bosni i Hercegovini, kako to nalaže Konvencija o sprečavanju i kažnjavanju genocida, usvojena jednoglasno Rezolucijom Generalne skupštine Ujedinjenih Nacija decembra 1948. godine, koju je potpisala i Bosna i Hercegovina. Do sada ništa nije učinjeno na terenu, da se provede ta izvanredna civilizacijska rezolucija i otklone posljedice genocida. U tom smislu, stvarni prioritet je da se organiziraju u vidu modernih distrikta, pod okriljem funkcionalne vlade Bosne i Hercegovine, najugroženija područja od genocida sa predratnim većinskim hrvatskim stanovništvom u Bosanskoj Posavini i sa predratnim većinskim bošnjačkim stanovništvom u Istočnoj Bosni, gdje pripada i Srebrenica;

6. uvjete pod kojima će se intenzivirati i ubrzati procesi priključivanja Bosne i Hercegovine euroatlantskim integracijama.

U prelaznom periodu, do donošenja novog Ustava Bosne i Hercegovine, moguće je i potrebno vratiti pravnu snagu Ustavu Republike Bosne i Hercegovine, **koji je Daytonsko-Pariškim sporazumom protuustavno suspendiran mimo slobodne volje njegovih građana i najviših legalnih državnih organa (Predsjedništvo Republike i Parlament).**

Posljednji ustav Republike Bosne i Hercegovine predstavlja i posljednje pravedno, pa prema tome i legitimno ustavno uređenje naše države. Taj ustav je ukinuo komunizam i omogućio održavanje prvih slobodnih višepartijskih izbora u 1990. godini. On je osigurao održavanje slobodnog referenduma za nezavisnost 1. marta 1992. godine, na osnovu kojeg su Ujedinjene Nacije priznale Republiku Bosnu i Hercegovinu kao nezavisnu državu. Ovaj ustav je takođe osigurao da svaki građanin bude podjednako suveren na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine bez obzira na etničku i vjersku pripadnost, što danas nije slučaj u nametnutom Daytonskom ustavu. I niko nema pravo da naknadno dovodi u pitanje ili revidira tu potpuno slobodno i demokratski izraženu dvotrećinsku volju većine građana. volju građana.

Daytonski model ustava prevodi u ustavnu povelju jedan aneks međunarodnog mirovnog ugovora koji ne odgovara standardu ustavotvornog akta. Tako se državopravni status BiH pokazuje kao „ustavna država” koja nema legitimni ustav.

Po našem mišljenju, u novom Ustavu Bosne i Hercegovine, koji bi dobio europski karakter, trebalo bi ugraditi sljedeća osnovna načela:

1. Bosna i Hercegovina treba da bude sekularna država svih njenih konstitutivnih građana i konstitutivnih naroda (B/H/S i nacionalne manjine) koji u njoj žive. Bosna i Hercegovina treba da bude zasnovana na vladavini prava i socijalne pravde, na načelima participativne građanske demokratije, ljudskih i manjinskih prava i sloboda, zaštite čovjekove okoline, međunarodne suradnje i tržišne ekonomije, kao i na pripadnosti europskim principima i društveno-historijskim vrijednostima;

2. izvorna suverenost pripada državi Bosni i Hercegovini i potiče isključivo od svih njenih građana i naroda. Nijedan državni organ, politička organizacija, grupa, pojedinac ili jedan od naroda, ekskluzivno ne može prisvojiti suverenitet ili dio izvornog suvereniteta države i uspostaviti vlast mimo izvornog suvereniteta;

3. pravni poredak treba da bude jedinstven. Uređenje vlasti treba da počiva na podjeli vlasti na zakonodavnu, izvršnu i sudsku. U takvom evropskom sistemu Predstavnički dom vrši zakonodavnu vlast po principu demokratskog odlučivanja, u skladu sa odredbama Ustava.

Dom naroda štiti vitalne kolektivne interese svih naroda i nacionalnih manjina podjednako, uz primjenu instrumentarija određenog Ustavom. Izvršnu vlast provodi vlada Bosne i Hercegovine, formirana prema principu kompetentnosti, i na način da odražava i nacionalnu strukturu stanovništva Bosne i Hercegovine (prema popisu iz 1991. godine);

4. sudska vlast treba da bude potpuno neovisna od političkih i bilo kojih drugih utjecaja; u tom smislu potrebno je ponovno uspostaviti Vrhovni sud Bosne i Hercegovine, koji je postojao od 1909. godine (vrijeme Austro-Ugarske vlasti), i koji je bio neustavno eliminiran 1997. godine sporazumom tri vodeće nacionalno/nacionalističke partije u postdejtonskoj eri (SDA, SDS, HDZ);

5. funkciju Predsjednika Države obavlja građanin BiH koji se bira na četiri godine na općim izborima za cijelu državu, sa slobodnim pristupom aktivnom i pasivnom pravu glasa za sve građane;

6. kontrola državnih granica treba da bude u potpunoj nadležnosti države Bosne i Hercegovine. Jedino država Bosna i Hercegovina ima pravo da odlučuje o državljanstvu svojih stanovnika;

7. država Bosna i Hercegovina treba da ima svoje savremene i dovoljne oružane snage, svoju policiju i sigurnosne službe, a i niži nivoi vlasti treba da imaju odgovarajuće policijske snage. Teritorija države Bosne i Hercegovine je nedjeljiva i nikakvim pravnim aktima ne može se dijeliti. Imovina naslijeđena 1991. godine, nakon razdruživanja od SFR Jugoslavije, je imovina države Bosne i Hercegovine i niko nema pravo dogovorima i kompromisima da je otuđuje, počev od prirodnih resursa do vojne imovine;

8. Bosna i Hercegovina treba da bude potpuno sekularna država čije su vjerske zajednice odvojene od države. Nijedna religija ne može se uspostaviti kao državna, ili obavezna. Religijski praznici ne mogu biti praznici Države;

9. pred Ustavom i zakonom moraju biti svi jednaki. Svako treba da ima pravo na jednaku zakonsku zaštitu bez diskriminacije. Pravo na život i imovinu je nepovredivo;

10. ekonomsko uređenje u Bosni i Hercegovini treba da počiva na tržišnoj privredi, otvorenom i slobodnom tržištu, slobodi poduzetništva, samostalnosti privrednih subjekata i ravnopravnosti privatne i drugih oblika svojine. Bosna i Hercegovina je jedinstveno ekonomsko područje sa jedinstvenim tržištem roba, rada, kapitala i usluga;

11. spoljna politika počiva na općepriznatim principima i pravilima međunarodnog prava i pripada izvornoj suverenosti države;

12. odredbama Ustava, kojima se osiguravaju kolektivna nacionalna prava i pravo na regionalnu i lokalnu samoupravu, mora biti osigurana i zaštita od mogućih zloupotreba tih prava u smislu blokade Parlamenta i drugih državnih institucija, odnosno onemogućavanja funkcija države kao cjeline;

13. odredbama Ustava mora biti onemogućena segregacija u obrazovanju i netrpeljivost prema drugima. Isto tako, treba obavezati državne organe na svim nivoima za modernu ulogu nauke, obrazovanja, kulture i umjetnosti i njihovo potrebno finansiranje po ugledu na europske razvijene zemlje radi blagostanja građana i njegovanja zajedništva.

Radi svega izloženog, zahtijevamo da se prije svih budućih razgovora i rasprava o ustavnim promjenama i novom Ustavu održi ustavna konvencija koju će sazvati Savjet sigurnosti, OSCE, USA i Evropska Unija. Na ovoj Konvenciji treba, pored predstavnika političkih struktura ravnopravno učestvovati i vanstranačke strukture demokratskog civilnog društva, pa i naša (IA- 15) (15 inicijatora ovog Otvorenog apela).

Zakonom o pripremama novog Ustava, ustavnoj konvenciji i međunarodnoj arbitraži treba regulisati da u slučaju spornih pitanja na Ustavnoj konvenciji odluku treba, bez odlaganja, prepustiti međunarodnoj arbitraži, sastavljenoj od pravnih eksperata za ustavno pravo, koje će izabrati Upravni odbor PIC-a (Steering Board of PIC). Arbitraža treba da odlučuje o spornom pitanju na osnovu modernih evropskih standarda za višenacionalne države, a ne na osnovu ratom nametnutih rješenja u Daytonskom sporazumu i eventualne ekstra nacionalističke politike stranih sila, ili tuđih domaćih faktora.

(Kao dokaz da su potpisnici prihvatili „Otvoreni Apel”, čuvaju se u Uredništvu Inicijatora Apela u Sarajevu njihovi „ID” brojevi. Inicijatori Apela, njih 14, označeni su kao grupa (IA – 15). Oni su ovlašteni, u ime svih potpisnika, da potpišu Apel i prateća pisma):

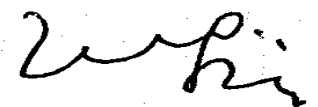
S poštovanjem, bosanskohercegovački intelektualci iz zemlje i dijaspore, potpisnici Apela.

A / POTPISI INICIJATORA „APELA” (IA - 14)

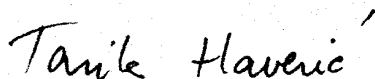
G. Jakob Finci, dipl. jur., dopisni član BHAAAS – BH Američke Akademije za umjetnost i nauku; Predsjednik Jevrejske zajednice Bosne i Hercegovine, Ambasador Bosne i Hercegovine u Bernu, Švicarska

G. Jure Galić, Predsjednik Saveza antifašista i boraca narodno-oslobodilačkog rata, Sarajevo

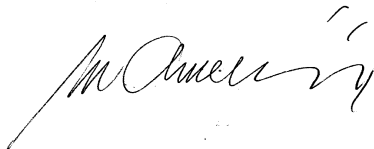
Doc. dr. Tarik Haverić, Univerziteti nastavnik za političke i pravne sisteme BiH, Univerzitet u Zenici

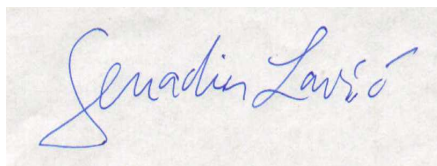
Prof. dr. Tomislav Išek, Profesor za modernu historiju BiH, Filozofski fakultet, Univerzitet u Tuzli

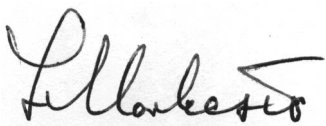
G. Milorad Krunic, dipl. ecc., Predsjednik Srpskog kulturnog društva „Prosveta” Sarajevo, BiH

Prof. dr Senadin Lavić, Predsjednik Bošnjačke Zajednice Kulture „Preporod“ (BZK), Sarajevo, BiH

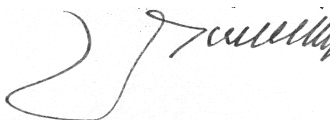
Prof. dr. fra Luka Markešić, Predsjednik Hrvatskog narodnog vijeća (HNV), Sarajevo, BiH

D. akademik prof. dr. Dejan Milošević, dopisni član ANUBiH, redovni profesor teorijske fizike na Prirodno-matematičkom fakultetu u Sarajevu, istraživač u oblasti atomske, molekularne i optičke fizike.

Prof. dr. Nedžad Mulabegović, Predsjednik Vijeća Kongresa bošnjačkih intelektualaca Sarajevo, BiH

Prof. dr. Muris Osmanagić, Laureat najviše nagrade za nauku u bivšoj Jugoslaviji - AVNOJ-a za 1982. i koordinator Otvorenog apela i Pisma podrške.

Akademik prof. dr. Branislava Peruničić, Potpredsjednik ANUBiH, Sarajevo, BiH

Akademik prof. dr. Vladimir Premec, sekretar odjeljenja humanističkih nauka, Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine (ANUBiH), Filozofski fakultet Univerziteta u Sarajevu, Predsjednik Hrvatskog društva za znanost i umjetnost Bosne i Hercegovine

G. Sretko Radišić, dipl. ing., Predsjednik Srpskog građanskog vijeća (SGV), Zenica, BiH

Akademik prof. dr. Abdulah Šarčević, član ANUBiH, Filozofski fakultet, Univerzitet u Sarajevu, BiH

Dipl. ing. Chem. Schlomo Bar Giyora (Vladimir) Zupkovic, Konsultant i stručni saradnik, Caduri Center Laboratories, Lower Galilee, Israel (Nazaret, Haifa, Ako i Tiberias), BH dijaspora, Izrael.

Podaci o potpisnicima „Otvorenog apela”			
#	Titula, ime i prezime	Pozicija/institucija	Grad/zemlja prebivališta
1.	Amina Agovic, LLD Candidate	IPR University Centre, Faculty of Law, Helsinki University	Helsinki, Finland
2.	Midhat Ajanović, PhD	Novinar, karikaturista i književnik; doktorirao filmologiju; predaje vizualne komunikacije i historiju filma na Univ. West, Trollhättan	Trollhättan, Sweden
3.	Haris Alibašić, MPA, PhD Candidate	Član Bosanskohercegovačko-američke akademije nauka i umjetnosti (BHAAAS); predsjednik Upravnog odbora Kongresa Bošnjaka Sjeverne Amerike	Grand Rapids, Michigan, USA
4.	Prof. dr. Ibrahim Arnautović	Profesor emeritus na Veterinarskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
5.	Kenan Arnautović, MD, FACS, PhD	Semmes-Murhey Clinic, Memphis; bivši predsjednik BHAAAS	Memphis, Tennessee, USA
6.	Prof. dr. fra Mile Babić	Član Franjevačke provincije Bosne Srebrenice; dekan Franjevačke teologije Sarajevo	Sarajevo, BiH
7.	Prof. dr. Haša Bajraktarević-Dobran	Vanredni profesor na Građevinskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
8.	Dr. Esad Bajtal	Nezavisni istraživač, glavni i odgovorni urednik časopisa „Glas antifašista“, Sarajevo	Sarajevo, BiH
9.	Gđa Amila Bakšić	Umjetnička direktorica i primadonna Opere Narodnog pozorišta Sarajevo	Sarajevo, BiH
10.	Prof. dr. Hasan Balić	Profesor na Univerzitetu u Sarajevu; bivši sudija Vrhovnog suda Republike BiH i predsjednik krivičnog vijeća koje je odlučivalo po molbama Haškog tribunala	Sarajevo, BiH
11.	Prof. dr. Josip Baotić	Profesor književnosti na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
12.	Docent dr. Vedada Baraković	Filozofski Fakultet Univerziteta u Tuzli	Tuzla, BiH
13.	Docent dr. Hajriz Bećirović	Politolog, Univerzitet „Džemal Bijedić“ u Mostaru	Mostar, BiH
14.	Prof. dr. Rešad Begtić	Prof. emeritus Ekonomski fakultet, Univerzitet Tuzla	Tuzla, BiH
15.	Akademik prof. dr.	Član ANUBiH (bivši potpredsjednik	Sarajevo, BiH

	Ljubomir Berberović	ANUBiH)	
16.	Prof. dr. Sead Berberović	Fakultet elektrotehnike i računarstva Univerziteta u Zagrebu	Zagreb, Hrvatska
17.	Prof. dr. Seniha Bešliagić	Profesor emeritus; Poljoprivredno-prehrambeni fakultet Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
-----		-----	
18.	-Doc. dr Nina Bijedić-	Orimjenjena matematika i formalne metode, Fakultet informacijskih tehnologija, Univerzitet „Džemal Bijedić“-	Mostar BiH
19.	Prof. dr. Zora Vukobrat-Bijedić	Profesor Medicinskog fakulteta; šef Klinike za gastroenterohepatologiju	Sarajevo, BiH
-----		-----	
20.	Prof. dr Sejit Bobar	Profesor na Univerzitetu „Džemal Bijedić“ Mostar	Mostar, BiH
21.	Prof. dr. Safet Brdarević	Profesor Mašinskog fakulteta i Prorektor na Univerzitetu u Zenici	Zenica, BiH
22.	Prof. dr. Ivan Bubalo	Profesor na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu	Sarajevo, BiH
23.	Dr. Svetlana Broz	Kardiolog, autor, predavač, direktor NVO Gariwo Sarajevo	Sarajevo, BiH
24.	Prof. dr. Suzana Bubić	Dekanesa Pravnog fakulteta i bivši Rektor Univerziteta „Džemal Bijedić“ u Mostaru	Mostar, BiH
25.	Professor Snježana Buzov	Profesor na Ohio State University; član BHAAAS	Columbus, Ohio, USA
26.	D. akademik prof. dr. Ivan Cvitković	Dopisni član ANUBiH; profesor na Fakultetu Političkih nauka Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
27.	Prof. dr. Faruk Čaklovica	Rektor Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
28.	Prof. dr. Ivan Čavlović	Dekan Muzičke akademije Univ. u Sarajevu	Sarajevo, BiH
29.	Prof. dr. Ekrem Čaušević	Filozofski fakultet Univerziteta u Zagrebu	Zagreb, Hrvatska
30.	Prof. dr. Ibrahim Čedić	Naučni savjetnik Instituta za jezik Sarajevo	Sarajevo, BiH
31.	Prof. dr. Smail Čekić	Profesor na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Sarajevu; direktor Instituta za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava	Sarajevo, BiH
32.	D. akademik prof. dr. Muris Čičić	Dopisni član ANUBiH; profesor na Ekonomskom fakultetu Univ. u Sarajevu	Sarajevo, BiH
33.	Prof. dr. Esad Ćimić	Profesor emeritus teorijske sociologije, religije i sociologije morala, Univ. u Sarajevu, Sveučilište u Zadru, Univ. u Beogradu	Sarajevo, BiH/ Zadar, Hrvatska/ Beograd, Srbija
34.	Prof. dr. Faruk Dalagija	Profesor Radiologije, Medicinski fakultet Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
35.	Prof. dr. Ismet Demirdžić	Profesor na Mašinskom Fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
36.	Docent dr. Daut Djenjo	Mašinski fakultet Univerziteta „Džemal Bijedić“ u Mostaru	Mostar, BiH
37.	Docent dr. Alma Dizdarević	Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet Univ. u Tuzli; Pedagoški fakultet Univ. u Sarajevu	Tuzla / Sarajevo, BiH
38.	Prof. dr. Ismet Dizdarević	Profesor emeritus psihologije, Filozofski fakultet Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
39.	Prof. dr. Ahmet Džubur	Bivši dekan i profesor na Agromediterranskom fakultetu, Rektor Univerziteta „Džemal Bijedić“ u Mostaru	Mostar, BiH
40.	Prof. Semir Đulić, PhD	Prof. filozofije i sociologije; Član Upravnog odbora Kongresa Bošnjaka Sjeverne Amerike	Atlanta, Georgia, USA
41.	D. akademik prof. dr.	Dopisni član ANUBiH; profesor robotike,	Sarajevo, BiH

	Vlatko Doleček	Mašinski fakultet Univerziteta u Sarajevu	
42.	Prof. dr. Enes Duraković	Profesor književnosti na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
43.	Prof. dr. Enes Durmišević	Profesor na Pravnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
44.	Primarijus dr. Smail Durmišević	Docent, Zdravstveni i Islamski fakulteti u Zenici, Univerzitet u Zenici	Zenica, BiH
45.	Prof. dr. Muhamed Dželilović	Filozofski fakultet i Akademija scenskih umjetnosti Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
46.	Prof. dr. Rifet Đokić	Vanredni profesor na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici	Zenica, BiH
47.	Dr. Biljana Đurica-Asotić	Ljekar u Domu zdravlja Zenica	Zenica, BiH
48.	Assistant Professor Emir Festić, PhD	Intenzivna njega, Mayo Clinic	Jacksonville, Florida, USA
49.	Prof. dr. Šaćir Filandra	Profesor na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
50.	Prof. dr. Ivan Filipović	Profesor na Mašinskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
51.	G. Jakob Finci	Predsjednik jevrejske zajednice Bosne i Hercegovine; Ambasador BiH u Švicarskoj; dopisni član BHAAAS	Sarajevo, BiH / Bern, Switzerland
52.	Prof. dr. Ognjenka Finci	Profesor na Arhitektonskom fakultetu i Likovnoj akademiji Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
53.	Prof. dr. Ešref Gačanin	Direktor Instituta za istraživanja i projektiranje IPISA, BiH	Sarajevo, BiH
54.	Akademik prof. dr. Ejup Ganić	Član ANUBiH; Predsjednik i Rektor Univerziteta „Sarajevska škola za nauku i tehnologiju“ (SSST)	Sarajevo, BiH
55.	Marko Galić, dipl. ecc.	Specijalista za ekonomske sisteme	Zagreb, Hrvatska
56.	Prof. dr. Maida-Medi Ganibegović	Profesor i šef Katedre za pedodonciju, Stomatološki fakultet, Univerzitet u Sarajevu	Sarajevo, BiH
57.	Prof. dr. Šefket Goletić	Profesor Mašinskog fakulteta Univ. u Zenici	Zenica, BiH
58.	Prof. dr. Kemal Gutić	Dekan Rudarsko-geološko-građevinskog fakulteta Univerziteta u Tuzli	Tuzla, BiH
59.	Professor Admir Hadžić, PhD	Profesor Anesteziologije na College of Physicians and Surgeons, Columbia Univ.	New York, NY, USA
60.	Docent dr. Emina Hadžić	Odsjek za hidrotehniku, Građevinski fakultet Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
61.	Prof. dr. Esad Hadžić	Profesor na Rudarsko-geološko-građevinskom fakultetu Univerziteta u Tuzli	Tuzla, BiH
62.	Omer Hadžiselimović, PhD, Adjunct Professor of English	Loyola University, član BHAAAS	Chicago, Illinois, USA
63.	Dr. Senad Hadžiselimović	Predsjednik Bošnjackog akademskog foruma Njemačke	Mannheim, Germany
64.	Doc. dr. Dijana Hadzizukić	-Fakultet Humanističkih nauka, Univerzitet „Džemal Bijedić“	Mostar, BiH
65.	Prof. dr. Rešid Hafizović	Profesor na Fakultetu islamskih nauka u Sarajevu	Sarajevo, BiH
66.	Hadžem Hajdarević	Književnik, Institut za jezik Sarajevo; profesor filozofije na Univerzitetu u Tuzli	Sarajevo / Tuzla, BiH
67.	Prof. dr. Enver Halilović	Profesor filozofije, Rektor Univ. u Tuzli	Tuzla, BiH
68.	Prof. dr. Elvedin Hanić	Profesor na Agromediterranskom fakultetu Univerziteta „Džemal Bijedić“ u Mostaru;	Mostar / Sarajevo, BiH

		vanredni profesor na Poljoprivredno-prehrambenom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	
69	Docent dr. Memnuna Hasanica	Profesor njemačkog jezika, Pedagoški fakultet Univerziteta u Zenici	Zenica, BiH
70.	Primarijus mr. Hadži Esad Hasaničević	Specijalista urgentne medicine u J Domu zdravlja Tešanj i viši asistent na Zdravstvenom fakultetu u Zenici na predmetu Urgentna medicina	Tešanj / Zenica, BiH
71.	Prof. dr. Bilal Hasanović	Vanredni profesor, Islamski fakultet u Zenici	Zenica, BiH
72.	Mario Heinal, MSc	Master of Political Sciences	Bat-Yam, Israel
73.	Prof. dr. Vesna Hercegovac-Pašić	Arhitekta-urbanist; vanredni profesor i šefica Katedre za urbanizam i prostorno planiranje Arhitektonskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
74.	Aden Hodžić, PhD	Senior Researcher at Research Center of Pharmaceutical Engineering and Science, Graz	Graz, Austria
75.	Emir Hodžić, D.V.M. PhD	Center for Comparative Medicine, Director of the Real-Time PCR Research & Diagnostic Core Facility, School of Veterinary Medicine, Univ. of California at Davis; član BHAAAS	Davis, California, USA
76.	Professor Migdat Hodžić, PhD	Član BHAAAS	Cupertino, California, USA
77.	Prof. dr. Nedim Hodžić	Vanredni profesor na Mašinskom fakultetu Univerziteta u Zenici	Zenica, BiH
78.	Akademik prof. dr. Dževad Hozo	Član ANUBiH; akademski slikar, profesor na Akademiji likovnih umjetnosti Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
79.	Prof. dr. Izet Hozo	Medicinski fakultet Univerziteta u Splitu	Split, Hrvatska
80.	Docent dr. Rešad Husagić	Generalni direktor Rudnika lignita „Kreka“, Koncern JP EPBiH	Kreka, BiH
-----		-----	-----
81	Doc. dr Alena Huseinbegović-	Pravni fakultet Univerziteta „Dzermal Bijedić“ Mostar-	Mostar, BiH
82.	Prof. dr. Omer Ibrahimagić	Profesor emeritus; Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
83.	D. Akademik Nedžad Ibrišimović	Dopisni član ANUBiH; književnik, skulptor Donio odluku u oktobru 2010., a umro u septembru 2011. Njemu u počast odluka posmrtno zadržana u ovome Apelu.	Podlugovi, BiH
84.	Prof. dr. Tomislav Išek	Profesor moderne historije na Univ. u Tuzli	Tuzla, BiH
85.	Zerina Jašarević, PhD, MD, MSc	Patolog, specijalista biomedicine i raka dojke	Voralberg, Austria
86.	Prof. dr. Anton Jekauc	Direktor Instituta za strateška istraživanja Sarajevo; Pročelnik odjela za društvene znanosti Hrvatskog društva za znanost i umjetnost BiH	Sarajevo, BiH
-----		-----	
87.	Prof. dr fra Petar Jeleč	Profesor na Franjevačkom Filozofsko-Teološkom Fakultetu u Sarajevu	Sarajevo, BiH
88.	Smail Jonuz, Bc Law	Predsjednik Stranke dijaspore BiH	Chicago, Illinois, USA
89.	Prof. dr. Pavo Jurišić	Dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
90.	Docent Lejla Jusić	Akademski muzičar, solo pjevač, Akademija	Sarajevo, BiH

		scenskih umjetnosti Sarajevo	
91.	Akademik prof. dr. Dževad Juzbašić	Historičar Austrougarskog perioda; član Akademija nauka i umjetnosti BiH	Sarajevo, BiH
92.	Prof. David Kamhi	Profesor emeritus violine na Muzičkoj akademiji Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
93.	G. Mustafa Kapidžić	Filmski režiser, glavni urednik izdavačke kuće KultB	Sarajevo, BiH
94.	Akademik prof. dr. Hanifa Kapidžić-Osmanagić	Član ANUBiH, Filozofski fakultet Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
95.	Prof. dr. Isak Karabegović	Profesor na Tehničkom fakultetu, Univerziteta u Bihaću	Bihać, BiH
96.	Prof. dr. Aleksandar Karač	Profesor na Mašinskom fakultetu Univerziteta u Zenici	Zenica, BiH
97.	Prof. dr. Dževad Karahasan	Pisac i profesor na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
98.	Docent Eldin Karaikovic, MD, PhD	Northwestern University, Chicago; bivši predsjednik BHAAAS	Chicago, Illinois, USA
99.	Prof. dr. fra Marko Karamatić	Profesor na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu	Sarajevo, BiH
100.	Professor Munib Karavdic, PhD	Australian School of Business, UNSW; Strategy Principal, AMP Financial Services	Sidney, Australia
101.	Prof. Vlado Kerošević	Dekan Akademije dramskih umjetnosti Tuzla	Tuzla, BiH
102.	G. Stjepan Kljujić	Novinar i bivši član predratnog i Ratnog predsjedništva Republike BiH (1992.)	Sarajevo, BiH
103.	Prof. dr. Aleksandar Knežević	Profesor na Mašinskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
104.	Prof. dr. Hajro Kofrc	Vanredni profesor na Pravnom fakultetu Univerziteta u Tuzli	Tuzla, BiH
105.	Prof. dr. Ivo Komšić	Profesor filozofije i Dekan Filozofskog fakulteta Univ. u Sarajevu; jedan od osnivača i bivši Predsjednik Hrvatskog Narodnog Vijeća (HNS) u prošlom ratu, Bivši član Ratnog Predsjedništva Republike BiH	Sarajevo, BiH
106.	Prof. dr. Safet Kozarević	Vanredni profesor i dekan Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Tuzli	Tuzla, BiH
107.	Prof. dr. Azem Kožar	Profesor na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Tuzli	Tuzla, BiH
108.	Prof. dr. Metka Krajgher-Hozo	Profesor na Likovnoj Akademiji Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
109.	Mr. Aida Kršo	Istraživač, Institut za jezik, Sarajevo	Sarajevo, BiH
110.	Mišo Krunić, dipl. ecc.	Predsjednik Srpskog kulturnog društva „Prosvjeta”	Sarajevo, BiH
111.	Prof. dr. Slavo Kukić	Profesor i prodekan na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta Mostar	Mostar, BiH
112.	Mr. Džafer Kulenović	Bankar	Chicago, Illinois, USA
113.	Prof. dr. Senadin Lavić	Profesor na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Sarajevu; Predsjednik Bošnjačke kulturne zajednice (BKZ) BiH	Sarajevo, BiH
114.	G. Miro Lazović, dipl. politolog	Prvi predsjednik Skupštine BiH (1992.-1996.) i član ratnog predsjedništva BiH	Sarajevo, BiH
115.	D. akademik prof. dr. Lidija Lincender-Cvijetić	Član ANUBiH; redovni profesor na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
116.	Akademik prof. dr. Slobodan Loga	Potpredsjednik Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine	Sarajevo, BiH

117.	Naim Logić, PhD, PE	Radi u Elektroprivredi Arizone (Salt River Project)	Arizona, USA
118.	Prof. dr. Milka Maksimović	Profesor Organske hemije na Odsjeku za hemiju Prirodno-matematičkog fakulteta Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
119.	Prof. dr. Mirjana Malić	Profesor na Stomatološkom fakultetu Univerziteta u Sarajevu; Predsjednica Skupštine Kantona Sarajevo	Sarajevo, BiH
120.	Prof. dr. Rajka Mandić	Profesor i projektant u arhitekturi, Arhitektonski fakultet Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
-----	-----	-----	-----
121.	Dr Mersida Manjgo	Univerzitet „Džemal Bijedić“ Mostar	Mostar, BiH
122.	Prof. dr. fra Luka Markešić	Predsjednik Hrvatskog Narodnog Vijeća (HNV), Bosna i Hercegovina; profesor na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu	Sarajevo, BiH
123.	Akademik prof. dr. Juraj Martinović	Član Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine	Sarajevo, BiH
124.	Akademik prof. dr. Božidar Matić	Profesor automatike na Elektrotehničkom fakultetu Univerziteta u Sarajevu; Predsjednik ANUBiH; bivši Rektor Univ. u Sarajevu	Sarajevo, BiH
125.	Prof. dr. Behdžet Mesihović	Profesor na Građevinskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
126.	Mr. Željko Milićević	Predsjednik „Pokreta Pravde za BiH“, Ottawa	Ottawa, Canada
127.	Mr. Slađana Miljanović	Viši asistent na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
128.	D. akademik prof. dr. Dejan Milošević	Dopisni član ANUBiH; profesor Teorijske fizike na Prirodno-matematičkom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
129.	Prof. dr. Zoran Mladenović, Mr.Sc. Dr.Sc.	Profesor medicine i stomatologije, Medicinski i Stomatološki fakultet, Univerzitet u Sarajevu	Sarajevo, BiH
130.	Akademik prof. dr. Ferid Muhić	Profesor sociologije i antropologije, Univerzitet Skopje; Predsjednik Bošnjačke akademije nauka i umjetnosti	Skopje, Macedonia
131.	Prof. dr. Nedžad Mulabegović	Predsjednik Vijeća Kongresa Bošnjačkih Intelektualaca (VKBI); profesor Medicinskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
132.	Docent dr. Rasim Muratović	Viši naučni saradnik Instituta za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava, Sarajevo	Sarajevo, BiH
133.	Docent dr. Džemil Najetović	Univerzitetski nastavnik društvenih nauka na Internacionalnom Univerzitetu „Philip Noel Baker“ Sarajevo	Sarajevo, BiH
-----	-----	-----	-----
134.	M.ScNuriya Omerbašić-	President of the Institute of Peace and Coexistence of Civilisations	Sarajevo BiH-
135.	Prof. dr. Muris Osmanagić	Laureat najveće nagrade za nauku u bivšoj Jugoslaviji – nagrade AVNOJ (1982); profesor emeritus, Rudarsko-geološko-građevinski fakultet, Univerzitet u Tuzli	Sarajevo, BiH
136.	D. akademik prof. dr. Adila Pašalić-Kreso	Dopisni član ANUBiH; Profesor na Filozofskom fakultetu Univ. u Sarajevu	Sarajevo, BiH
137.	Professor Djenita Pasic Esq. PhD	Univ. of Louisville School of Law; Bordeaux Business School; predsjednica BHAAAS	Bordeaux, France / Louisville, Kentucky, USA

138.	Professor Resad Pasic, PhD	Director of Section of Minimally Invasive Surgery, professor of Obstetrics and Gynecology, Univ. of Louisville Medical School; prvi potpredsjednik BHAAAS	Louisville, Kentucky, USA
139.	Mr. Zaim Pasic	Svjetski savez dijaspore BiH	Birmingham, UK
140.	Prof. dr. Zijad Pašić	Profesor na Rudarsko-geološko građevinskom fakultetu Univ. u Tuzli; bivši Federalni ministar obrazovanja i nauke	Tuzla, BiH
141.	Mr. Amina Pehlić	Viša asistentica na Islamskom pedagoškom fakultetu Univerziteta u Zenici	Zenica, BiH
142.	Docent dr. Izet Pehlić	Docent za naučnu oblast Pedagogija na Univerzitetu u Zenici	Zenica, BiH
143.	Prof. dr. Enes Pelidija	Profesor Osmanskog perioda historije na Filozofskom fakultetu Univ. u Sarajevu	Sarajevo, BiH
144.	Akademik prof. dr. Branislava Peruničić	Potpredsjednica ANUBiH; prof. emeritus na Elektrotehničkom fakultetu Univ. u Sarajevu	Sarajevo, BiH
145.	Docent dr. Marica Petrović	Bivši Prodekan za naučno-istraživački rad i razvoj na Filozofskom Fakultetu Univ. u Tuzli	Tuzla, BiH
-----	-----	-----	-----
146.	Dr Maja Popović	Univerzitet „Džemal Bijedić“ Mostar	Mostar, BiH
147.	Mirza Popovac, PhD	Researcher, Austrian Institute of Technology	Vienna, Austria
148.	Akademik prof. dr. Vladimir Premec	Član ANUBiH. Profesor na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu; Predsjednik Hrvatskog društva za znanost i umjetnost BiH	Sarajevo, BiH
149.	Prof. dr. Naser Prljača	Prof. Elektrotehničkog fakulteta i prorektor Univ. u Tuzli za naučno-istraživački rad	Tuzla, BiH
150.-	G. Sretko Radišić	Predsjednik Srpskog građanskog vijeća BH	Sarajevo, BiH
-----	-----	-----	-----
151.	Doc. dr Senad Rahimić	Kompjuterom integrisana proizvodnja, Mašinski fakultet, Univerzitet „Džemal Bijedić“ Mostar	Mostar. BiH
152.	Emir Ramić, MSc	Director, Genocide Research Institute	Hamilton, Canada
153.	Prof. dr. Šukrija Ramić	Vanredni profesor za filozofiju Islamskog prava, Dekan, Islamski Pedagoški fakultet, Univerzitet u Zenici	Zenica, BiH
154.	D. akademik prof. dr. Sulejman Redžić	Dopisni član ANUBiH; Profesor na Odsjeku za biologiju Prirodno-matematičkog fakulteta Univerziteta u Sarajevu; Predsjednik Asocijacije KRUG 99 Sarajevo	Sarajevo, BiH
155.	Akademik Teodor Romanić	Član ANUBiH; profesor emeritus na Muzičkoj akademiji Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
156.	Mrs. Almijana Rudić	Savjetnik u Ambasadi BiH, Israel	Tel Aviv, Israel
157.	Dr. Nadira Šabanović-Behlilović	Konsultant u odjeljenju za mehatroniku, Sabanci University - FENS, Istanbul	Istanbul, Turkey
158.	Amer Sabitovic, M.S. Engineering	Predsjednik Bosanskog akademskog kruga (BAK)	Munich, Germany
159.	Prof. dr. Čazim Sadiković	Profesor Međunarodnog prava na Pravnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
160.	Akademik prof. dr. Dževad Sarač	Član Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine	Sarajevo, BiH
161.	Sanja Seferović-Drnovšek, MSc	Direktorica Bosansko-američkog instituta za istraživanja genocida i edukaciju	Chicago, Illinois, USA
162.	Prof. dr. Zarije Seizović	Pravni fakultet Univerziteta u Zenici; Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
163.	Akademik Abdulah Sidran	Pjesnik; član ANUBiH	Sarajevo, BiH
164.	Prof. dr. Adnan Silajdžić	Profesor Fakulteta islamskih nauka Sarajevo	Sarajevo, BiH

165.	Prof. dr. Josip Sliško	Profesor fizike, University Puebla, Mexico	Puebla, Mexico
166.	Prof. dr. Hrustem Smailhodžić	Prirodno-matematički fakultet Univerziteta u Tuzli	Tuzla, BiH
167.	G. Zekerijah Smajić	Novinar i publicista, specijalista za europske integracije	Sarajevo, BiH
168.	Senada Softić-Telalović, MSc	Predsjednica Australijskog saveza bosanskohercegovačkih organizacija	Melbourne, Australia
169.	Professor Džemal Sokolović, PhD	Professor of Political Sciences, Bergen, Norway	Bergen, Norway
170.	Prof. dr. Besim Spahić	Profesor na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
171.	Prof. dr. Muriz Spahić	Profesor na Odsjeku za geografiju Prirodno-matematičkog fakulteta Univ. u Sarajevu	Sarajevo, BiH
172.	Mustafa ef. Spahić	Profesor Gazi Husrevbegove Medrese	Sarajevo, BiH
173.	Dr. Sead Spužić, Stariji istraživač	Univerzitetski nastavnik na University of South Australia, Adelaide	Adelaide, Australia
174.	Gordan Srkalović, PhD	Director, Sector of Clinical Research, Sparrow Cancer Centre, Clinical Associate Professor, Dept. of Medicine, School of Medicine, Michigan State University -	Lansing, Michigan USA
175.	Prof. dr. Milan Stević	Profesor na Rudarsko-geološko-građevinskom fakultetu Univerziteta u Tuzli	Tuzla, BiH
176.	Mr. Slavka Sufi-Mičić	Asocijacija za integralnu zaštitu okoline i održivi razvoj, Tuzla	Tuzla, BiH
177.	Akademik prof. dr. Abdulah Šarčević	Član ANUBiH; profesor Filozofije na Filozofskom fakultetu Univ. u Sarajevu	Sarajevo, BiH
178.	Akademik prof. dr. Edin Šarčević	Član ANUBiH; Asst. professor, Faculty of Law, University of Leipzig, President, Centre for Public Law (CJP), Leipzig	Leipzig, Germany
179.	Prof. dr. fra Ivan Šarčević	Profesor na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu	Sarajevo, BiH
180.	Akademik prof. dr. Taib Šarić	Član ANUBiH; profesor na Poljoprivredno-prehrambenom fakultetu Univ. u Sarajevu	Sarajevo, BiH
181.	Prof. dr. Lada Šestić-Ćurić	Profesorica na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
182.	Prof. dr. Dubravka Šoljan	Profesorica na Odsjeku za biologiju Prirodno-matematičkog fakulteta Univ. u Sarajevu	Sarajevo, BiH
183.	Prof. dr. Lamija Tanović	Profesorica Eksperimentalne fizike na Odsjeku za fiziku Prirodno-matematičkog fakulteta Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
184.	Prof. dr. Nenad Tanović	Profesor Elektronike na Odsjeku za fiziku Prirodno-matematičkog fakulteta Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
185.	Docentica Elma Tataragić	Scenaristica na Akademiji scenskih umjetnosti u Sarajevu	Sarajevo, BiH
186.	Doc. dr Elma Temim	Univerzitet „Džemal Bijedić“ Mostar	Mostar, BiH
187.	Prof. dr Dzevad Termiz	Profesor metodologije društvenih sistema, Fakultet Političkih nauka, Univ. Sarajevo	Sarajevo, BiH-
188.	Akademik prof. dr. Boris Tihi	Član ANUBiH. Profesor na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
189.	Prof. dr. Amir Tokić	Profesor elektrotehnike i Dekan Elektrotehničkog fakulteta Univerziteta u Tuzli	Tuzla, BiH
190.	Dr. Saša Toperić, MSc	Bosansko-izraelski pijanista; diplomata i zaštitnik ljudskih prava	Washington, U.S.A.
191.	D. akademik prof. dr.	Dopisni član ANUBiH,	Sarajevo, BiH

	Miloš Trifković	Sveučilište/Univerzitet u Vitezu	
192.	Akademik prof. dr. Mladen Trkovnik	Član ANUBiH	Sarajevo, BiH / Zagreb, Croatia
193.	Prof. dr. Šemso Tucaković	Profesor na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
194.	Professor Dinko Tughtar, PhD	Adjunct Professor (former) at University of Manitoba, Winnipeg	Winnipeg, Canada
195.	Docent dr. Emir Turkušić	Prirodno-matematički fakultet Univerziteta u Sarajevu; bivši ministar za nauku i obrazovanje Kantona Sarajevo	Sarajevo, BiH
196.	Akademik prof. dr. Zlatko Ugljen	Član ANUBiH; arhitekta, projektant; profesor na Arhitektonskom fakultetu Univ. u Sarajevu	Sarajevo, BiH
197.	Prof. dr. Bahrija Umihanić	Profesor na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Tuzli	Tuzla, BiH
198.	Akademik prof. dr. Midhat Usčuplić	Član ANUBiH; profesor na Šumarskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH

199.	Prof. dr. Elbisa Ustamujić	Profesor na Univerzitetu „Džemal Bijedić“, Mostar	Mostar, BiH--
200.	Prof. dr. fra Velimir Valjan	Profesor na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu	Sarajevo, BiH
201.	Prof. dr. Naila Valjevac	Naučni savjetnik, Institut za jezik, Sarajevo	Sarajevo, BiH
202.	Associate Professor Mensur Vegara, PhD	Coordinator, of International Environment, Norwegian University of Life Sciences UMB	Aas, Norway

203.	Doc. dr. Adnan Velagić	Fakultet humanističkih nauka, Univerzitet „Džemal Bijedić“ Mostar	Mostar BiH--
204..	Dr. Marko Vešović	Profesor književnosti na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
205.	Akademik fra Petar-Perica Vidić	Član ANUBiH; Franjevački samostan Sv. Ante na Bistriku	Sarajevo, BiH
206.	Akademik prof. dr. Mihovil Vlahinić	Član Akademija nauka i umjetnosti BiH	Sarajevo, BiH
207.	Prof. dr. Slavenka Vobornik	Prorektor za nastavu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
208.	Prof. dr. fra Benedikt Vujica	Profesor na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu	Sarajevo, BiH
209.	Akademik Mehmed Zaimović	Pozanati slikar; član ANUBiH;	Sarajevo, BiH
210.	G. Safet Zec	Glasoviti likovni umjetnik, živi i radi u Veneciji, Italija, i u Sarajevu, BiH	Venice, Italy / Sarajevo, BiH
211.	Prof. dr. Behija Zlatar	Direktorica Orijentalnog instituta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
212-	Prof. dr. Muhamed Zlatar	Profesor na Građevinskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH

213.	Dr. Elvir Zlomušica	Univerzitet „Džemal Bijedić“ Mostar	Mostar, BiH
214.	Schlomo Bar Giyora (Vladimir) Zupković,	Istraživač u oblasti zaštite okoliša, Haifa, Izrael	Nazareth, Haifa, Israel
215.	Jasna Žalica, profesor	Glumica i vanredni profesor na Akademiji scenskih umjetnosti Univerziteta u Sarajevu	Sarajevo, BiH
216.	Pjer Žalica, profesor	Reditelj i vanredni profesor na Akademiji scenskih umjetnosti Univerziteta u Sarajevu; Refresh produkcija	Sarajevo, BiH
217.	Prof. dr. Miodrag Živanović	Filozofski fakultet Univerziteta u Banja Luci	Banja Luka, Republika Srpska, BiH

Pismo podrške

**UNIVERZITETSKIH LIČNOSTI, AKTIVISTA LJUDSKIH PRAVA,
POLITIČKIH LIDERA I INTELEKTUALACA IZ SVIJETA KOJI
PODRŽAVAJU “OTVORENI APEL“ PREKO 200 BOSANSKO-
HERCEGOVAČKIH INTELEKTUALACA**

Članicama Ujedinjenih Nacija, OSCE-u,
Sjedinjenim Američkim Državama,
Evropskoj Uniji i državnim organima
Bosne i Hercegovine

Sarajevo – Washington D.C.
Berlin – London – Paris
Januar 2012.

za

**obnovu hiljadugodišnjeg multietničkog života u
Bosni i Hercegovini, razorenog posljednjih 20 godina**

Ovo je javni poziv za podršku „Otvorenom apelu“ preko 200 bosanskohercegovačka intelektualca članicama Ujedinjenih Nacija, OSCE-u, Sjedinjenim Američkim Državama i Evropskoj Uniji da preduzmu sve mjere u njihovoj moći da se obnovi i ojača demokratska, multietnička, multikulturna i legalno priznata država Bosna i Hercegovina. Ova država slomljena je i brutalno razorena u ratu 1992.-1995. Njen oporavak je efektivno spriječen neodređenom implementacijom Daytonsko-Pariskog sporazuma (novembar-decembar 1995.). Država Bosna i Hercegovina bi sada trebala biti oživljena tako da može funkcionirati kao zdrava evropska država.

Daytonski kompromis poslužio je nažalost da se konsolidiraju, u cilju mira, efekti “etničkog čišćenja” (genocida) na polovini bosanskohercegovačke teritorije. Ovo je glavni razlog zašto smo sada suočeni sa najdubljom, dugoročnom, socijalnom i političkom krizom u modernoj historiji Bosne i Hercegovine. Mi ostajemo u nadi da navedena greška u Daytonskom sporazumu može biti uklonjena sa ICTY i kreiranjem novog Ustava.

Ozbiljnost trenutne situacije potvrđena je porukom bivšeg predsjednika Republike Hrvatske, Stjepana Mesića, koju je dao prilikom svoje posljednje posjete susjednoj Bosni i Hercegovini. Njegovo upozorenje međunarodnoj zajednici citirano je u dnevnom listu “Oslobođenje” (17. mart 2011.):

„Međunarodna zajednica mora obeshrabriti one koji bi razarali Bosnu i Hercegovinu!”

A šta sada radi međunarodna zajednica?

Ne vidimo da se išta suštinsko poduzima za rješenje ovog problema. Glavni problem je kako utemeljiti novi moderni evropski ustav za ovu multinacionalnu državu, bez jako negativnih posljedica Daytonu i ponavljanja agresivnog miješanja susjednih država Srbije i Hrvatske. Sve dok ovaj problem ne bude riješen postoji stvaran rizik da Bosna i Hercegovina bude još jedanput razorena. Mi moramo preći na stvaranje kapaciteta za istinsku multietničku demokratiju u Bosni i Hercegovini. „Otvoreni apel” objašnjava kako se može razviti istinsko rješenje. Zbog toga, mi – kao zabrinuti intelektualci i državnici svijeta – dajemo našu snažnu podršku principima “Otvorenog Apela” intelektualaca Bosne i Hercegovine.

Mi, potpisnici Pisma podrške upoznati smo sa „Otvorenim apelom” značajnog broja političkih lidera, univerzitetskih ličnosti, aktivista ljudskih prava i intelektualaca koji prepoznaju da Daytonski mirovni sporazum više ne služi cilju napretka građana Bosne i Hercegovine i ne pomaže im da postanu demokratsko i slobodno društvo koje se zasniva na priznavanju jednakosti i ljudskog dostojanstva svih ljudi.

Zato mi podržavamo urgentni poziv da se Ustav, koji je dat Daytonskim mirovnim sporazumom, zamijeni ustavom baziranim na principima „Otvorenog apela”.

Mi takođe podržavamo poziv Ujedinjenim Nacijama, OSCE-u, Sjedinjenim Američkim Državama i Evropskoj Uniji da sazovu ustavnu konvenciju na kojoj će biti predstavljeni građani Bosne i Hercegovine kako iz političkih partija tako i nestranačkog civilnog demokratskog društva u cilju da se zamijeni Ustav iz Anex-a (4) Daytonskog mirovnog sporazuma sa Ustavom baziranim na gore spomenutim principima (Otvoreni apel).

Revidenti teksta Pisma podrške

Sudija Richard Goldstone

*Gostujući profesor prava na Pravnom fakultetu
u Stanfordu, CA, USA; Prvi Glavni tužilac u ICTY koji je
potpisao Optužnicu protiv Radovana Karadžića i Ratka Mladića
(25. juli 1995)*

Akademik, historičar, dr Noel Malcolm

*Član Britanske Akademije, Univerzitet Oxford, Ujedinjeno
Kraljevstvo i pisac knjige „Bosnia: a Short History“*

Njemački političar Dr Christian Schwarz Schilling

*bivši Visoki Predstavnik za Bosnu i Hercegovinu,
Berlin, Njemačka*

H.E. Dr. Wolfgang Petritsch, Ambasador

*Stalna delegacija Austrije pri OECD, Paris, Francuska
Bivši Visoki Predstavnik za B&H, Beč, Austrija*

Profesor dr. Muris Osmanagić

Koordinator preko 200 bosanskohercegovačkih intelektualaca

Lista koja je sastavni dio Pisma podrške sadrži imena ličnosti iz različitih dijelova svijeta i različitih profesija: akademske ličnosti, naučnike, aktiviste ljudskih prava, političke i javne osobe, pisce, umjetnike i novinare, koji su izrazili svoju podršku za predloženu ustavnu konvenciju. Sa njihovim poznavanjem situacije u Bosni i Hercegovini iz prošlosti i sadašnjosti i prepoznavanjem toga što je sada postao planetarni civilizacijski problem, oni su na ovaj način odgovorili “Otvorenom apelu” intelektualaca Bosne i Hercegovine za novi Ustav u koji treba ugraditi moderne evropske standarde za multinacionalne države. Ličnosti, koje su potpisale Pismo podrške, su:

POTPISNICI
(prezimana po alfabetu)

1. Akademik Prof. dr Naim Hamdia Afgan,

atomski fizičar, Beograd, Srbija. Emeritus profesor, UNESCO šef katedre u Institutu Superior Tecnico, Lisbon, Portugal; Član je Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, Sarajevo, član je Islamske Akademije nauka i umjetnosti Amman, Jordan, Član je Svjetske Akademije nauka i umjetnosti Waehington.

2. Prof. dr Karl Bahm, –

Profesor evropske historije na fakultetu the School Inquiry Department of the University Wisconsin-Superior, USA..On akode vodiinostranu Studiju **“Rat i mir u Bosni”** svakoga ljeta.

3. Akademik prof. dr Ivo Banac,

doktorirao na University Stanford, California, Bradford Durfee Emeritus profesor historije Yale University, Connecticut, USA i profesor historije Sveučilišta Zagreb, član-korespondent Hrvatske Akademije Znanosti i Umjetnosti.

Bio je profesor historije na Centralno Europskom Univerzitetu u Budimpešti, gdje je rukovodio Institutom OSI/CEU za Jugoistočnu Evropu. Postao je magistar i doktor historijskih nauka na Univerzitetu Stanford, USA. Autor je djela, „Nacioanalno pitanje u Jugoslaviji: Korijeni Historija i Politika” (1984) za koje je dio Wayne S. Vucinich nagradu Američke Asocijacije za napredak slavističkih studija. A za djelo „Sa Staljinom protiv Tita: Kominformistički rascjep u jugoslavenskom komunizmu (1988) dobio je nagradu Juraja Strosmajera u Hrvatskoj.

Ivo Banac obavljao je dužnost podpredsjednika Instituta „Otvoreno Društvo” u Hrvatskoj i bio je On je takođe bio ministar za zaštitu okoliša i urbano planiranje u hrvatskoj vladi (2003) zatim . Obavljao je takođe dužnost predsjednika Hrvatskog Helsinškog Odbora (2007-2009).., generalni direktor Interuniverzitetskog centra Dubrovnik. i član Hrvatskog parlamenta (Sabor203-2007). Korespondentni je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) i dugogodišnji izdavač *“Istočnoevropske politike i društva.”*

4. Dragan Banjac,

novinar, Beograd, Srbija. Radio je mnogo godina kao novinar dnevnog lista “Borba” u Beoradu. Bio je korespondent švajcarskog lista u Zürichu „Die Tageszeitung”.

5. Mersad BERBER,

Jedan od najbolje poznatih sarajevskih umjetnika – slikara, grafičara. Od 1992. godine radi i živi u Zagrebu, Hrvatska. Na svome projektu nazvan om „**Srebrenica**” radio je deset godina.

Projekat je otvoren za javno prikazivanje 12. aprila 2011. godine u Galeriji Matice Hrvatske u Zagrebu. Ugledni britanski teoretičar umjetnosti, kritičar i kuratof Edward Lucie-Smith ocjenjuje Berbera kao jednog od najvećih umjetnika dvadesetog stoljeća.

6. Prof. dr Jasmina BEŠIREVIĆ-REGAN,

Dekanesa the Trumbull College at Yale University, USA. Njena dizertacija koncentrirana je na “etničko čišćenje” u Banja Luci, Bosna i Hercegovina. Zajedno sa akademikom Ivom Bamcem učestvuje na organizovanju ljetnog studija o genocidu, sa sjediptem u Interuniverzitetskom centru u Dubrovniku, Hrvatska.

7. **Ms. Sonja Biserko,**

Osnivač i Predsjednik Helsinškog Komiteta za Ljudska Prava Srbije (1991).. Bila je diplomat u službi bivše Jugoslavije u Londonu i Ujedinjenim Nacijama u Ženevi do 1991, kada je dala ostavku na svoju diplomatsku poziciju u znak protesta zbog politike Slobodana Miloševića i njegove nacionalističke Agende o „etnički čistoj” Velikoj Srbiji. Autor i izdavač je nekoliko knjiga o srpskom nacionalizmu, između drugih i knjige „*Bosna & Hercegovina – Jezgro projekta Velike Srbije.*” *Sonja Biserko je nosilac poznate Šestoaprilske nagrade za 2011 godinu, koja se daje u znak za oslobođenje Sarajeva od fašizma u Drugom svjetskom godinu.*

8. **Duško Bogdanović,** CISA (Informacioni Sistem Auditor), CRISC (Rizik & Informacioni Kontrolni Sistemi), Direktor Fondacije (BKV) “Biljana Kovacevic Vuco”, Beograd, Srbija.

9. **Prof. dr Aleksandar Bošković,** profesor antropologije, Direktor istraživanja I šef Centra za politička istraživanja u Institutu socijalnih nauka u Beogradu.

10. **Ciga Božinović,** novinar, Beograd, Srbija. On ima svoj vlastiti RTV Program.

11. **Mag. Art. Michael Brand,** Savezni poslanik CDU/CSU u Njemačkom Bundestagu od 2005. godine, član Komisije za odbranu i Parlamentarnu skupštine NATO-a. U knjizi „Bosna u fokusu (2010) Michael Brandt je napisao: „**Napolje iz Dejtonistana – Evropa mora odbaciti dvostruke aršine i korigovati fatalne pogreške u Daytonskom sporazumu,** provedene u korist ratnog zločinca Slobodana Miloševića i ostalih ratnih dobitnika”.

12. **Miša Brkić,** srbijanski korespondent u Beograsu. Nosilac je nagrade “Otpor Award” za hrabrost u novinarstvu za vrijeme i poslije dramatskih događaja u oktobru 2000 u Srbiji, koji su doveli do do političkog kraja vladavine srbijanskog predsjednika Slobodana Miloševića (19. juni, 2001 – VOA – Glas Amerike).

13. **Dr. Rory J. Conces,** Univerzitetski docent filozofije Associate Professor of i član međunarodnih studija na Fakultetu Univerziteta Nebraska, USA. On je osnivač i izdavač žurnala *ID: International Dialogue, A Multi-Disciplinary Journal of World Affairs* I jedan od pisaca elektronskog dnevnika u Sarajevu *Bosnia Daily,*

14. **Snežana Čongradin,** Srbijanska novinarka u Beogradu, istraživač I član Međunarodnog konzorcijuma istraživačkih novinara, autor članka: “STOP političarima da idu u Potočare svakog 11. jula dok ne prihvate Rezoluciju o Srebrenici.

15. **Ivan Zvonimir Čičak,** Predsjednik Hrvatskog Helsinškog Komiteta za Ljudska Prava (HHO) od 1993. do 1998. i ponovno od 23. novembra do danas.

16. **Rajko Danilović,** advokat porodice Đinđić, Beograd, Srbija.

17. **Prof. dr Aleš Debeljak,** poet I esejist, professor na Fakultetu socijalnih nauka Univerziteta Ljubljana, Slovenija.

18. **Miljenko Dereta,** diplomirao filmsku umjetnost i proizvodnju filmova na Fakultetu Dramskih umjetnosti na Univerzitetu u Beogradu, Srbija. Od 1996. godine obavlja dužnost Direktora Civilnih inicijativa Beograd (FENS) I kopredsjednika Federacije nevladinih organizacija u Srbiji.

19. **Pavel Domonji,** Šef Ureda Ombudsmena za Vojv odinu, Republika Srbija.

20. Prof. dr Mirna Džamonja, doktorirala na University Wisconsin – Madison, SAD, redovni profesor na The School of Mathematics, University of East Anglia, Norwich, Velika Britanija; jedna je od vodećih matematičara u oblasti matematičke logike i teorije skupova.

21. Mirko Djordjević, sociolog religije; redovni pisac po religioznim pitanjima za beogradski nezavisni polunedjeljni "Republika". Njegov moto je : "Protiv snaga straha, mržnje i nasilja. On je napravio Izvještaj o posjeti Sarajevu da prisustvuje trećoj Skupštini Srpskog Građanskog Vijeća (SGV), prvoj poslije prekidaata protiv Bosne i Hercegovine.. Naziv izvještaja je bio: "**Bosna je daleko**", koji je objavljen u „Republici“ 143-4 (july 1996).

22. Tanja Fajon, bila je izabrana u Evropski parlament 2009. godine. Ona je šef slovenačke delegacije unutar političke grupe Progresivne alijanse socijalista i demokrata. Gospođa Fajon bila je aktivno uključena u probleme Zapadnog Balkana. Ona je podpredsjednik Delegacije za Zajednički parlamentarni komitet EU-Hrvatska i zamjenik člana Delegacije na relaciji sa Albanijom, BiH, Srbijom, Crnom Gorom i Kosovom. Bila je izvjestilac o liberalizaciji viznog procesa za Zapadni Balkan. Tanja Fajon je redovni član Komiteta za civilne slobode, pravdu i domaće probleme. Ona je aktivna i kao zamjenik člana u Komitetu za Spoljne poslove. Prije političke karijere Fajon je radila kao novinarka.

23. Miroslav Filipović, Srbijski novinar uhapšen u julu 2000 za seriju istraživačkih radova preko Interneta o svirepostima jugoslavenskih snaga.

24. Prof. dr John V.A. Fine, doktorirao na University Harvard, ugledni profesor na Fakultetu historije za područje Srednjeg Istoka, Bizanta i modernog Balkana, University Michigan, SAD. U svojim knjigama pokazao je da Bosanska crkva (bogumili) nije bila hereza; osvijetlio je nacionalistička zastranjivanja balkanskih historičara u prošlom ratu, i **držao predavanja u opkoljenom Sarajevu i Mostaru.**

25. Prof. dr János Gyurok, profesor sociologije i politologije na Univerzitetu Pécs, Hungary. Predsjednik Zajednice katoličkih građana bosanskog porijekla u Mađarskoj. Specijalista za ustavne promjene u Mađarskoj poslije pada komunizma.

26. Akademik prof. dr Mirsad Hadžikadić, doktorirao je na Southern Methodist University, Dallas, Texas; dekan Fakulteta kompjuterskih nauka University North Carolina, Charlotte, SAD. Profesor Hadžikadić bio je osnivač i prvi predsjednik Bosansko-Hercegovačko-Američke Akademije nauka i umjetnosti (2007). U 2005. godini postao je dobitnik najviše američke nagrade za životno djelo u informacionim tehnologijama „**Blue Diamond Awards**”

27. Academician Prof. Kemal Hanjalić, PhD, profesor na Delft Univerzitetu, Holandija. Član je Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine (ANUBiH) i raniji ministar za nauku Bosne i Hercegovine

28. Florence Hartman, pisac, raniji novinar pariskog lista "Le Monde" i bivši ratni korespondent za Balkan, savjetnik glavnog tužioca ICTY i ICTR; Bila je zvanični ženski glasnogovornik za ratne zločine tokom šest godina (2000-2006). Gospođa Hartmann objavila je uzbudljivu knjigu o istinitim događajima u Haškom Tribunalu, posebno o pritisku velikih sila na pravosuđe, pod naslovom „Mir i kazna" (2007), u kojoj je dokumentovano kritikovala

ICTY-ev tajni sporazum sa Srbijom o skrivanju od javnosti materijalnih dokaza o direktnom uplitanju Srbije u vršenje masovnog genocida u Bosni tokom rata 1992-1995

29 Dr Marko Attila Hoare, doktorirao na Yale University, USA. Britanski historičar i novinar. Nastavnik je na Kingston University, Longdon, Faculty of Arts and Social Sciences, Koji se specijalizirao za historiju Jugoistočne Evrope, posebno za bivšu Jugoslaviju, Srbijuni Bosnu i Hercegovinu. Objavio je knjige:

The History of Bosnia – from the Middle Ages to the Present Day (London Saqi Books, 2007); *Genocide and Resistance in Hitler's Bosnia, the Partisans and the Cetniks, 1941-1943* (London: Oxford University Press, 2006); and *How Bosnia Armed* (London: Saqi Books, 2004). Dr Hoare bio je istraživač ratnih zločina u Međunarodnom Tribunalu za bivšu Jugoslaviju. (ICTY).

30. Prof. dr Adnan Ibrahimbegović, doktorirao na University California, Berkeley, SAD; profesor je na l'École Normale Supérieure-Cachan, France; U 2009 on je postao dobitnik prestižne nagrade univerzitetskih profesora u Francuskoj: 'Classe Exceptionnelle.' Objavio je 352 naučna rada. iz oblasti građevinarstva i građevinskih konstrukcija.

31. Borislav Jovanovic, crnogorski pisac, poet, autor eseja i literaturmi kritičar, kao i uticajni kolumnista za dnevni list "Pobjeda". On je bio aktivan učesnik u oštroj javnoj borbi za ustavno priznavanje crnogorskog jezika, kao maternjeg jezika Crnogoraca. On je član nezavisnog Crnogorskog društva i Matice Crnogorske.

32. Jelko Kacin, Slovenački političar i član Evropskog Parlamenta. Izabran je za člana Evropskog parlamentarnog komiteta za spoljne poslove. Kacin je javno naglasio da „Republika Srpska“, **predominantno srpski entitet, doživljava bankrot** tako da je zahtjev za nedavnim referendumom o državnom pravosuđu bio maneva da se odvrati pažnja javnosti i usmjeri na iluzije i fikcije „takve kao ideja da se entitet može izdvojiti iz Bosne.“

33. Tamara Kaliterna, beogradska novinarka, Srbija. Od 1996. godine radi kao izdavačopozicionog dnevnika „Danas“ i regularlo doprinosi ostalim mjesečnim i nedjeljnim žurnalima na balkanskom području.

34. Branka Kaljević, pripada Uredu omndsusmena Srbije.

35. Prof. dr Žarko Korać, psiholog i političar, jedan je od osnivača i predsjednik Socijaldemokratske Unije. Bio je zamjenik ministra u srbijanskoj vladi između 2001. i 2003. godine, a kratko vrijeme djelovao je i kao premijer 17-18. mart 2003) poslije atentata na Zorana Đinđića. Sada je član Narodne Skupštine Srbije kao dio LDP koalicije. Objavio je nekoliko naučnih knjiga iz svog profesionalnog područja.

36. Akademik Dr Noel Malcolm, doktorirao na Oxford University, Velika Britanija. Viši istraživač na Fakultetu All Souls College, član Britanske Akademije Nauka; vodeći svjetski historičar za Bosnu i Kosovo. U svojoj tačnoj i konciznoj njizi "Bosna: Kratka historija koja pokriva prilično dobru i objektivnu historiju Bosne u posljednjih oko hiljadu godina, mi možemo pročitati da „etničko čišćenje“ (genocid) nije sporedni produkt rata (1992-1995) nego centralni element u srbijanskom cilju stvaranja homogenih srbijanskih enklava koje eventualno treba povezati zajedno u veću Srbiju.“ U analizi objavljenj poslije rata

(1996), on je istakao da je „**primarna konzekvenca Daytonskog sporazuma bila da konsolidira efekte etničkog čišćenja.**“

37. Prof. dr Predrag Matvejević, doktorirao na University Sorbonne Paris, France iz oblasti književnosti i estetike; redovni profesor na multidisciplinarnom državnom univerzitetu „La Sapienza“ Rome, Italia; jedan je od vodećih bosansko-hrvatskih intelektualaca i naturalizovani italijanski građanin. Objavio je više od 60 knjiga na hrvatskom, francuskom i italijanskom jeziku.

38. Stjepan Mesić, bio je Predsjednik Republike Hrvatske u dva mandata (2000-2010). U opoziciji prema Tudžmanovoj ličnosti i generalnoj politici, uključujući i Tudžmanovu negativnu politiku, upravljenu prema Bosni i Hercegovini, Stjepan Mesić je bio preko deset posljednjih godina stalno biran za najpopularnijeg političara u Hrvatskoj. U jednom posljednjem intervjuu „Slobodnoj Evropi“ na pitanje o mogućem trećem entitetu on je odgovorio (30. juni 2011):

„**Ako bi Hrvati dobili treći entitet, to bi bio kraj Hrvata u Bosni i Hercegovini.**“

39. Dusan Mijić, Podpretsjenik LDP, Beograd, Srbija. Mada je još mlada partija, prema nekim ocjenama ona je posljednjih godina kroz sistem proporcionalnih reprezentacija napravila krupan napredak. Sada imaju 14 MPs – poslanika u Srbijanskom parlamentu, Sada kada je formirana stabilna koalicija u Srbiji, LDP vidi ovo kao idealnu šamsu da se razvije osobit i relevantan set politika (*Liberal Democrats*, January 20, 2009).

40. Lula Mikijelj, filmski umjetnik iz Beograda, Srbija.

41. Ivan Mrđan, novinar, raniji izdavač i glavni urednik nezavisnog dnevnog lista “Borba”; sadašnji je izdavač nezavisnog lista “Blic Beograda”. On je kompletirao istraživanje za “Ko posjeduje Srbiju”(Blic, 19. Juni 2011).

42. Doris Gisela Pack, Njemačka političarka, Predsjednica Komiteta za kulturu i obrazovanje Evropskog Parlamenta. Od jula 1989. ona je aktivni član Evropskog Parlamenta, član vodstva Evropske Narodne Partije (EVP). Prema njenom mišljenju, izloženom na međunarodnoj konferenciji Europa 2020 – Građanska vizija u Sofiji, Bugarska, (januar, 2010) „Evropa je jedina garancija za očuvanje hiljada različitih evropskih kulturnih identiteta, a to znači da ne postoji samo jedna Evropska kultura i sve od njih zaslužuju da budu sačuvane i nagrađene.

43. Teofil Pančić, novinar, columnist I sa dugačkom gvozdenom šipkom od 1,0 metar književni kritičar nezavisnog nedjeljnog magazine “Vreme”. Bio je povrijeđen u Beogradu , u subotu po noći, u javnom autobusu. Bio je prebijen od dva maskirana napadača sa dugačkom željeznom šipkom od jednog metra i hospitaliziran u bolnici (26. juli 2010).

44. Ljiljana Palibrk, član Helsinškog komiteta za ljudska prava Republike Srbije. Služi kao moderator za panelsku diskusiju sa podrškom Fondacije Heinrich Böll Stiftung, u projektu sa naslovom “Evropa, zašto ne? (u predizbornom periodu april – maj 2008)

45. Borka Pavičević, studirala je teatar u Beogradu i uticala na jugoslavensku pozorišnu scenu kao avangardni direktor i dramatis. U 1994, ona je formirala Centar za kulturnu dekontaminaciju usmjeren protiv nacionalizma, netolerancije i ksenofobije. Dodatno, ona je angažirana kao kolumnist od strane nekoliko srbijanskih dnevnih novina i časopisa.

46. Dr. Latinka Perović, srbijanski historičar, raniji političar, diplomirala je filologiju i političke nauke na Univerzitetu u Beogradu. Sa 27 godina bila je izabrana za predsjednicu

ženskog Antifašističkog fronta Srbije, Ona je bila generalni sekretar Komunističke partije Srbije od 1968 do 1972. godine. Sa te pozicije skinuta je zbog njenih pogleda koji su smatrani za suviše liberalne. Poslije toga ona se usmjerila ka istorijskih istraživanjima, radeći od 1976 do 1998. godine u Institutu Za Nedavnu istoriju Srbije. Smatra se od mnogih da je osnivač modernog liberalizma u Srbiji. Na raspravi u kulturnom Centru "Vuk Karadžić" na Zvezdari u Beogradu (novembar 2011), na temu „Kraj mita o Kosovu”, Latinka Perović je istakla:

„Ako je odnos prema Evropi krucijalna tačka današnje socijalne i političke drame, treba podsjetiti da je to bila srbijanska konstantna dilema u njenoj modernoj istoriji. U međuvremenu i u mnogim aspektima- demokratsko opadanje, starenje populacije, činjenica da 80% mladosti ne vidi perspektivu u svojoj zemlji i tome slično – „**Srbija je dotakla dno života.**”

47. Dr Vesna Pešić, član Narodne skupštine Srbije od 2007. godine i stariji naučni sadadnik Instituta za filozofiju i socijalnu teoriju u Beogradu, koja je bila Ambasador u Mexico od 2001 do 2005; osnivački član Jugoslavenskog Helsinškog komiteta (1985), Asocijacije za Jugoslavensku Demokratsku Inicijativu (1989), Jugoslavenskog Evropskog Pokreta (1991) i Centra za Antiratnu A Akciju (1991). Od 1992. do 1999. godine bila je predsjednik Civilne Alijanse Srbije, a od 1993. do 1997. godine jedan od lidera koalicije „Zajedno” (Together, with Zoran Djindjić’s Democratic Party).

48, Ambasador Dr Wolfgang Petritsch, austrijski diplomata i političar (SPO), Šef Stalne delegacije Austrije u OECD, Paris, France; bivši Visoki predstavnik za Bosnu i Hercegovinu (1999-2002); O angažmanu mađunarodne zajednice u Bosni i Hercegovini dr Petritsch piše („Bosnien im Fokus“, 2010) : „**Pogrešne odluke sa dalekosežnim posljedicama u ratom razrušenoj Bosni i Hercegovini su napravljene ...** kad je Amerika početkom ljeta 1995 – na nagovor svog specijalnog izaslanika Richard-a Holbrooke-a, zaustavila bošnjačko napredovanje na Banjaluku, glavni grad bosansko-srpske „republike“ i Brčko prema istočnoj granici na rijeci Drini, prema Srbiji.“

49. Bojan Al Pinto, novinar magazine “Republika”, Beograd, Srbija. Njegovo kapitalno djelo je “**Srbijanski put prema ratu**” koji je preveden na engleski, francuski i njemački jezik, a njegovi dijelovi su objavljeni na italijanskom, ruskom i grčkom jeziku.. On je nov inar “Republike” koji nije prihvatio triumph “Zla”. **Borba za slobodu i demokratiju se nastavlja, ovog puta preko lobiranja izbora za ustavnu skupštinu.**

50. Akademik Prof. dr. Joze Pirjevec, je dvostruki državljanin: Italije i Slovenije., prominentni slovenački diplomatski historičar za regiju Zapadnog Balkana i član je Slovenačke Akademije nauka i umjetnosti. On predaje historiju Istočne Evrope na italijanskim univerzitetima Pisa, Trieste i Padova, Sada je šef Odjeljenja za historiju Univerziteta Koper, Slovenija.

51. Aleksandar Popov, Izvršni direktor “Civilne inicijative Srbije” i Direktor Centra za regionalizam, Novi Sad, Vojvodina . Takođe je Ko-prezident Asocijacije “Igmanske inicijative”. On tvrdi da ako se uzmu zajedno glavni multietnički gradovi u jugoistočnoj Evropinude put ka kanalu entuzijazma za mir i demokratiju.

52. Judita Popović, advokat iz Zrenjanina, Vojvodina, član Narodne Skupštine Srbije.

53 Srđa M. Popović, advokat, završeni Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu; pristupio advokatskoj kancelariji 1961. godine. **Najpoznatiji advokat u odbrani delikvenata političkog mišljenja u bivšoj Jugoslaviji.** Član je Beogradske advokatske komore, Međunarodne Unije advokata; Suosnivač Svetske asocijacije pravnika,

Međunarodne Federacije Savetnika u oblasti industrijske svojine (FICPI, Međunarodnoudruženja za zaštitu intelektualne svojine (AIPPI).

54. Prof. dr Nenad Prokić, član Narodne skupštine Srbije, direktor pozorišta, član Predsedništva i jedan od osnivača Liberalne Demokratske Partije (LDP). Profesor je u 20th Century Drama (University of Art, Beograd, Srbija). Bio je pisac pozorišnih komada u Jugoslavenskom Dramskom Pozorištu I Slovenačkom Nacionalnom Teatru u Mariboru. Radio je i kao generalni direktor Beogradskog Medjunarodnog Festivala (BITEF) u dvakonsektivna manadata.

55. Akademik prof. dr Zoran Salčić, Professor of Computer Systems Engineering the University of Auckland, Department of Electrical and Computer Engineering Auckland 1010, New Zealand

Zoran Salčić diplomirao je sa najvišim priznanjima na Elektrotehničkom fakultetu u Sarajevu magistrirao i doktorirao 1976. godine kao najmlađi doktor nauka u Jugoslaviji. Dio doktorantskog studija je radio na City College u New Yorku. Na Elektrotehničkom fakultetu je bio jedan od osnivača Odjela za Informatiku (računarsku tehniku), te osnovao Laboratoriju za elektroniku i računarsku tehniku (LERT). U periodu od 1981. do 1985. bio je i dekan Elektrotehničkog fakulteta, a od 1985. do 1990. vodio je razvoj i bio direktor Energoinvestovog Instituta za računarske i informacione sisteme (IRIS).

Od 1994. do danas dr Zoran Salčić radi kao profesor za računarsko inženjerstvo na Univerzitetu Auckland u Novom Zelandu. Na Univerzitetu Auckland, gdje je osnovao istraživačku grupu svjetske reputacije, vodi istraživanja iz oblasti „embedded” sistema. Postao je član novozelandske Akademije nauka New Zealand (Fellow Royal Society New Zealand) (<http://www.royalsociety.org.nz/?s=zoran+salcic>)

Akademik Zoran Salčić . bio je gostujući profesor na univerzitetima i istraživačkim institutima u Japanu (Tsukuba, Tohoku), Českoj (Tehnički univerzitet Prag), Austriji (Tehnički univerzitet Beč), Kini (Tsinghua univerzitet Peking, Univerzitet Peking, Fudan univerzitet i Jiao Tong univerzitet Šangaj), Singapuru (Tehnološki univerzitet Nanyang), Koreji (KAIST Daejon, Univerzitet Seul, ETRI Daejon), Australiji (UNSW Sidnej), Tajvanu (ITRI, Hsinchu) i drugim, a 2010. godinu provodi u Njemačkoj (Univerzitet Erlangen-Nurnberg, Tehnički univerzitet Minhen, Karlsruhe Institut za tehnologiju, KIT, i drugi). Ukupno je objavio više od 250 naučnih članaka i sedam knjiga.

56. Prof. dr Nikola Samardžić, Predsjednik Odjeljenja za Ranu modernu i Modernu istoriju Univerziteta u Beogradu i član Novog balkanskog instituta, Srbija. U razgovoru sa beogradskom novinarkom Snežanom Čongradin (<http://www.tacno.net/> 23maj2011) profesor Samardžić je istakao da je u najnovijoj, posljednjoj dekadi Evropa dozvolila Srbiji i Republici Srpskoj da nastave rasističku propagandu koja podržava etnocentrizam, proizvodi kulturne razlike i naglašava nasleđe svih ekstremnih ideologija predhodnog stoleća. Čak i poslije 2000 godine EU je pokazala prekomjerno poverenje prema Tadiću i Dodiku, prema Beogradu i Banja Luci. Na taj način dopuštena je obnova poruka i osnovne logike ratno-zločinačke politike. Ova logika dominira srpskim medijima, školama i univerzitetima, sportskim stadionima i propovedaonicama. **Na taj način stvoren je kontinuitet sa politikom Miloševića, sa negovanjem najodvratnijih licnosti i pojava iz tog vremena**, zajedno sa alternativama koje nude više nacionalizma, više komunizma, više klerikalizma, više zla i siromaštva....

57. Dr. Christian Schwarz Schilling, Njemački političar, bivši federalni minister pošta i telekomunikacija, federalni minister u pen.ziji, bivši Visoki predstavnik za Bosnu i Hercegovinu (31. januar 2006 – 02. juli 2007), služio je kao međunarodni medijator u BiH (1994-2004). služio je kao međunarodni medijator u BiH (1994-2004). U tekstu za knjigu „Bosnia im Fokus” (Berlin, 2010) dr Schwarz Schilling piše:

„Amerikanci su morali na vrijeme vidjeti da Evropljani još nisu zreli da preuzmu odgovornost. Tek su američki Jevreji donijeli preokret, kada je **Elie Visel** njegovim govorom na otvaranju Memorialnog centra holokausta u Vašingtonu **upozorio predsjednika Clinton-a da treba da pazi da se na Balkanu ne bude morao otvarati novi memorial holokausta**. Zahitjevao je od Predsjednika akciju da odmah prekine u Bosni i Hercegovini istrebljenje Bosanskih Muslimana. Nakon tužnog saznanja da USA, EU i NATO ostaju pasivni - što se potvrdilo kroz kontroverze u kabinetu njemačke vlade, - morao sam uvidjeti da sada moram povući lične konsekvence. Dao sam ostavku na mjestu federalnog ministra u decembru 1992)”.

Posljednji članak Dr. Christiana Schwarza Schillinga, štampan u „L'Europe en Formation“, jesen 2010, No 357, bio je:

Slučaj Ejupa Ganića

Kako je Srbija pokušala da manipulira Britanski pravosudni sistem

58. Akademik prof. dr Boris Sket, dopisni član SAZU – Slovenačke akademije nauka i umjetnosti i raniji Rektor Univerziteta u Ljubljani, Slovenija; professor zoologije i speleologije na Biotehničkom fakultetu, Departaman biologije, Univerziteta Ljubljana.

59. Biljana Srbljanović, pisac i novinar,; pisac pozorišnih komada, član LDP I njihov kandidat za gradonačelnika Beograda 2008. Prominentna figura u političkom životu Srbije, poznata po čestim javnim nastupima o”neodgovornosti političke elite Srbije”, srbijanskog nasilnog nacionalizma” I “ culture nasilja i isključivosti u srbijanskom dnevnom životu.

60. Seška Stanojlović, novinarka i glavni urednik „Helsinki Charter Magazine“. U Kikindi, Vojvodina (april 2010), kao dio Helsinškog komiteta za ljudska prava Srbije, zajedeno sa istoričarom Dr Latinkom Perović, promovirala je projekat: „Balkan i evropski izazovi.

61. Branimir Stojanović, diplomirao je filozofiju na Beogradskom Univerzitetu; publicirao je brojne članke iz oblasti savremene filozofije, psihoanalitičke teorije, kritike ideologije i teorije umjetnosti.

62. Prof. dr Asif Šabanović, doktorirao na Univerzitetu Sarajevo, Bosna i Hercegovina, Redovni je profesor automatskog upravljanja i robotike na Šabanci University Istanbul, Turkey i Keio University , Japan; Dr Šabanović bio je gostujući profesor na mnogim univerzitetima: CalTech, USA, Keio University, Japan, Yamaguchi University, Japan, Marmara Research Center Turkey, Sada je šef Departmenta CAD/CAM Sabanci University Mechatronics Program, Turkey. Objavio je više od 300 radova i učestvovao u 75 projekata elektronike i mehatronike; Nosilac je 27. julske nagrade za nauku BiH.

63. Predrag Šarapa, izdavač i novinar u dobropoznatom RTV Studiu B, Beograd, Srbija i autor popularnog programa „Problemi”.

64 Prof. dr Šemso Tanković, doktorirao na Sveučilištu Zagreb i njegov je redovan profesor na Ekonomskom fakultetu.. Jenod poznatijih djela koje je napisao sa prof. dr Borisom Vukotićem je „Testiranje ideja uticaja nezavisnih faktora na razvoj evropskog turizma”. Predsjednik je Stranke demokratske akcije u Hrvatskoj (SDAH) i bio je zastupnik

za nacionalne manjine u prošlom sazivu Sabora Hrvatske: Bošnjaka, Albanaca, Slovenaca, Makedonaca i Crnogoraca. U jednom intervjuu. na pitanje „Kakva je politika Hrvatske prema Bosni i Hercegovini?“ on je odgovorio (sarajevski list „Oslobodjenje 14. april 2007): „Ja mislim da je ta politika loša ...Ja bih bio najsretniji ako situacija u Bosni i Hercegovini bude mnogo normalnija i **ja ću raditi na tome da Bosna i Hercegovina bude ujedinjena bez entiteta!**“

65. Bojan Tončić, srbijanski novinar dnevnog lista “Danas” od njegovog formiranja I jedan od osnivača i izdavača publikacije “Prava čovjeka” (The Rights of Man); piše o ratnim zločinima, njihovim uzrocima, izvršiocima, socijalnoj atmosferi I legalnim konzekvencama ratnih zločina.

66. Dragoljub Todorović, advokat političkih žrtava, Beograd Srbija; on je učestvovao u pripremi izvještaja “Politički mediji koji se odnose koji se odnose na legalnu analizu slučajeva RTS, Topčider I Leskovac (2009).

67. Milica Tomić, vizualna umjetnica, živi i radi u Beogradu i Beču. Njen se rad koncentrira na pitanja političkog nasilja, nacionalnosti, identiteta sa posebnom pažnjom između ličnog iskustva i konstruiranog medijskog imidža

68. Ivan Torov, novinari i analista, Beograd, Srbija, koji je opominjao zapadne lidere da moraju brzo odvratiti novu balkansku katastrofu, pritiskujući Grčku da digne svoj veto na članstvo Makedonije u EU I NATO.(31. maj 2011).

69. Goran Vojnović, perspektivni mladi slovenački pisac i direktor produkcije u kinematografiji. Njegov nedavni film „Pirano-Pirano imao je premijeru na Medjunarodnom Fimu Rurres 8August – Septembar 2011).

70. Professor Dr Milan Vukomanović, Department sociologije, Univerzitet u Beogradu, odbranio je doktorsku dizertaciju na Univerzitetu Pittsburgh, gdje je predavao socijalnu istoriju Ranog hrišćanstva i Ortodoksno hrišćanstvo do 1995. godine. On je suosnivač Cemtra za religiozne studije, Otvorenog fakulteta u Beogradu, On je takođe sadašnji predsjednik Sociološke Asocijacije za Srbiju i Crnu Goru, zatim suosnivač i član Upravnog odbora Centra za Fondaciju demokratije.

71. Tomislav Žigmanov, novinar, Subotica, Vojvodina, Srbija. Na 9. maj 2002. godine, tokom rasprave na Okruglom stolu “Fašizam i neofašizam: Danas u Srbiji”, tokom panel-diskusije o situaciji u Subotici on je istakao: „Na religijska mjesta okupljanja bačene su bombe. SRS (Srpska Radikalna Partija) i SSJ (Srpska Partija Jedinstva) propagiraju etnocentrizam. Etnička slika se mijenja, ali još uvijek postoji skrivena etnička dimenzija,”

72. Tilman Zülch, Generalni sekretar i Predsjednik Društva za ugrožene narode – Internacional. Izdavač i pisac za brojne publikacije i probleme nacionalizma i ratnih zločina. U svom doprinosu za knjigu „ Bosna u fokusu” on ističe riječi Mareka Edelmana , posljednjeg preživjelog komandanta otpora u Varšavskom Getu, koji je rekao:” **Evropa nije ništa naučila iz holokausta.....To što se desilo u Bosni i Hercegovini predstavlja posthumnu Hitlerovu pobjedu!**”

73. Staša Zajović, Koordinator, **ŽENE U CRNOM** Beograd, Srbija, diploma Fakulteta za filologiju, Univerzitet Beograd (1976). Aktivist za mir, organizator i učesnik mnogih antimilitarističkih, miroljubivih akcija, istupa, konferencija, seminara (preko hiljadu) i mitinga. Ona je dobitnik nagrade : „**Milemijumska nagrada za mir UNIFEM 2001.**”

žene u crnom beograd

WOMEN'S FEMINIST - ANTIMILITARIST PEACE ORGANIZATION SEĆAMO SE SARAJEVA

Obeležavanje sedamdesetogodišnjice nacističkog bombardovanja Beograda, jednog od najtragičnijih događaja u novijoj istoriji ovog grada, proteklo je i u poslovično šovinističkom zaboravu i odsustvu saosećanja sa građankama/ima Sarajeva, žrtvama beogradskih granata ispaljenih sa Pala. Nijedan državni i prodržavni medij, nije pomenuo da je 6. april dan dve stravične godišnjice.

Nakon punih 19 godina, podsećamo: Agresija na Sarajevo i Bosnu i Hercegovinu počela je 6. aprila 1992. i za 1425 dana u Sarajevu je poginulo 11.000 ljudi, od toga 1.601 dete. Sarajevska opsada srbijanskih snaga plaćenih i podržavanih iz Beograda najduža je u istoriji modernog ratovanja. Tokom ovog ubijanja prosečno je 329 granata dnevno padalo na Sarajevo, a rekord od 3.777 ispaljenih granata zabeležen je 22. jula 1993.

Država Srbija nije se suočila sa prošlošću, naprotiv, nove generacije rastu bez ikakvih saznanja o državnom zločinu čija su ideologija i glavni štab bili u Beogradu. Tražimo da se svi zločini počinjeni u naše ime kazne i nikada ne zaborave.

Žene u crnom - Beograd

April 06, 2011

IZABRANI KOMENTARI O APELU I PISMU

Sudac Richard Goldstone, gostujući profesor prava the Law School of University Stanford, CA, USA. Prvi Glavni tužilac Haškog Tribunala (ICTY) za zločine u bivšoj Jugoslaviji (1994) i Rwandi koji je potpisao optužnice protiv Radovana Karadžića i Ratka Mladića (25. juli 1995). On je bio jedan od nekoliko liberalnih sudaca koji su objavili ključna pravila koja su potkopala aparthejd i rasno zakonodavstvo u Južnoj Africi. Prvi crni predsjednik Jižnoafričke Unije Nelson Mandela imenovao ga je za člana Ustavnog suda (1994-2003) Vodio je Missiju Ujedinjenih nacija da utvrdi činjenično stanje u arapsko-izraelskom ratu u Gazi i kršenju ljudskih prava u tom ratu (2009).

----- Original Message -----

From: [Richard Goldstone](#)

To: [Muris Osmanagic](#) **Sent:** Wednesday, April 20, 2011 6:27 PM

Subject: Re: New Constitution in Bosnia (nezvanični prevod: Novi Ustav u Bosni)

Dear Professor Osmanagic,

I am attaching and pasting below a very short rough draft. Please feel free to ignore or change it as you wish.

Best wishes,

Richard Goldstone

Dragi profesor Osmanagić,

Niže, u prilogu Vam dostavljam vrlo kratak sirovi Nacrt, Molim Vas da se osjećate slobodni da ga ignorirate, ili zamjenite kako Vi želite.

Sa najboljim željama,

Richard Goldstone

Attachment. New Consitution in Bosnia

We, the undersigned, have become aware of the Letter from a substantial number of political leaders, academics, human rights activists, and intellectuals;

We recognize that Dayton Peace Accords are no longer serving the purpose of advancing the people of Bosnia and Herzegovina and assisting them to become a democratic and free nation based upon the recognition of the equality and human dignity of its entire people;

We support an urgent call for the Dayton peace Accords to be replaced by a Constitution based upon the aforesaid principles;

We also support a call to the United Nations and the European Union to convene a constitutional convention representing all of the people of Bosnia and Herzegovina in order to replace the Dayton Peace Accords with a Constitution based upon the aforesaid principles.

Nezvanični prevod

Prilog suca Richarda Goldstona: Novi Ustav u Bosni

Mi, potpisnici Pisma podrške upoznati smo sa “Otvorenim apelom” značajnog broja političkih lidera, univerzitetskih ličnosti, aktivista ljudskih prava i intelektualaca;

Mi prepoznajemo da Daytonski mirovni sporazum ne služi više cilju napretka građana Bosne i Hercegovine i ne pomaže njima da postanu slobodni i demokratski narod zasnovan na prihvatanju jednakosti i ljudskog dostojanstva svih ljudi.;

Mi podržavamo urgentni poziv da daytonski mirovni sporazum bude zamijenjen Ustavom baziranim na principima izloženim u Otvorenom apelu;

Mi takođe podržavamo poziv Ujedinjenim Nacijama i Evropskoj Uniji da sazovu Ustavnu konvenciju koja će predstavljati sve građane Bosne i Hercegovine u cilju da se zamijeni Daytonski mirovni sporazum sa Ustavom baziranim na više navedenim principima.

Akademik Dr Noel Malcolm, britanski historičar, član Britanske akademije, Stariji istraživač u All Souls College, Oxford. Predsjednik je Odbora povjerenja Bosanskog instituta u Londonu, posvećenog Bosni i Hercegovini. Ističu se njegovi istraživački radovi:

Bosna: A Short History (1994), The Vlachs in Bosnia (1994), The grandee and question of genocide (1996), Origins of English Nonsense (1997), Kosovo: A Short History (1998), Kosovo and Serbia Three points, Bosnian Report (March-May 1998), Kosovo: Only independence will work (Winter – 1988/1989), Milošević doomed by press freedom (01. July 2001), Is Kosovo Serbia? (26. February 2008), Review of Book: Britain's fatal foreign policy (May 2002)

From: [Noel Malcolm](#)

To: [Muris Osmanagic](#)

Sent: Friday, April 22, 2011 8:51 PM

Subject: RE: New Constitution in Bosnia

Dear Prof. Osmanagic,

Thank you for your message. I have only one very small (grammatical) correction: in the middle of the first page, the sentence 'Unless this problem is solved, there are the real risk...' should be: 'Unless this problem is solved, there is the real risk...'

Otherwise I think this text is very good. I hope it has a powerful effect.

Yours sincerely,

Noel Malcolm

Nezvaničan prijedlog

Dragi prof. Osmanagic,

Hvala Vam za Vašu poruku. Ja imam samo jednu malu (gramatičku) korekciju: U sredini prve stranice, rečenica „Sve dok se ovaj problem ne riješi, postoji realan rizik....“ treba da bude: „Sve dok ovaj problem nije riješen, postoji realan rizik...““Inače, ja mislim da je ovaj tekst veoma dobar. Ja se nadam da on ima snažan efekat.

Srdačno, Vaš
Noel Malcolm

H.E. Dr. Wolfgang Petritsch, Ambasador,

Šef Stalne delegacije Austrije pri OECD, Paris, Francuska, bivši Visoki predstavnik u Bosni i Hercegovini (august 1999 – maj 2002), bio je imenovan za austrijskog ambasadora 1997 u Federalnoj Republici Jugoslaviji, a u februaru i martu 1999 učestvovao je u pregovorima kao Specijalni izaslanik Evropske Unije za Kosovo u Ramboilletu i Parizu. Kao šef OHR-a u Bosni i Hercegovini Wolfgang Petritsch je bio finalni autoritet za civilno provođenje Daytonskog mirovnog sporazuma. Dok je živio u Bosni i Hercegovini – jednoj od najviše razorenih zemalja u svijetu - Petritsch je svjedočio iz prve ruke o humanitarnoj katastrofi antiljudskog razaranja (http://en.wikipedia.org/wiki/Wolfgang_Petritsch)

----- Original Message -----

From: "PETRITSCH, Wolfgang" <Wolfgang.PETRITSCH@bka.gv.at>

To: <omuris@bih.net.ba> Cc: "christian schwarz-schilling" <css@schwarz-schilling.de>

Sent: Thursday, March 31, 2011 1:29 PM Subject: OPEN APPEAL - declaration of support

Dear Professor Osmanagic,

Thank you for informing me about the Open Appeal of civic minded intellectuals of Bosnia and Herzegovina. I fully support your and your academic colleagues' initiative and sincerely hope that it will have a positive impact on the sorry state of affairs in your country to which I personally feel a great allegiance.

Please keep me posted on your most valuable initiative.

Sincerely yours

Wolfgang Petritsch

Permanent Delegation of Austria to the OECD 3 rue Albéric Magnard 75116 Paris

Nezvaničan prevod

Dragi profesor Osmanagić,

Hvala što ste me informirali o Otvorenom apelu građanski misaonih intelektualaca iz Bosne i Hercegovine. Ja potpuno podržavam Vašu inicijativu sa Vašim akademskim kolegama i nadam se iskreno da će imati pozitivan uticaj na žalosno stanje državnih poslova u Vašoj zemlji, prema kojoj ja lično osjećam veliku vjernost.

Molim Vas obavještavajte me, svakako, o Vašoj najvrijednijoj inicijativi.

Iskreno Vaš

Wolfgang Petritsch

Stalna delegacija Austrije u OECD, 3rue Albéric Magnard 75116 Paris

Glasnogovornica Haškog Tribunala ICTY- Florence Hartmann,

kao profesionalni novinar poznatog pariskog lista "Le Mond" prošla je trnovit, ali sjajan put od višegodišnjeg ratnog reportera poznatog pariskog lista „Le Mond” na Balkanu, do portparola glavne tužiteljice ICTY Carle del Ponte u Haagu, punih šest

godina. Po završetku svog mandata u Haagu napisala je knjigu „Mir i kazna”, (Sarajevo, buybook, 2007, naziv originala: „ Pais et Châtiment”) koja je postala best seler i trn u oku velikih sila, odnosno međunarodne politike, zbog iznošenja istine o njihovom nepoznatom tajnom ratu protiv svjetskog pravosuđa. koje je uspjelo da prevaziđe mnoge opstrukcije i počelo suditi Slobodanu Miloševiću i njegovim petokolonašima zbog masovnih ratnih zločina i genocida u ratu istrebljenja protiv nedužnog, većinskog, nesrpskog stanovništva u Bosni i Hercegovini (1992-1995). Evo nekih izvoda iz te uzbudljive knjige historijske vrijednosti:

1. - O formiranju Haaškog Tribunala za ratne zločine na tlu bivše Jugoslavije (ICTY):
„Položili smo zakletvu 17. novembra i odlučili smo početkom decembra otići kući.”, prisjeća se talijanski sudac Antonio Cassese, prvi predsjednik Tribunala. „Postojali su samo suci, ništa drugo. (...) U početku nismo imali ni proračun. Ujedinjeni narodi našli su malo novca, nešto sasvim malo za sljedeća tri mjeseca., kao kad se daje djetetu uz preporuku da ne potroši sve odjednom. Kako pokrenuti Sud kada ne možete ni zaposliti ljude?” dodaje njegova američka kolegica Gabrielle Kirk McDonald. A Južnoafrikanac Richard Goldstone, prvi tužitelj ICTY domće: “Kad sam stigao u Sud u avgustu 1994., dvorane su bile prazne, bilo je samo nekoliko stolaca i stolova. Čak i oni sa najboljim namjerama prekrížili su Tribunal, da i ne govorim o protivnicima pravosuđa.:

2. - Ovisnost Suda o velikim silama:

“Čim su ubrane dividende efekta najave, svi se slažu da je cilj dostignut. ICTY je poslužio za opravdanje , a kao odušak emocijama izazvanim strahotama nedjela u Bosni i Hercegovini. Odmah zatim je napušten bez sredstava za opstanak, bez proračuna.....
.....Ali Rezolucija 827 otvorit će ipak nove obzore, jer ta inicijativa unatoč podvali, sadrži projekat koji donosi nadu, nadu u jačanje prava i kažnjavanje zločinaca....Protiv Svakog očekivanja, šačica dovoljno idealističkih magistrata otrgnut će ga od njegove sudbine istrošenog alibija. Kucaju na sva vrata i konačno nalaze fondove za otvaranje prvih istraga....Zahvaljujući iznosu of 3,0 miliona dolara spasonosnih fondacija Pakistana i Malezije Tribunal je mogao početi sa radom sredinom 1994. Poslije toga Sjedinjene Američke Države pojurile su odmah u Hag. Stigle su sa svom informatičkom opremom Tužiteljstvu i dvadeset i dvojicom činovnika koji su došli ravno iz Pentagona i iz CIA-e i koje su besplatno ustupili ICTY-u. Pravnici, vojni analitičari i policajci iz svih zemalja Commonweltha slijedili su ih i žurili u Hag. Francuska zaostaje....Dok Anglosaksonci zauzimaju prostor, Francuska se ponaša kao žrtva institucije na koju nema uticaja.”

3. – Prikrivanje dokaza o najmasovnijim zločinima nad Sarajevom i Srebrenicom:

„Pokušaji velikih sila da prikriju dokaze o masovnim zločinima u Bosni i Hercegovini u zapovjednom lancu, na čelu sa Slobodanom Miloševićem, brojni su, iako bi one kao i zemlje regije morale u potpunosti surađivati s ICTY-em.

”.....Na jednom sastanku u Bijeloj kući, prvih dana avgusta 1995. godine manje od tri tjedna nakon pokolja u Srebrenici, Carl Bilt i Al Gore imaju vrlo žestoku razmjenu mišljenja. Švedanin preporučuje Amerikancima da se pouzdaju u Miloševića koji ga je krajem jula uvjeravao u svoju volju da doprinese mirovnom dogovoru u Bosni i Hercegovini, i u tom pogledu, po Bildtu, on se javlja kao glavni saveznik Amerike.” Umjesto odgovora Al Gore mu je pročitao ulomak američkih transkripata prisluškivanih telefonskih razgovora u kojemu Milošević izdaje Mladiću naredjenja za vrijeme operacija u Srebrenici, - „, Zaboravite ovo, ali znajte da Milošević uopće nije prijatelj Zapada”- zaključio je Al Gore. Tužiteljstvo je uzalud tražilo originalni zapisnik

sa toga sastanka u Bijeloj kući, ali ga nikad nije dobilo. Njemački, francuski, i britanski pregovarači, koji su bili prisutni na tom sastanku, nisu htjeli svjedočiti pred ICTY-em.

.”.....Kad je 12. februara 2002, otvoren proces protiv Miloševića suci su pozvali Tužiteljstvo da započne iznošenje dokaza sa Kosovom, pa Hrvatskom i najzad sa Bosnom i Hercegovinom. Dakle, obrnuto od kronološkog reda triju ratova na koje se proces odnosi.Krajem septembra 2002. optužba je završila s dugom litanijom pokolja i deportacija, čije su žrtve bili kosovski Albanci i po predhodne dvije optužnice. Haški Tribunal tada daje nalog Tužiteljstvu, 17. septembra, da smanji uveliko optužni spis za Bosnu i Hercegovinu”, gdje su izvršeni daleko brojniji zločini i genocid, nego u obje napomenute predhodne zemlje i preda novu optužnicu protiv Miloševića u vrlo kratkom roku, za svega tri sedemice.

Radi toga što je sedam godina opstruirao istrage za pripremanje optužnice protiv Slobodana Miloševića, glavna tužiteljica Carla del Ponte smjenjuje svog zamjenika Australca Grahama Brewitta, koji je bio i bivši zamjenik prvog glavnog tužitelja Ričarda Goldstona. Koristeći odsustvo glavne tužiteljice Carle del Ponte, koja je otišla u Rwandu u toku primopredaje, uz podršku britanskog Foreign Officea, Graham Brewitt za zamjenika glavnog tužitelja imenuje Britanca Sir Geoffrey Nice-a.

.....Poslije dobijanja naloga Tribunala o skraćanju suđenja za nedjela u Bosni, novi zamjenik Carle del Ponte, Geoffrey Nice, odmah predlaže Glavnoj tužiteljici da se iz optužnice izbaci zločin genocida nad Sarajevom i da se umjesto toga stavi nekoliko snajperskih pucnjeva protiv civilnog stanovništva grada u opsadi, a ako to ne smanji dovoljno vrijeme sudjenja, da se iz optužbe Miloševiću izbaci i genocid u Srebrenici. Nicea podržava i specijalni savjetnik Glavne tužiteljice Rus Anton Nikiforov. Činjenica je da su 10 godina vojni stručnjaci tužiteljstva odricali svaku odgovornost Slobodana Miloševića za genocid u Srebrenici. Carla del Ponte ostaje zaprepaštena i odbija prijedlog Britanca Sir Geoffrey Nicea. Ali tajni rat se nastavlja između međunarodne politike velikih sila i pravosuđa; velike sile nikad neće dati sve dokaze kojima raspolažu da bi omogućile pravdi i pravosuđu da nezavisno radi svoj posao” – ističe Florence Hartmann.

.....Na kraju, u mučnoj atmosferi, koja je trajala sedmicama u Haškom Tribunalu, pravosuđe pobjeđuje na čelu sa Carlom del Ponte i Milošević se izvodi pred Haški Tribunal kao mozak cjelokupnog zločinačkog poduhvata i genocida, prema projektu “Velike Srbije” za Kosovo, Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. To se desilo unatoč mreže svih paravana za skrivanje tragova zločina između grobnica i Miloševićeve palače, kao i opstrukcije velikih sila preko njihovih državljana i specijalista u Haškom Tribunalu.”

1. Daytonska tragedija: konsenzus država, pod čijim su se pokroviteljstvom dogadali pregovori u Daytonu, da se ništa ne učini za kažnjavanje izvršioca genocida; mada su se velike sile, koje su vladale pregovorima u Daytonu, obavezale pred Ujedinjenim Nacijama (ratificirajući Konvenciju o genocidu iz 1948) za kažnjavanje genocida i uklanjanje njegovih posljedica (str.107/108 knjige „Mir i kazna”)

Samo mjesec dana prije pregovora u Daytonu, Američki State Departement je zaustavio uspješnu ofanzivu Bosanskohercegovačke Armije na nekoliko kilometara od Banja Luke, prijestonice tada još uvijek ilegalne Bosanske „Republike Srpske”

Prije odlaska na novu dužnost u Afganistan (2009), medijator Daytonskih pregovora, (1995), pomoćnik američkog državnog sekretara za spoljne poslove Richard Holbrooke priznao je pred stotinama hiljada gledalaca Televizije Sarajevo da je zaustavljanje ofanzive na par kilometara ispred Banja Luke bila velika greška, učinjena prema Bosni i Hercegovini, kao žrtvi srpske agresije. „Trebali smo dozvoliti da agresorske srpske snage, koje su bile već u raspadanju, budu protjerane preko rijeke Drine u Srbiju, „ – rekao je Holbrook u svom oproštajnom nastupu.

Drugi primjer za ignoranciju Konvencije o genocidu od strane velikih sila koje navodi Hartmanova, je ponašanje 60.000 NATO vojnika, koji su bili raspoređeni poslije Daytonu u Bosni i Hercegovini za „očuvanje mira”, ili, možda objektivnije rečeno, za očuvanje na genocidu stvorene i Pariskim parafiranjem Daytonskog sporazuma legalizirane „Republike Srpske”, koje je izvršeno bez učešća sa ovlastima članova Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine.

„Oni (NATO vojnici – nap. In.) su se igrali skrivača da ne uhapse glavne optužene u bijegu od ICTY-a – Radovana Karadžića i Ratka Mladića, više od jednog desetljeća.” – piše ubjedljivo Florence Hartmann.

Zato Inicijatori ovih dokumenata opravdano pitaju: - čemu je služila tolika vojska NATO-a., koja nije doživjela ni jednog mrtvog, niti ranjenog u svojoj višegodišnjoj misiji, a iza nje su ostali u agoniji življenja građani Bosne i Hercegovine, kao da nije prestao rat? A među njima, na genocidu i masovnim zločinima protiv čovječnosti tek legaliziranoj od strane velikih sila u “Republici Srpskoj”, ostale su hiljade nekažnjenih i nehapšenih ratnih zločinaca, na čelu sa Karadžićem i Mladićem, pod zaštitom svoje policije. Prvih godina, pa i sve do sada, oni su bili najveći strah i trepet za izbjeglice i povratnike da se u miru vraćaju svojim nekadanjim kućama.

Da se i fizički spriječi ispunjenje obaveze iz Daytonu o povratku stotina hiljada izbjeglica, prvih godina poslije rata, u doba vladavine ratne zločinke Biljane Plavšić, izabrane predsjednice “Republike Srpske”, formirani su kažnjenički odredi, koji su išli od sela do sela, od grada do grada i preostale mnogobrojne kuće nesrpskih stanovnika bez povratnika – Bošnjaka i Hrvata prvo do kraja opljačkali, a zatim ih spaljivali do temelja. Predsjednik Republike Hrvatske H.E. Stipe Mesić, kada je u proljeće 2010. godine prolazio autom preko Bosanske Posavine u posjetu Sarajevu, bio je šokiran razmjerama spaljivanja domova Bosanskih Hrvata, gdje su predstavljali prije rata većinsko stanovništvo. Genocid se nastavljao od strane srpskog agresora bez dozvole za povratak protjeranih izbjeglica. i poslije potpisivanja Daytonskog sporazuma uz pasivnost velikih sila i NATO-a, koje su formalno kontrolirale provodjenje sporazuma.

Predsjednica RS Biljana Plavšić nije se plašila velikih sila, koje su vršile kontrolu Daytonskog sporazuma, iz moguća dva razloga: što je Daytonski sporazum bio jedino u korist samo jedne strane, koju je predstavljao ratni zločinac Slobodan Milošević, mozak genocida, ali i prijatelj Biljane Plavšić i što je najodgovorniji u to vrijeme za provodjenje Daytonskog sporazuma na čelu OHR-a, u ime velikih sila (PIC) u Bosni i Hercegovini bio Visoki predstavnik Švedanin Karl Bildt, lični prijatelj ratne zločinke Biljane Plavšić.

Glavna tužiteljica Carla del Ponte bila je ljuta i kritikovala je snage SFOR-a u Bosni i Hercegovini radi njihove pasivnosti u hvatanju glavnih ratnih zločinaca (*Agencija Franse Presse 23. avgusta 2002*).

Američki feldmaršal John Sylvester, komandant SFOR-a u Bosni i Hercegovini, pismeno je obavijestio Carlu del Ponte da je i on „jako razočaran i vrlo ljut” na njenu kritiku.

--- Original Message -----

From: **Florence HARTMANN** <florencehartmann@hotmail.com>

Date: Friday, September 2, 2011 1:29

Subject: RE: Letter of Support / OKTo: omuris@bih.net.ba

Dear Mr Osmanagic >

I am very honoured to join this very important and well formulated initiative . Please, keep informed about the following steps

With my best wishes

Florence Hartmann

Nezvaničan prevod:

Dragi gospodine Osmanagić

Ja sam veoma počašćena da se pridružim ovoj veoma važnoj i dobro formuliranoj inicijativi. Molim Vas informirajte me i nadalje o sljedećim koracima.

Sa najboljim željama

Florence Hartmann

Prof. Ph.D. Karl Bahm,

Professor European History at the School Inquiry Department of the University Wisconsin –Superior, USA----- Original Message -----

From: "Bahm,Karl F" <KBahm@uwsuper.edu>

Date: Friday, September 16, 2011 23:50

Subject: RE: Three Documents for Professor Bahm

To: Muris Osmanagic <omuris@bih.net.ba>

> Dear Professors Osmanagic, Premec, and Milosevic;

> > Yes, I would very much like to support the Open Appeal regarding the future and constitutional status of Bosnia and Hercegovina. I am in strong agreement with the opinions and appeals in the documents. You may certainly use my name as a supporter of the appeal.

> I very strongly support the Appeal, and I wish you the best of luck with gaining international attention for this terribly important matter.

> > Sincerely,

> Karl Bahm

Nezvaničan prevod

Dragi profesori Osmanagić, Premec i Milošević;

Da, ja bih veoma želio da podržim Otvoreni apel koji se odnosi na ustavni status Bosne i Hercegovine. Ja se jako slažem sa mišljenjima i pozivima u dokumentima. Vi možete, naravno, koristiti moje ime kao pristalicu Apela. **Želim Vam najbolju sreću u pridobijanju međunarodne pažnje za ovu strašno značajnu materiju.**

Srdačno,

Karl Bahm

OTVORENI APEL INTELEKTUALACA

**Bosne i Hercegovine – univerzitetskih profesora, naučnika,
književnika, umjetnika, javnih radnika i novinara
iz zemlje i bh dijaspore**

Izjava za medije

Prijem kod Komandanta NATO Glavnog štabu Butmir - Sarajevo

Delegacija Inicijatora “Otvorenog apela” bila je 12. januara 2011, godine gost NATO Glavnog štaba Sarajevo. Cilj posjete bio je predaja pisama sa “Otvorenim apelom” za najviše dužnostnike u NATO Glavnom štabu u Briselu i NATO Zajedničkoj vojnoj komandi u Napulju. Komandant, brigadni general Američke Armije David B. Enyeart, rado je prihvatio da te dokumente prosljedi na tražene adrese. A zatim je razmatrana nepovoljna globalna situacija u Bosni i Hercegovini. Delegacija je bila u sastavu:

- Prof. dr. Muris Osmanagić
- Akademik prof. dr Vladimir Premec
- Akademik prof. dr Dejan Milošević

Brigadni general Enyeart je posebno istakao da „snažno pozdravlja civilnu odgovornost demonstriranu u Apelu”. Delegacija se zahvalila na srdačnom prijemu i takvoj ohrabrujućoj podršci.

Osnovna poruka iz Apela je da treba ubrzano obnoviti cjelovitu, multietničku i funkcionalnu državu Bosnu i Hercegovinu, koja je ratom i poslijeratnim razdobljem uveliko degradirana a demokratske snage, i pored slobodnih izbora, potpuno marginalizirane. Kao takva nefunkcionalna i nedovoljno demokratska država, sa visokim stepenom korupcije i nacionalizma na svim nivoima i područjima, predstavlja rak ranu poslije Daytonsko-Pariškog sporazuma, u srcu Europe. Nezavisni intelektualci – domoljubi svoje zemlje - stide se takvog stanja, ali su oni sasvim nemoćni, jer su potisnuti sa svih karika odlučivanja u zemlji. To svjedoče i sredstva za nauku koja su smanjena, prema nekim procjenama, za 10 puta u odnosu na predratno stanje.

Ukoliko bi se obnovila kao funkcionalna, multietnička, demokratska, europska država, sa svojim bogatim prirodnim resursima, intelektualnim potencijalom, visoko razvijenim obrazovnim institucijama i ranije razvijenom industrijskom kulturom, Bosna i Hercegovina brzo bi napredovala u europskoj porodici i NATO-u kao garantu mira, ka blagostanju svih svojih građana. A zato je potreban sasvim novi, europski, korjenito drukčiji Ustav zemlje, nego što je Daytonski. U „Otvorenom apelu” su predložena osnovna načela takvog modernog, humanog i demokratskog Ustava za jednu višenacionalnu demokratsku državu.

Sarajevo, 12. januar/siječanj 2011.

Napomena: Brigadni general David B. Enyeart posebnim elektronskim pismom od 20. januara 2011. godine dao je saglasnost za javno objavljivanje Izjave za štampu Delegacije „Otvorenog apela“. Ona je odmah prosljedjena na adrese 50 domaćih novinara i novinskih agencija i 800 novinara i novinskih agencija u Bruxelles-u

Nacionalni slovenački dnevni list DELO

Štampanje i distribucija 520.000 primjeraka 7 dnevno
24.11.2011; članak na osnovu Apela i Pisma

Sarajevo – Bosna in Hercegovina 25. novembra praznuje dan državnosti. Dan bodo uradno proslavili samo v Federaciji BiH, torej ne bodo praznovali na celotnem ozemlju države.

*Nezvanični prevod sa slovenačkog na bosanski jezik
izvršila godpodja Zdenka Stupar, ataše Ambasade
Republike Slovenije u Sarajevu*

Sarajevo - Bosna i Hercegovina 25. novembra slavi Dan državnosti. Dan će biti službeno proslavljen samo u Federaciji BiH, znači neće se slaviti u cijeloj zemlji.

Za vlast u Republici Srpskoj to nije događaj koji se treba slaviti, bez obzira da li je to radni ili neradni dan. AVNOJ i ZAVNOBiH bi najradije neke od političkih stranaka na vlasti izbrisali iz istorije. Nekima bi se svidjelo i to da BiH uopšte niti ne postoji, jer tu državu mnogi ni najmanje ne poštuju. Pojedini srpski i hrvatski političari se, na primjer, više vesele poraza nogometne reprezentacije BiH nego njenih pobjeda. U ratu su Bosnu brutalno slomili i uništili, a sada ne može uspješno da se oporavi zbog neodlučne realizacije odredbi Daytonsko-pariskog sporazuma, bilo je zabilježeno u pozivu 200 bosansko-hercegovačkih intelektualaca, univerzitetskih profesora i aktivista za ljudska prava.

Pozvali su Svjetsku javnost, da riješi i obnovi cjelovitu, multi-etničku i pro-europsku Bosnu i Hercegovinu. Pridružilo im se 70 istaknutih ličnosti iz Europe i drugih djelova svijeta. Pismo, koje će na rođendan Bosne 25. novembra biti izručeno članicama UN-a, OSCE-a, SDA, Evropskoj uniji i drugim državnim organima u BiH, među ostalima potpisali su i akademik Jože Pirjevec, Jelko Kacin, Aleš Debeljak i Goran Vojnović. Do „proslave“ rođendana će se broj potpisnika vjerovatno još povećati.

Daytonski sporazum je omogućio mir

Među 70 potpisnika najviše je Amerikanaca, eminentnih ličnosti iz skandinavskih zemalja, zemalja sa područja bivše Jugoslavije, iz Slovenije, Hrvatske, Makedonije i Srbije, pa i Njemačke, Italije, Avstrije, Australije, Meksika i Izraela. Među njima su i bivši visoki predstavnici međunarodne zajednice u BiH Christian Schwarz-Schilling i Wolfgang Petritsch. U pozivu, između ostalog, navodi se da je Daytonski kompromis zato da bi se obezbijedio mir, na žalost, omogućio uvažavanje činjenica etničkog čišćenja odnosno genocida u polovici države pod zastavom Slobodana Miloševića. Tu se mislilo na srpski entitet.

U otvorenom pismu objašnjavaju, da je uglavnom zbog toga nastala najdublja, dugoročna socijalna i politička kriza u modernoj istoriji Bosne i Hercegovine. Potpisnici poziva nadaju se da će nakon aretacije ključnih suradnika Slobodana Miloševića – optuženika za ratne zločine Radovana Karadžića i

Ratka Mladića – učinjene greške moći biti ispravljene, kada bude usvojen novi Ustav BiH i kada se sačekaju rezultati rada Međunarodnog suda za ratne zločine na području bivše Jugoslavije (ICTY). Na ozbiljne probleme u BiH je nedavno upozorio i bivši hrvatski predsjednik Stjepan Mesić, koji je međunarodnu zajednicu obavijestio, da mora spriječiti djelovanje svih onih koji žele razdvojiti BiH. Međutim, ne primjećuje se da međunarodna zajednica zaista odlučno nastoji riješiti teške razmjere u Bosni; sve dok Bosna ne postane članica EU-a i NATO-a, postoji opasnost, da će biti još jednom razorena, upozoravaju neovisni intelektualci.

Trinaest mjeseci bez vlade

Visoki predstavnik međunarodne zajednice Valentin Inzko nedavno je u izvještaju obavijestio Vijeće sigurnosti UN-a, da je zabrinut situacijom u BiH. Trinaest mjeseci nakon opštih izbora još uvijek nisu sastavili državnu vladu, rad mnogih državnih institucija je onemogućen i zato ne mogu djelovati dovoljno učinkovito. Inzko je između ostalog rekao, da su vlasti u Republici Srpskoj i dalje napadale pravosudna i zakonodavna tijela, oštro kritikovale bosansko-hercegovačke državne institucije i izražavale sumnju u njihovu nadležnost i usvojene zakone.

Imale su također sumnju o ovlaštenjima visokog predstavnika i njegovog ureda - ovlaštenjima, koja proizlaze iz Daytonskog sporazuma i primjerne resolucije UN-a. Izvještaj visokog predstavnika više je ličio pozivu u pomoć nego izvještaju o usvojenim odgovarajućim mjerama međunarodne zajednice, koja nikako ne može prihvatiti jedinstveno stajalište o budućnosti BiH. Inzko je Vijeću sigurnosti saopštio, da ga vrlo brinu stajališta vlasti srpskog entiteta, koja se suprostavlja državnosti BiH. Inzko je sa pravom zabrinut, a to potvrđuje i neuspješan susret šestorice lidera, koji su se krajem prošle sedmice sastali, da bi se dogovorili o sastavu državne vlasti.

Pritisak iz Washingtona

Američka administracija sve očiglednije vrši pritisak na lidere u BiH, pokušavajući ih uvjeriti da se prestanu prepirati i prijetiti jedan drugome te da konačno postignu međusobni dogovor. Američki ambasadori u BiH i Hrvatskoj, Patrick Moon i James Foley, su u zadnjoj posjeti u Mostaru izjavili, da SAD očekuje, da će se šest političkih lidera uskoro dogovoriti o sastavu Vijeća ministara BiH. Ubijedeni su da državna vlast mora konačno početi sa radom. Ambasadori su se odlučili za neobični diplomatski potez i upozorili vodstvo oba HDZ-a, da je potrebno reformisati Federaciju BiH. Pored toga, osigurali su da stvaranje učinkovite entitete neće štetiti Hrvatima. Razgovarali su zapravo o tome, da bi uklonili suvišne ustanove u entitetu. Federacija BiH ima naime 10 kantona, deset premijera, deset vlada, deset parlamentarnih skupština, itd. Ambasador Moon je izjavu predsjednika HDZ BiH Dragana Čovića o tome, da bi bio počašćen, kada bi ga izabrali za prvog predsjednika trećeg, hrvatskog entiteta u BiH, obilježio kao korak unazad. Bosna je do sada napravila već previše koraka unazad, zato je krajnje vrijeme, da je međunarodna zajednica prisili, da počne koračati ka naprijed.

OTVORENI APEL: > <http://www.tacno.net/Novost.aspx?id=11461> > **GOOGLE SEARCH**
PISMO PODRŠKE > <http://www.tacno.net/Novost.aspx?id=11467> > **GOOGLE SEARCH**

Open Appeal of Bosnian-Herzegovinian Intellectuals for an integrated, multiethnic and European Bosnia and Herzegovina

Dzidzikovac 4, 71000 Sarajevo

E-mail: mosmanagic@yahoo.com

December 19, 2011.No: 22/12-11

H.E. Dr Donatus Koeck

**Ambassador of the Republic of Austria to Bosnia and Herzegovina,
Dzidzikovac 7, 71000 Sarajevo**

Nezvanični prevod

Ekselemcijo,

U ime Inicijatora Otvorenog apela od preko 200 visoko cijenjenih intelektualaca Bosne i Hercegovine i Pisma podrške mnogih poštovanih ličnosti iz Svijeta koji su se u velikoj mjeri angažirali da pripreme to što mi vjerujemo da su dva značajna dokumenta za odgovarajuće kretanje ka multietničkoj državi Bosni i Hercegovini u budućnosti i savladivanje sadašnjeg opasnog haotičnog stanja u zemlji. U tom smislu slobodni smo da Vam dostavimo oba dokumenta, naime:

Pismo podrške uglednih ličnosti iz Svijeta – naučnika državnika, pisaca, umjetnika i novinara – koji su zabrinuti za sudbinu naše zemlje i Otvoreni apel bosanskohercegovačkih intelektualaca.

We are therefore kindly requesting that the officials with whom you can come in contact should be given these documents for their consideration so that they might lend their support, especially in the calling for a constitutional convention for Bosnia-Herzegovina that would make possible a new and appropriate constitution of a European and American style for a multi-national state. This is needed to replace the currently existing non-functional constitution. As stated in the “Open Appeal”, the constitutional convention should be backed up by provisions for immediate international legal arbitration by experts in this area to deal with and sort out questions which might otherwise result in a deadlock.

Please note that in the November 24, 2011 issue of *Oslobodjenje* both documents have been published in full in Bosnian. On that same date the Slovenian daily *DELO* published an article on this initiative, and we have already received a significant response requesting inclusion of further supporters, including a member of the European Parliament and a former rector of the University of Ljubljana. On November 28, 2011 the Regional and Transatlantic Portal “*Tacno.net – Novosti*” published both documents and in 10 days 500 readers gave a positive response. On December 14, 2011 the Magazine “*Glas Antifašista*” (Voice of Anti-fascists) published both documents, too.

Professor dr Muris Osmanagić is the contact persons for any further information you may require. (e-mail: mosmanagic@yahoo.com; omuris@bih.net.ba)

With sincere appreciation in advance for your assistance in helping to make this information available.

INITIATORS OF THE APPEAL (IA - 14)

(listed below alphabetically by last name)

Österreichische Botschaft

Sarajewo

Dzidzikovac 7, BiH-71000 Sarajewo Tel.: +387 33 279400, E-Mail: sarajewo-ob@bmeia.gv.at Internet: www.aussenministerium.at/sarajewo , www.austrijska-ambasada.ba

Dear Prof. Osmanagić,

I have the honor and pleasure to confirm receipt of your letter including the very significant Open Appeal of Bosnian-Herzegovinian Intellectuals for an integrated, multi-ethnic and European Bosnian Herzegovina and the Letter of Support. Wishing you good health and success in 2012, I remain with best regards

Dr. Donatus Köck
Austrian Ambassador

Nezvaničan prevod

AUSTRIJSKA AMBASADA SARAJEVO

Dragi Prof. Osmanagić,
Imam čast i zadovoljstvo da potvrdim prijem Vaseg pisma uključujući veoma značajni Otvoreni apel bosanskohercegovačkih intelektualaca za integriranu, multietničku i evropsku Bosnu i Hercegovinu, kao i Pismo podrške. Želeći Vam dobro zdravlje i uspjeh U 2012. godini, ostajem sa najboljim željama

Dr. Donatus Köck
Austrijski ambasador

EMBASSY OF THE REPUBLIC OF SLOVENIA

Poštovani prof. dr. Osmanagić,

.....sigurna sam da je vaša inicijativa probudila svijest mnogobrojnih ljudi. Saradnja sa Vama i Vašim kolegama bila nam je u čast i meni lično zadovoljstvo. Svako dobro na Vašem putu želim i da upoznate još mnogo ljudi na koje ćete ostaviti ovako drag utisak. Puno toplih pozdrava,

Zdenka Stupar

Attache, Embassy of the Republic of Slovenia in BiH< Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Slovenia, Bentbaša 7, 71000 Sarajevo< <http://sarajevo.veleposlanistvo.si>

Sarajevo, December 16, 2011

Akademik prof. dr Boris Sket

Vanredni član SAZU i inostrani član ANUBIH

Original Message Subject: pismo HITNO

From: "Sket, Boris" <Boris.Sket@bf.uni-lj.si> Date: Thu, November 24, 2011 09:42

To: "ANUBiH" <akademija@anubih.ba>

Veoma postovani,

u nasim novinama citam, da je veci broj licnosti iz Europe potpisalo pismo podrške za celovitost BiH. Ne znam, tko je pobudnik i organizator te akcije, ali predviđam, da je upletena i ANUBIH. Značajno je da se i mnoge ugledne ličnosti iz Srbije nalaze među potpisnicima. Pisem, jer bih se i ja rado nasao među potpisnicima.

Naravno, ako je veci broj potpisnika poželjan, ako nije prekasno, ako moje ime ima dovoljnu tezinu. Ja sam zaista dugogodišnji istraživač prirode u BiH, inostrani član ANUBIH, vanredni član SAZU i bivši rektor Univerze v Ljubljani. Molim, uzmite ovo u obzir, ako je to poželjno. Uz pozdrave,
Prof dr Boris SKET
Oddelek za biologijo, Biotehniška fakulteta, Univerza v Ljubljani.,

Dr Latinka Perović, majka modernog liberalizma u Srbiji

U Kikindi, Vojvodina (april 2010) na naučnom skupu o humanitarnom pravu Latinka Perović je izložila kako se desila najveća humanitarna katastrofa u Evropi poslije Drugog svjetskog rata:

„ osam hiljada lica bilo je ubijeno u Srebrenici samo u toku tri dana. Egzekutori su morali imati logističku podršku, bagere za kopanje grobova, mašineriju. i ljude koji su čistili teren poslije masakra. Ovo je neosporno bila operacija dobro planirana unaprijed.” Čitav auditorij je aplaudirao njenom istinitom i hrabrom izlaganju.

Sonja Biserko, osnivač i predsjednica Helsinškog komiteta za

ljuska prava Srbije, od 1991. godine do danas. Pod njenim rukovodstvom Helsinški komitet za ljudska prava uputio je sljedeći zahtjev Organima Ujedinjenih Nacija povodom okupacije enklave Srebrenica, od strane srpskih paradržavnih i vojnih snaga, kao zaštićene zone UN i zločima genocida u njoj:

“Sada kada su vojne snage Bosanskih Srba okupirale Srebrenicu Helsinški komitet za ljudska prava u Srbiji snažno osuđuje nezainteresiranost sa kojom domaća javnost i međunarodna zajednica prihvataju akt nasilja u takozvanoj zaštićenoj zoni UN, koja je trebala obavezno da bude zaštićena. Ovaj opasan presedan otvara vrata novih konflikta i okupacije drugih zaštićenih zona u Bosni i Hercegovini. Helsinški komitet zahtjeva od Ujedinjenih Nacija da počne štiti bez odlaganja, ne samo građane Bosne i Hercegovine, nego i njihove vlastite autoritete. Pod Konvencijom o sprečavanju i kažnjavanju Zločina genocida posljednja zvjerstva protiv Muslimana u Srebreničkoj enklavi imaju sve elemente genocida. . Zato Helsinški Komitet zahtjeva od međunarodne zajednice da izvrši snažan pritisak na Bosanske Srbe da poštuju fundamentalne međunarodne standarde u zaštiti lica istjeranih iz svojih domova” (13. juli 1995)

LDP**February 10, 2012**[kaziprst](#), [politikasr](#) [feed](#)

Jovanović u #kaziprst : **Preokret je jedini odgovor na politiku kukavičluka i bezidejnosti** <http://www.ldp.rs/vesti/preokret-jedini-...> #politikasr

Borislav Jovanović, poet, književnik i književni kritičar

iz Crne Gore. On ima velike zasluge za emancipaciju ranije zapostavljenog književnog maternjeg jezika Crnogoraca.

From: Borislav Jovanovic <tiodor.j@t-com.me>

To: Muris Osmanagic <mosmanagic@yahoo.com>

Sent: Monday, December 5, 2011 11:29 PM, **Subject:** Re: potpis Pisma podrškeU svojoj elektromskoj poruci crnogorski poet Jovanović Inicijatorima Apela i Pisma pise:

"Pročitao sam pažljivo oba dokumenta. Dirljiv je taj vapaj i upornost odvažnih i dostojanstvenih ljudi da Bosna i Hercegovina bude zaista Bosna i Hercegovina. Napor onih koji su okrenuti budućnosti i suživotu među ljudima. Toj podrsci i toj aktivnosti pridružujem se i ja sa potpisom i bez potpisa, koja vidim ima i bivsejugoslovenski i međunarodni karakter i koju podržavaju ljudi od etickog, intelektualnog i akademskog formata. Posebno su me obradovali potpisi iz Srbije, nezavisno od toga što se na taj krug ljudi moglo uvijek računati.... Dejton je sklapan na brzinu - cilj je bio zaustaviti rat. Nije se mislilo na negativne posljedice (A možda i jeste) Jednom narodu je data republika (država), čiji tvorci su kasnije stigli u Hag kao ratni zločinci, a onim drugim adresa bez adrese, Bosna, bez Bosne. Asimetrija koja uvijek vodi ka disoluciji. I sve je to već dobro dijagnosticirano! Kako promijeniti Dejton - pitanje je sada. Samo odlučnošću izvanjaca koji su ga sročili. Nije ni Dejton Sveto pismo. On je jedna vrsta balkanske Jalte koju je srušio Berlinski zid. No, ovakvi naponi, inicijative, apeli, sa međunarodnom mrežom uglednih potpisnika, znače nadu, a možda i više od toga. Dok je Bosna takva kakva jeste na Balkanu ništa novo nije učinjeno. Možda je to i cilj razroknog Daytonaa..!

Srđa M. Popović, Najpoznatiji advokat u odbrani delikvenata

političkog mišljenja u bivšoj Jugoslaviji. Član je Beogradske advokatske komore, Međunarodne Unije advokata; suosnivač Svetske asocijacije pravnika i dobitnik nagrade „Vladavina prava“ Američke advokatske komore 1993. Povodom proslave 20 –godišnjice „Republike Srpske“, 09. januara 2012. u Banja Luci, na kojoj su prisustvovali najviši srpski politički i duhovni zvaničnici s obje strane Drine i Hrvati iz bivše Herceg Bosne (patrijarh srpske pravoslavne crkve Irinej, srbijanski predsjednik Boris Tadić, predsjednik „Republike Srpske“ Milorad Dodik predsjednik HDZ BiH Dragan Čović i banjalučki biskup Franjo Komarica), ali bez odaziva u međunarodnoj diplomatiji, legendarni beogradski intelektualac i advokat u veoma značajnom intervjuu sarajevskom dnevnom listu „Avaz“ (11. januar/siječanj 2012 str.3), tu pompeznu proslavu, naziva „**lošom simbolikom kojom se veliča početak genocida nad Bošnjacima**“. Dalje on kaže:

„ **Bila je to rehabilitacija Karadžića i Mladića.** Oni nisu smjeli dobiti tu „Republiku Srpsku“, jer su ustvari, bili nagrađeni za nešto što je bio sudski dokazani genocid“ – Ukazujući na četničku i uopće ekstremnu ideologiju u svojoj zemlji, Popović navodi da te „snage u prvom redu ne priznaju historijski poraz koji su doživjeli i nastavljaju

održavati ovakvu atmosferu sa nekim slatkim zabludama, kako se historija može falsificirati. To je prije svega strašno za ljude ovdje u Srbiji. Mislim da su se zapetljali u taj sistem laži. Prosto se na taj način ne može živjeti.“

From: Srdja Popovic <zazazzaza@hotmail.com>
To: mosmanagic@yahoo.com
Sent: Wednesday, January 25, 2012 12:10 PM, **Subject:** apel

Postovani gospodine Profesore,

Zahvaljujem na Vasem danasnjem mejlu i saglasan sam da me svrstate u listu potpisnika i da objavite deo mog intervjuja iz Avaza na nacin koji predlazete.

Zelim Vam uspeha u Vasim naporima.

S postovanjem,
Srdja Popovic

Postovani gospodine Srdja,

Cast nam je sto ste se pridruzili vrlo znacajnom Pismu podrške za poticanje demokratskih procesa u Bosni i Hercegovini. i impresivno objektivnim intervjuom u listu “Avaz”.

Lijepa hvala. Zelimo Vam svako dobro.

S postovanjem
Muris Osmanagic

Sretko Radišić, dipl. ing. maš. Predsjednik Srpskog Građanskog Vijeća – pokret za ravnopravnost u BiH, od 2010. godine. Prije ove funkcije, profesionalno je radio prije rata u Željezari Zenica, najvećem radnom kolektivu u bivšoj Jugoslaviji, sa 14.000 zaposlenih. Povodom proslave 20.- godišnjice Republike Srpske u Banja Luci (09. januar 2012) održan je protestni zajednički sastanak u Sarajevu 6 vanstranačkih organizacija civilnog društva. Sastanku su prisustvovali predstavnici Saveza antifašista i boraca narodnooslobodilačkog rata (SABNOR) BiH, Srpskog građanskog vijeća - Pokret za ravnopravnost (SGV-PR), Hrvatskog narodnog vijeća (HNV) BiH, Vijeća Kongresa bošnjačkih intelektualaca (VKBI), Asocijacije nezavisnih intelektualaca Krug 99, PEN Centra BiH i Asocijacije Alumni Centra za interdisciplinarne postdiplomske studije (ACIPS) Na tom sastanku bio je zapažen istup Sretka Radišića koji je rekao (dnevni list „Avaz“ on line izdanje, petak 20. januar 2012):

"Republika Srpska nije nastala herojskom borbom kako se to tamo tumači, nego tragedijom bošnjačkog i hrvatskog stanovništva koje je s te teritorije protjerano. Bitna poruka s ovog sastanka treba da bude upućena političarima susjednih zemalja da se distanciraju od uplitanja u unutrašnje stvari Bosne i Hercegovine, koje se do sada pravdalo tobožnjom brigom za interese Srba i Hrvata u njoj",

Prof. dr Senadin Lavić, predsjednik Bošnjačke zajednice kulture „Preporod“ (BKZ) i varedni profesor na Odsjeku sociologije Fakulteta političkih nauka Univerzitedta Sarajevo“. U razgovoru (20.11.2011) sa

glavnim urednikom bosanskohercegovačkog političkog dnevnika „Avaz“ , Farukom Vele, Senadin Lavić je istakao novi, lični perspektivniji pristup prema Bošnjacima i svim Bosancima.

„Bošnjaci se u svakom smislu moraju danas zamisliti nad svojim stanjem? Gdje smo to pogriješili, ko je zatajio i šta se to dešava sa najbrojnijim narodom u Bosni i Hercegovini? Ta suštinska pitanja moraju se postaviti onima, koji su decenijama imali odlučujuću ulogu u profiliranju političkih, ekonomskih, državno–pravnih, obrazovnih, socijalnih, religijskih i relacionih pitanja koja bitno određuju sudbinu Bošnjaka. Na njih ne mogu odgovoriti sumnjivi političari na vlasti, stručnjaci za sve i svašta, lovci u mutnom, izvikani posjednici nacionalnih istina i slični. Na bazi životnih strateških dokumenata **treba napraviti programsku i probosansku koaliciju. a ne. etnonacionalne blokove. Takva koalicija bi brzo dovela u red državni sistem i odgovornosti javnih službenika u pretvaranju Bosne i Hercegovine u zakonski i ustavno odgovornu državu.**

Opća konfuzija u koju je uvučeno bosansko-hercegovačko društvo rezultat je mnogobrojnih procesa u okviru regionalnog, evropskog i svjetskog konteksta. Pri tome treba imati u vidu da već dvadeset godina djeluje i ne jenjava velikodržavni ekspansionizam i barbarstvo prvih komšijskih država. Bošnjaci su izloženi strašnim presijama i prijetnjama. **Danas su Bošnjaci jedan od najobespravljenijih evropskih naroda i to u vlastitoj državi, i pored toga što su većinski narod.**

Česte Tadićeve posjete Banja Luci i davanje otvorene podrške Miloradu Dodiku pokazuju da je on pao ispod jednog ozbiljnog predsjednika države Srbije i sve više se uvlači u mrežu populističkih politika koje su početkom devedesetih godina dvadesetog stoljeća donijele agresiju, ratne zločine, razaranja, silovanja i genocid.

Nedavna posjeta predsjednika Hrvatske Josipovića Mostaru i poruke da „razumije zahtjeve za treći entitet“ govori da ne razumije strateški šta to znači. Ne bih volio da se razočaramo u njega. Treći entitet je dimna zavjesa za Bošnjake na putu nestajanja države Bosne i Hercegovine. Podržavajući treći entitet Dodik želi da radikalizira interese između Bošnjaka i Hrvata zarad interesa razbijanja cjelovite Bosne i Hercegovine. **Paralelno sa time je i Dodikova namjera da preko 90 % državne imovine pretvori u vlasništvo entiteta. I u tom smislu je napravio falsificiranu, lažnu, dokumentaciju za OHR. To mu je najkraći put za nestanak države Bosne i Hercegovine, jer ne može postojati ni jedna država na svijetu bez dovoljno velike državne imovine.** Ona je u Bosni stvarana stoljećima. i danas, prema zemljišnim knjigama u katastru, iznosi ravno polovinu državne teritorije, ili 27.400 kvadratnih kilometara.. **Državna imovina se ne smije dijeliti dogovorima političkih partija niti davati entitetima, ili bilo kome drugom. Ona se ne smije otuđivati, već samo iznajmljivati. Da li su bošnjački političari toliko glupi, kakve ih smatraju ultranacionalisti da ne mogu razumjeti Dodikovu perfidnu igru,** koja se rukovodi i u današnjem „hladnom miru“ iz Beograda. Zato ne može biti iskrenog sporazuma sa njime za bolju budućnost svih građana Bosne i Hercegovine., kada je Beograd bliži Banja Luci nego Sarajevo i na toj se strategiji odgaja već 30 godina, poslije smrti maršala Tita, srpska omladina u Bosni i Hercegovini u školama i odrasli građani putem monopola antibosanskih medija sa obje strane rijeke Drine.. A opći nacionalni veto u Dodikovoj ruci upravo je ugrađen u Daytonu za antibosanske političare, koji su se u Drugom svjetskom ratu zvali petokolonašima, kako ne bi došlo do ponovne reintegracije razvaljene države u genocidnom ratu protiv Bosne i Hercegovine.

Ali, **smatram da je Dodik prenapuhana kvazipolitička priča koja ima svoj rok trajanja.** On jednostavno igra prljavu ulogu Srbije i dijela međunarodne zajednice. Synchronizovano djelovanje Dodika i Čovića nije ništa novo na političkoj sceni BiH.. Njima samo trebaju političari Bošnjaci koji će naletjeti na etnonacionalnu matricu. Tek tada bi nastala prava opasnost za našu državu. U tom smislu je i **treći entitet sa Mostarom, kao stolnim gradom hrvatskog naroda, dimna zavjesa za Bošnjake** u traženju pravog strateškog puta iz sadašnjeg nacionalističkog beznađa.

Za mene su veći problem oni političari koji se predstavljaju kao odani bosanski „patrioti“, a tako naivno, bezobrazno, potkopavaju tlo bh države. Mogu se Dodik i Čović udruživati koliko im je volja, ali to ne može imati rezultat koji su željeli Milošević i Tuđman poslije sastanka u Karadžordževu. Niko političare iz reda bošnjačkog naroda ne može prisiliti da se odreknu svoje jedine države. **Kada bošnjački političari kažu** na primjer, da su morali pristati na neke ustupke, ili **da su morali pristati na „neku podjelu“ i potpisati neki „ponuđeni dokument“, tada im ne treba vjerovati**, jer niko nema pravo da dovodi u pitanje jedinstvo ove države. I niko nema pravo otcijepiti ni jedan kvadratni centimetar njene teritorije. Jedino je država Bosna i Hercegovina priznati međunarodni subjekat od strane Ujedinjenih Nacija , a ne entiteti. Građani nažalost nasjedaju na te podvale. Banja Luka je stari bosanski grad, kao i Mostar, Višegrad, Zvornik, Bijeljina, Livno. I velikosrpski projekat izgubio je svaku historijsku osnovu. On je ostao stvar mitologije i genocida, što se još uvijek u Beogradu koristi u nemiroljubive, zločinačke namjere prema svojim susjedima i nesrpskom stanovništvu

Bošnjačka politika je povijesni rezultat u jednom složenom kontekstu. Malo više je određena religijskim nasljeđem nego jasnim političkim idejama evropske modernosti. Bošnjake nije moguće svoditi na religijsku skupinu, što uporno nastoji i radi srpski i hrvatski nacionalizam. Čini se da danas polahko dolazi do profiliranja jednog novog bošnjačkog političkog stava koji prevazilazi romantičarski pokret, naročito poslije posljednjih izbora kada su Bošnjaci svoje interesovanje iskazali za SDP i SBB, uz uobičajeni procenat glasova za SDA. **Bošnjaci se moraju, što prije osloboditi etnoklerikalnog političkog predstavljanja**, koje dominira kod Srba i Hrvata. Vjerujem da će sa vremenom doći do stasavanja jedne kvalitetne bosanske i bošnjačke politike i moćne generacije, koja će izgraditi novi bosanskohercegovački patriotizam,. **Budućnost je pred nama**

U svom drugom intervjuu za politički dnevnik „Avaz“ (9. januara 2012) Profesor dr Senadin Lavić je zapitao „**Šta rade Bošnjaci u vlasti? Datum 09. januar se treba obilježavati institucionalno za čitavu Bosnu i Hercegovinu kao dan sjećanja za genocid nad Bošnjacima. Tada je počelo stvaranje genocidne tvorevine na tlu Bosne i Hercegovine, koja je osuđena za taj užasni genocid od strane Međunarodnog suda u Hagu februara 2007. godine i tom presudom je delegitimirana Republika Srpska kao genocidna tvorevina, koja širi sa ovom proslavom kulturu zla .“**

Akademik dr. Abdulah Šarčević, filozofske nauke, Profesor emeritus na Filozofskom fakultetu Univerziteta Sarajevo, profesor at Pima Community College in Tucson Arizona USA i redovni član Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine.

On je autor sljedećih objavljenih radova:

Iskon i smisao [Origin and meaning] (Sarajevo, 1971); Sfinga Zapada [The Sphinx of the West] (Zagreb, 1972); Kriza svijeta i istina [The Crisis of the World and the Truth] (Sarajevo,

1974); Iskustvo i vrijeme [Experience and Time] (Sarajevo, 1981); De Homine: Mišljenje i moderni mit o čovjeku [De homine: Thought and the Modern Myth of Man] (Sarajevo, 1986); Utopija smisla i istina vremena [The Utopia of Meaning and the Truth of the Time] (Banja Luka, 1988); Čovjek i moderni svijet [Man and the Modern World] (1988); U labirintu svijeta [In the Labyrinth of the World] (Sarajevo, 1990) and Estetička teorija danas: Ideje Adornove estetike teorije [Aesthetic Theory Today: the Ideas of Adorno's Aesthetic Theory] (Sarajevo, 1990); Filozofija modernog doba [Philosophy of the Modern Age] (Sarajevo, 1986) (Sarajevo, 1993); Iskustvo vremena [The Experience of the Times] (Zagreb, 1993); Filozofija u moderni [Philosophy in Modernity] (Sarajevo, 1992); Sfinga Zapada na kraju 20. stoljeća [The Sphinx of the West at the End of the Twentieth Century] (Sarajevo, 2000); Etika ljudskih prava [The Ethics of Human Rights] (Sarajevo, 2000), Mersad Berber/Filozofija slikarstva /monography/(2000.), Political philosophy and multiculturalism (2003.), The truth and Freedom (2003.)

----- Original Message -----

From: <akademija@anubih.ba> To: <omuris@bih.net.ba>

Sent: Sunday, November 21, 2010 5:41 PM Subject: Re: "Otvoreni apel"

Dragi i poštovani kolega Osmanagić,

Dobio sam Vaš tekst "Otvoreni apel" i prijedlog za Inicijatore Apela. Zavidljivo je kako ste u time uspjeli: da dobijete suglasnost za "Otvoreni apel" od toliko uglednih intelektualaca i umjetnika. To je već sada djelotvorna mjera koja se usredotočila na živote u našoj zemlji, koja odbija demisioniranje uma i defetizam u svim formama. Jer sa defetizmom čovječanstvo počinje egzodus iz svijeta čovjeka dostojnog života, pristaje na filologiju "ljepljive pustoši", na ponor i nestajanje misaonih subjekata. Sve drugo je pristajanje na nepodnošljiv jad i "stanje utvara".

Tako se svi sjećamo sretnih mogućnosti da živimo zajedno. Nada nam je jedini stil, dokazivanje da je ona dostojna izricanja. Sjećam se Alberta Camusa, koji je u Francuskoj još kao veoma mlad (Nobelovac) stekao veliko iskustvo nesreće: "Jedina je nada u najvećoj muci, onoj koja se sastoji u zahvaćanju stvari na samim njihovim počecima kako bi se obnovilo živo društvo unutar osudjenog."

Zatečen sam sveobuhvatnošću ideje i angažmana. Naravno i prijedlogom. Pristajem i ja ću ostaviti potpis u Akademiji nauka i umjetnosti BiH. Želim svako dobro.

S osobitim uvažavanjem, Vaš

Abdulah Šarčević

Prof. dr. Dejan Milošević, , dopisni član Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine (ANUBiH), profesor atomske fizike i molekularne hemije; Prirodnomatemički fakultet, Univerzitet Sarajevo. Dobitnik je Šestoaprilske nagrade grada Sarajeva za 2011. godinu.

----- Original Message -----

From: [Dejan Milosevic](mailto:Dejan.Milosevic) To: [Muris Osmanagic](mailto:Muris.Osmanagic)

Sent: Tuesday, November 30, 2010 10:40 PM

Subject: Re: Tekst Apela

Postovani kolega,

Procitao sam jos jednom Apel i od srca ga podrzavam. Zahvaljujem Vam sto ste mi ucinili veliku cast izborom među 14 Inicijatora Apela. Uz zelju da nas Apel poluci zeljene rezultate srdacno Vas pozdravljam,
Dejan Milošević

Prof. dr fra Petar Jeleč,

Profesor na Franjevačko-filozofsko-teološkom fakultetu u

Sarajevu; na promociji knjige umirovljenog hrvatskog časnika i neposrednog učesnika Jerke Zovka „Rat u Bosanskoj Posavini 1992“ u Domu oružanih snaga BiH u Sarajevu (26.10.2011) fra Petar Jeleč je izjavio: „Oni koji su izdali Bosansku Posavinu i danas sa Čovićem i Ljubićem sudjeluju u izdaji vlastite zemlje i naroda“:

Autor u svojim dokumentovanim analizama dokazuje odgovornost tadašnjeg hrvatskog vodstva na čelu sa hrvatskim predsjednikom Franjom Tuđmanom, ministrom odbrane Gojkom Šuškom i njihovom desnom rukom u tadašnjoj Herceg Bosni Matom Bobanom za dogovore sa srpskom stranom u Grazu, Austrija (1992), na čelju sa Radovanom Karadžićem, koji su rezultirali izdajom ovog strateški važnog teritorija, ujedno i bogatog perspektivnog područja BiH....

„Kronologija beščašća:

06. svibnja 1992. god. Boban i Karadžić su (Muslimanima iza leđa) potpisali „neprincipijelan“ sporazum, kojim se Srbima prepušta koridor u Bosanskoj Posavini. Tim se sporazumom agresora i neprijatelja pretvorilo u prijatelja, a žrtvu i saveznika u neprijatelja.

08. svibnja 1992. god. glavni zapovjednik HVO general Ante Roso, na prostoru „Hrvatske zajednice Herceg Bosna“, legalne postrojbe Teritorijalne odbrane Bosne i Hercegovine (TO BiH), proglasio je „nelegalnim“. Muslimani i drugi (HOS-ovci) koji nisu „poštovali zapovijed“, bili su „razbijeni“. Bio je to početak službenog distanciranja najvećeg dijela organiziranih Hrvata od središnje vlasti u Sarajevu. U tom kontekstu treba gledati i još uvijek neprocesuiran zločin počinjen nad Blažom Kraljevićem i njegovim vojnicima.

03. srpnja 1992. Predsjednik HZHB, Mate Boban, „zabivši Muslimanima nož u leđa“, proglasio je osnivanje „države u državi“: tzv. „Hrvatsku Republiku Herceg-Bosnu“. Time je završeno institucionalno stvaranje preduvjeta za otvoreni rat s Muslimanima.

06. listopada 1992. god. hrvatsko-muslimanske snage izgubile su „Bosanski Brod i cijeli mostobran“. Bosanskohercegovački Hrvati su, od uvaženog konstitutivnog naroda i žrtve, putem dvosmislene Zajednice (Republike) „Herceg Bosne“, pretvoreni u suučesnike u agresiji na BiH i svedeni na status nacionalne manjine na najvećem dijelu BiH. Srpska država je prešla Drinu, Tinju, Bosnu, Ukrinu i Vrbas, te svojim vrhom izbila u neposrednu blizinu zamišljene velikosrpske granice: Virovitica, Karlovac, Ogulin, Karlobag – na rijeku Unu

Brigadir Vinko Vrbanac, zapovjednik operativne zone Osijek govoreći o padu Bosanske Posavine i Bosanskog Broda veli: „Osobno se smatram odgovornim, a kao vojnik postidjen i popljuvan, jer nismo izgubili Brod u krvi i znoju već u bezglavom povlačenju“.

A general Petar Stipetić tvrdi kako je čitanjem ove knjige dobio nove uvide u razloge pada Bosanske Posavine i zaključuje: „Slažem se s autorom kako je politička volja hrvatskog

vodstva bila vidljiva i u sporazumu Boban-Karadžić iz Graza, te kako je taj sporazum za direktnu posljedicu imao dogovoreno vodoravno presijecanje Bosanske Posavine, **kako Republika Srpska ne bi bila okomito presječena, a time i poražena**“. General Stipetić zatim navodi kako je osobno dva puta inicirao presijecanje koridora i oslobađanje Posavine koje se dobro isplaniranom akcijom moglo uspješno izvesti, ali je svaki put bio spriječen od strane tadašnjeg hrvatskog vodstva, a kod drugog takvog pokušaja i smijenjen“

Prof. dr fra Benedikt Vujić, gvardijan

Profesor Franjevačko filozofsko-teološkog fakulteta Sarajevo i član Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine – Conferentia Episcoporum Bosniae et Hercegovina

----- Original Message -----

From: [Benedikt Vujica](mailto:Benedikt.Vujica) **To:** omuris@bih.net.ba

Sent: Wednesday, October 13, 2010 11:53 AM

Subject: Odgovor Inicij timu "Otvorenog Apela"

Odgovaram pozitivno na „Otvoreni Apel“ vašega Inicijativnog tima sa željom da stigne do razuma i srca nadležnih tijela kojima je upućen.

S poštovanjem,

prof. dr. Benedikt Vujic

Prof. dr Sejit Bobar, Profesor Nastavničkog fakulteta, područje prirodnih nauka, opća i anorganska kemija, Univerzitet “Džemal Bijedić” Mostar, Bosna i Hercegovina.

From: Sejit Bobar <Sejit.Bobar@unmo.ba>

To: "mosmanagic@yahoo.com" <mosmanagic@yahoo.com>

Sent: Monday, February 13, 2012 7:00 PM

Subject:

apsolutno se slažem sa dostavljenim materijalom.

Sretno; s poštovanjem,

prof.dr Bobar Sejit

Prof dr Tomislav Išek, Sarajevo,

Profesor Filozofskog fakulteta suvremene historije Bosne i Hercegovine i Jugoistočne Evrope u Tuzli u mirovini, kao i prvi profesor na bosanskohercegovačkom prostoru koji je predavao historiju Europske Unije, Autor je i djela: “Mjesto i uloga HKD “Napredak” u kulturnom životu Hrvata Bosne i Hercegovine 1902-1918)”. U svom komentaru o inicijativi brojnih uglednih bosanskohercegovačkih i svjetskih intelektualaca napisao je 19. januara / siječnja 2012.

From: Violeta Kovacevic <violeta.kovacevic@hotmail.com>

To: mosmanagic@yahoo.com

Sent: Thursday, January 19, 2012 7:28 PM

Subject: Teks od prof Iseka

U prilogu Vam šaljem tekst profesora Tomislava Iška. Molim Vas da potvrdite primitak istog. Srdacan pozdrav,
Violeta

“Kao jedan od inicijatora Otvorenog apela izražavam osobnu satisfakciju da je inicijativa o upoznavanju najodgovornijih državnika svjetske političke scene i domaćeg – bosanskohercegovačkog – establišmenta sa prijedlogom Ustavne platforme, čije bi usvajanje i provođenje konačno omogućilo bolji, normalan život SVIH naroda i stanovnika Bosne i Hercegovine u cjelovitoj, multietničkoj, evropskoj DRŽAVI (u kojoj bi se poštovala regionalne – geografske i gospodarske – cjeline), naišla na veliku i veoma zapaženu podršku.

Apel na historijski utemeljen, lapidaran, konzistentan i urgentan način, uz naglašeno poštovanje povijesnih događaja, povijesne istine i povijesnog iskustva, POZIVA sve one kojima je upućen da POMOGNU jednoj državi i bez pandana na prostorima jugoistočne Europe, pa i Europe u cjelini, njenim građanima i narodima, koji su mimo svoje volje u, možda ponajtežem periodu njene tisućljetne opstojnosti, sa dobrim namjerama zaustavljanja ratne kataklizme, ali PRAKTIČNO, apsolutno efikasno neučinkovitim (bez presedana) unutarnjim ustrojstvom u Daytonu dovedeni u svojevrzni BEZIZLAZ da IZADU iz njega.

Ovaj Apel je u momentu nastajanja (2011. g.) bio URGENTAN, a sada (na početku 2012. g.) je VAPIJUĆI. Nažalost, na bosansko-hercegovačkoj političkoj sceni su prisutne tendencije definitivnog destruiranja međunarodno priznate države Bosne i Hercegovine koje su, na sreću, propale, u periodu njenog nezapamćenog materijalnog i ljudskog stradanja, ali su zamijenjene krajnje perfidnim scenarijem. Po njegovim interpretatorima koji drsko i bezobzirno krše slovo i duh i takvog neodrživog mirovnog sporazuma (kojim je BiH, po mišljenju potpisnika ovih redova, navučena „ludačka košulja”), jedna historijska kategorija kao DRŽAVA je nemoguća, a jedan od dva entiteta se uporno promovira kao DRŽAVA sa eventualnom mogućnošću da se (ako i kada se ukaže prilika) otcijepi”

Prof. dr Tomislav Išek

Prof. dr fra Luka Markešić, profesor na Franjevačko-filozofsko-teološkom fakultetu u Sarajevu i predsjednik Hrvatskog Narodnog Vijeća(HNV) u Bosni i Hercegovini. Za svoj patriotski doprinos u očuvanju Bosne i Hercegovine i zajedničkog suživota u njoj, HNV je bio jedan od kolektivnih dobitnika „Šestoaprilske nagrade” Grada Sarajeva za 2011. godinu. Za radio Federaciju (FBiH) fra Luka Markešić je izjavio:

“U svojoj aroganciji, isključivosti, ucjenama i neistinama o majorizaciji nad hrvatskim narodom, te minimiziranjem izbornih rezultata drugih, dva HDZ-a - **HDZ i HDZ 1990, rade protiv Hrvata, jer je hrvatskom narodu uvijek bila svojstvena tolerancija**. Oni nisu osvojili 90% hrvatskog biračkog tijela, kako tvrde, nego oko 50%. Oni vrše takvo manipuliranje narodom, čak sa prijetnjom o navodnom nestanku Hrvata u BiH i to samo zato što im nisu pripale sve fotelje predviđene hrvatskom narodu u vlasti.

Bosna i Hercegovina odoljeće svim dezintegracionim tendencijama. Bosne i Hercegovine će biti, bez obzira na to tko će u njoj biti. Onima kojima se ova zemlja ne sviđa, najbolje bi bilo da odu iz nje. To je njihovo pravo, kao što je pravo i nas, koji ovdje želimo ostati, da radimo za dobro i suživot.” (Kliker info-Fena, 21.01.2012.)

DIJASPORA BOSNE I HERCEGOVINE

UNHCR za Bosnu i Hercegovinu (2010)

„Jedan od najvećih talasa izbjeglica sa nasih prostora pocinje agresijom na suverenu državu Bosnu i Hercegovinu 1992-1995 godine. I danas nisu poznati svi parametri i činjenice, ali se zna, da je tada pokrenut neviden i ogroman talas iseljavanja nakon Drugog svjetskog rata. Svoje prijeratne domove napustilo je oko 2,2 miliona osoba što čini više od polovine predratnog domicilnog stanovništva u čitavoj zemlji. Izbjeglička zaštita potražena je u 112 zemala svijeta.“

Odmah po završetku rata, kada su srpske secesionističke vlasti morale da napuste prigradska naselja oko Sarajeva, srpska policija u februaru 1996. godine, sa svojim kažnjeničkim odredima, sa tih područja prisilno je iselila oko 150.000 pripadnika srpske nacionalnosti i prebacila na razna mjesta u tek legaliziranu „Republiku Srpsku“, odnoseći sa sobom sve što se moglo odnijeti, a ostavljene stanove su namjerno teško demolirali. U „Republici Srpskoj“, zloupotrijebljena su sredstva dodijeljena za stvarni povratak izbjeglica i prognanih za izgradnju stanova koristeći ih za prisilno protjerano srpsko stanovništvo iz okoline Sarajeva. Prve dvije najvažnije poslijeratne godine srpske vlasti zabranile su povratak izbjeglica nesrpskog stanovništva. Doversavan je genocid sa pljačkanjem i spaljivanjem kuća. I to sve pred očima NATO vojnika. Na osnovu donijetih imovinskih zakona novi građani Republike Srpske većinom su prodali svoje sarajevske stanove. Tako se izvršila nečija planirana, prisilna, nacionalna preraspodjela stanovništva, sa elementima genocida u Dytonskom miru. Takav rušilački zahvat napravljen je i sa snažnom industrijskom bazom na periferiji Sarajeva, koja je prije rata davala skoro jednu trećinu izvoza industrijske proizvodnje zemlje. I to sve, opet, pred očima prvog Visokog predstavnika (OHR) Carla Bildta i hiljada NATO vojnika, poslanih od velikih sila da „čuvaju“ ovakav mir u Bosni i Hercegovini.

**Pismo KBSA, IRGC, BAGI i VBHOA
Visokom Predstavniku u BiH
H.E. Dr Valentinu Inzku**

21. Januar , 2012

„U ime Bošnjaka u Sjevernoj Americi, Australiji, i žrtava genocida i etnickog čišćenja obracamo Vam se kao nadležnom autoritetu za sprovedbu Dejtonskog mirovnog sporazuma da spriječite zakonodavne prekršaje ljudskih prava Bošnjaka u dijaspori vezano za popis stanovništva i oporezivanje imovine u manjem entitetu u BiH. Kongres Bošnjaka Sjeverne Amerike (KBSA), Institut za istraživanje Genocida Kanada, Bosansko americki institut za genocid i edukaciju (BAGI), i Vijeće BH Organizacija Australije (VBHOA), oštro osuđuju usvajanje amandmana o brisanju člana 48 iz Prijedloga zakona o popisu stanovništva, domaćinstava, i stanova u BiH od strane Zajedničke komisije za ekonomske reforme i razvoj Parlamentarne skupštine BiH.

Ovim se članom uvjetovalo da se rezultati o etnčkoj strukturi stanovništva popisa iz 1991 godine primjenjuju pri formiranju vlasti sve do potpune primjene Aneksa VII Dejtonskog mirovnog sporazuma, odnosno do završetka povratka izbjeglih i raseljenih lica. Ovaj čin predstavlja de facto legalizaciju kampanje etnickog čišćenja i genocida koji je počinjen nad Bošnjacima u periodu 1992 – 1995 godine. Aneks VII Dejtonskog sporazuma je i dalje ignoriran od strane političara u BiH i međunarodne zajednice, uključujući i Ured Visokog Predstavnika (OHR), čime se nastavlja destrukcija Bosne i Hercegovine i narušavaju osnovna ljudska prava povratnika.“

Napomena Inicijatora Apela i Pisma: Član 48 već je Zajednička komisija Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, putem svog Amandmana, izbrisala iz prijedloga Zakona o popisu stanovništva, koji je bio preuzet iz Daytonskog sporazuma, kao zakonska obaveza i predstavljao jedinu preostalu zaštitu ugroženih izbjeglica i povratnika, kao i jednu od glavnih zaštita ugrožene bosanskohercegovačke države. To je bio istovremeno i jedan od stubova obavezne reintegracije zemlje po Daytonskom sporazumu,

Zbog toga se i u 2012 godini nastavlja propadanje Države, uz pasivnost nosilaca međunarodne politike prema Bosni i Hercegovini.

,

PREOKRET I PREPOROD

1. Potrebno je izvršiti PREOKRET cjelokupne Države i nefunkcionalnog ekstra nacionalističkog Daytonskog ustavnog sistema za 180 stepeni, koji će omogućiti da se dalje propadanje i sunovrat Države pretvori u brzu reintegraciju funkcionalne i multietničke, zdrave evropske države;
2. Potrebno je izvršiti PREPOROD cjelokupnog društva u svim sferama života, počev od ekonomije, nauke, obrazovanja, kulture, medija i politike, kako bi se u naredne tri godine - do kraja 2014,

godine, povećala industrijska proizvodnja za 50%, povećao izvoz za 50%, smanjio uvoz za 50%, smanjila nezaposlenost za 50% i time se vratili navedenim ekonomskim parametrima koji su ostvareni u predratnoj 1990. godini, kada je Bosna i Hercegovina jedina imala veliki suficit izvoza nad uvozom u spoljnotrgovinskoj razmjeni sa inostranstvom u odnosu na sve ostale bivše jugoslavenske republike, koje su imale uvoz daleko veći od izvoza roba i usluga. Možda je i to bio jedan od konkurentnih razloga ekonomskog uništenja Bosne i Hercegovine uz podršku susjednih država.

MUNJEVITA OBNOVA ZEMLJE ?

Je li to moguće? Obnoviti svu industrijsku proizvodnju, povećati izvoz kvantitativno i suficit izvoza nad uvozom, kao i smanjiti broj nezaposlenih, kao što se to sve postiglo u 1990 godini. I primjer munjevite obnove totalno razrušene industrije, rudnika, željezničkih pruga, mostova spaljenih sela i gradova poslije Drugog svjetskog rata potvrđuje da je to moguće, kada su sve snage društva, zaposleni i volonteri, bili posvećeni tom jedinstvenom zadatku, u naslijeđenom siromaštvu i bez stranih zajmova.

Država Bosna i Hercegovina tada je tek bila formirana kao jedna od autonomnih federalnih država u okviru SFRJ. Njena autonomija iz doba Austrougarske carevine bila je ukinuta u vrijeme Kraljevine Jugoslavije (1918-1941). Ona je u Drugom svjetskom ratu bila razrušena više nego svih pet bivših jugoslavenskih republika, uzetih skupa, Za svega tri godine, (do 1949) industrijska proizvodnja premašila je proizvodnju Iz 1939. godine.

Država Bosna i Hercegovina u 2012. godinu ušla je u svoju posljednju, najopasniju fazu unutarnje i vanjske razgradnje od strane ekstremno nacionalističko-fašističkih snaga iz doba rata, uz podršku takvih istih snaga iz susjednih država i pasivnosti nosilaca međunarodne politike poslije rata, sa realnom prijetnjom krvavog raspada, sa nesagledivim posljedicama po živote stanovništva i rušenja Države, kojoj su oduzeta u Daytonu glavna ovlaštenja i oruđa odbrane od unutarnjih i vanjskih razbijača.

Zato je potrebno imperativno reći STOP takvim *dezintegracijskim i secesionističkim tendencijama* i preokrenuti dosadašnji negativni tok perfidnog razbijanja Bosne i Hercegovine u miru, posljednjih 16 godina, u pravcu njene reintegracije, njegovanja zajedničkog multietničkog života i stvaranja snažne funkcionalne države radi blagostanja i mira, podjednako za sve njene građane i narode. U tu svrhu neophodno je odmah:

1. Treba nam jedinstveni zakon o popisu stanovništva na državnom nivou, u koji ulazi i član 48, kako bi se tačno utvrdile razmjere izvršenog genocida za posljednjih 20 godina, a ne njegova legalizacija kao i formiranje vlasti na svim nivoima poslije izvršenih izbora, sve dok se većina predratnog stanovništva, odnosno njihovih potomaka ne vati na svoja stoljetna ognjišta uz osiguranje uslova za sveukupan normalan život kao i ostali stanovnici na tim područjima, bez obzira na nacionalne i vjerske razlike. Ovo predstavlja jedan od strateških

stubova reintegracije države Bosne i Hercegovine.

2. Odbiti sve pokušaje da se državna imovina, uključivo i vojna, smanjuje, dijeli i prenosi nepovratno na entitete. Ona se ne smije otuđivati, nego samo pozajmljivati.
3. Ponovno utemeljiti Vrhovni sud države Bosne i Hercegovine, kao jedan od stubova pravne države, koji je likvidiran od partija na vlasti, nelegalno i mimo Dayton, 1998. godine, iako je postojao još od 1908. godine u autonomnoj austrougarskoj Bosni i Hercegovini;
- 4 Odbiti sve pokušaje ekstremnih dezintegracionih nacionalista da se likvidira Državni Sud i Državno Tužiteljstvo. Nasuprot takvim terorističkim nasrtajima na pravosuđe države Bosne i Hercegovine, treba pokazati maksimalnu brigu za kvalitetno jačanje tih pravosudnih institucija, zajedno sa utemeljenjem Vrhovnog suda, kako bi se ubrzalo hapšenje i pravedno suđenje hiljadama ratnih zločinaca, koji se slobodno šecu zemljom posebno u Republici Srpskoj i pod zaštitom policije Republike Srpske, gdje je izvršen i najmasovniji genocid nad nevinim nesrpskim stanovništvom poslije Drugog svjetskog rata u Evropi. Toliki broj ratnih zločinaca na slobodi izaziva strah i nesigurnost povratnika da žive u istim naseljima i gradovima sa njima. U tom smislu treba povećati pomoć objektivnih stručnih stranih sudija i tužilaca i sigurnosnih službi na terenu.
5. Zatražiti od Ujedinjenih Nacija, OSCE, USA i Evropske Unije da se obrazuje nepristrasna visokostručna Ustavna konvencija, koja će urgentno pripremiti novi Evropski Ustav za Bosnu i Hercegovinu na principima Otvorenog apela i Pisma podrške brojnih bosanskohercegovačkih i svjetskih intelektualaca, sa odgovarajućim mehanizmom arbitraže, uz jednakopravno učešće najkvalitetnijih predstavnika civilnog društva.
6. Organizirati najširi demokratski front za odbranu i snažnu funkcionalnu reintegraciju savremene evropske države Bosne i Hercegovine na osnovu izloženih prijedloga.

Po ovlaštenju Inicijatora Apela ova „Zaključna razmatranja“ verifikovali su i potpisali članovi Tima koordinatora bosanskohercegovačkih intelektualaca iz zemlje i Dijaspore:

KOORDINATORI:

Prof. dr Muris Osmanagić,
Glavni koordinator Apela i Pisma
Dzidzikovac 4, 71000 Sarajevo
Telefon: 036 222 697
E-mail: mosmanagic@yahoo.com;
omuris@bih.net.ba

H.E. Jakob Finci, dipl. jur., bivši Ambasador
BiH u Bernu Švajcarska, Predsjednik Jevrejske
zajednice u Bosni i Hercegovini, dopisni član
BHAAAS - Bosansko Hercegovačko Američke
Akademije za nauku i umjetnost i Zamjenik Glavnog
koordinatora iz reda Jevrejske Zajednice

Prof. dr fra Luka Markesic , profesor Franjevačko-filozofsko teološkog Fakulteta u Sarajevu; Predsjednik Hrvatskog Narodnog Vijeća Bosne i Hercegovine
I Zamjenik Glavnog koordinatora za HNV

Milorad Krunic, dipl. ecc., Predsjednik Srpskog kulturno - prosvetnog društva " Prosvjeta" Sarajevo
Zamjenik Glavnog projekta za strateške projekte

Prof. dr Senadin Lavić, profesor Fakulteta političkih nauka i međunarodnih odnosa Univerzitet Sarajevo, Predsjednik Bošnjačke Zajednice.Kulture „Preporod“, i Zamjenik Glavnog koordinatora u toj Zajednici

Sretko Radišić , dipl. ing. maš., Predsjednik Srpskog građanskog vijeća (SGV) - Pokret za ravnopravnost naroda Bosne i Hercegovine, Sarajevo; Zamjenik Glavnog koordinatora iz reda Srpskog Građanskog Vijeća

Prof. dr Nedžad Mulabegović, profesor medicinskih nauka, Medicinski fakultet; Bivši rektor Univerziteta u Sarajevu i Predsjednik Vijeća Kongresa bošnjačkih intelektualaca (VKBI), Sarajevo

Akademik prof. dr Vladimir Premec redovni član ANUBiH, profesor Filozofskog fakulteta, Univerzitet u Sarajevu, Sekretar odjeljenja društvenih nauka, ANUBiH, Predsjednik Hrvatskog društva za znanost i umjetnost

Prof. dr Nedžad Mulabegović, profesor Medicinskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu, Predsjednik Vijeća Kongresa Bošnjačkih Intelektualaca, bivši Rektor Univerziteta u Sarajevu.

From: Nedžad Mulabegovic <farma@bih.net.ba>
To: mosmanagic@yahoo.com
Sent: Monday, January 30, 2012 11:48 AM
Subject: Verifikacija Zaključnih razmatranja

Poštovani i dragi prijatelju,
Iskreno Vam zahvaljujem na uloženom naporu i efikasnosti u realizaciji Apela.
U cjelosti podržavam i potpisujem Zaključna razmatranja.
Uz srdačne pozdrave,
Prof.dr sc.med.Nedžad Mulabegović

Napomema: Zaključna razmatranja su potpisali i svi ostali koordinatori.

- 00 -

PRIJEDLOG

Strateških prioriternih državnih projekata u 2012. godini

Na osnovu cjelokupnog sagledavanja problema izlaska Bosne i Hercegovine iz sveopšte dugotrajne krize , potrebno je u prvom redu ukloniti nasljedje primitivnog vođenja državne politike u svakom pogledu koje se već 15 godina vrši na bazi neznanja, nedovoljnog iskustva upravljanja državom, bez koncepta jedinstvene politike , uz pojedinačan nemoral za svoje lične interese odgovornih nacionalističkih državnika i Službenika, kao i veliko negativno mješanja i opstrukcije susjednih država i crkava.

Pored novog izbora sposobnih i moralnih državnika, odanih patriota Bosne i Hercegovine, neophodno je zasnovati i pripremiti desetine najvažnijih strateških, prioritetnih projekata za zemlju do kraja 2012. godine. Brojni potpisnici Otvorenog Apela pokazuju da država raspolože sa dovoljno visokog i nesebičnog intelektualnog potencijala za te svrhe. Tim koordinatora predlaže sljedeću preliminarnu listu strateških projekata za 2012. godinu:

- 1. Na osnovu tražene intervencije civilnog društva šest vanstranačkih organizacija, zatim preko 200 bosanskohercegovačkih intelektualaca i preko 70 uglednih svjetskih intelektualaca Organizaciji Ujedinjenih Nacija, OSCE, USA i Evropskoj Uniji da sazovu Ustavnu konvenciju na kojoj će jednakopravno biti zastupljeni visoki predstavnici civilnog društva (uljučivo i grupacija IA-15), radi pripreme novog Ustava na bazi principa izloženih u Otvorenom apelu i Pismu podrške, treba odmah pristupiti izradi Nacrta projekta novog Ustava, koje će ponuditi civilno društvo, ako se usvoji prijedlog o sazivanju Ustavnoj konvenciji Bosne i Hercegovine, koji će zamjeniti postojeći nelegalni i nefunkcionalni Daytonski Ustav..**
- 2. Globalni projekat racionalnog upravljanja državnom imovinom, koja se ne može i ne smije protuzakonito prenositi na entitete. Ona čini polovinu državne teritorije, utvrđene u katastru u iznosu 27.400 kvadratnih kilometara;**
- 3. Projekat obnove Vrhovnog suda Bosne i Hercegovine, ukinutog nelegalno 1998. godine i usklađivanja sa njime Državnog tužilaštva i Državnog suda, Bosne i Hercegovine, kako bi se dobilo visokostručno i objektivno pravosuđe bez bilo kakvog subjektivnog političkog uticaja na izbor sudskih kadrova i na sudske procedure. Objektivno preispitati ukupni rad svih sudija i tužilaca sa gledišta navedenih kriterija. Istraživački projekat treba da obuhvati analizu dosadašnjeg kažnjavanja / nekažnjavanja ratnih zločinaca na čitavom području zemlje, sa mjerama za mnogo efikasniji sistem pravosuđa.**
- 4. Globalni istraživački projekat stabilnog / neizvjesnog povratka izbjeglica i protjeranih porodica, sa njihovih vjekovnih ognjišta, tokom agresije na nasu zemlju iz susjednih država. Treba uključiti i analizu negativnog, poslijeratnog, političkog i materijalnog poticaja nacionalne preraspodjele stanovništva u oba entiteta;**
- 5. Projekat smanjenja nefunkcionalne državne i entitetskih administracija**
- 6. Globalni projekat povećanja industrijske proizvodnje roba i usluga za 50% do 2014. godine u odnosu na 2011. godinu;**
- 7. Globalni projekat smanjenja uvoza za 50% do 2014. godine u odnosu na 2011. godinu;**
- 8. Globalno povećanje izvoza roba i usluga do 2014. godine u odnosu na 2011. godinu;**
- 9. Globalno smanjenje nezaposlenih radnika za 50% do 2014. godine u odnosu na 2011. godinu;**

10. **Projekat osavremenjivanje i racionalizacije ukupne namjenske vojne industrije , s tim da se pretežan dio njenih kapaciteta usmjerava na izvoz roba i usluga.**
11. **Generalni projekat razvoja najdublje i prirodno najbolje luke na Jadranskoj obali domaće luke Neum, da postane jedna od najvećih luka na Jadranu, da se veže direktno i bez smetnji na međunarodno more i na novi koridor 5C, kako bi Bosna i Hercegovina postala snažna pomorska država.**
12. **Hitno pristupiti izradi Generalnog projekta razgraničenja teritorijalnih voda Hrvatske i Bosne i Hercegovine na području Neum-Klek, sve do otvorenog mora i suverenog pristupa Bosne i Hercegovine do međunarodnih voda i razgraničenja u tom pogledu sa Italijom. Konvencija UN o pravu mora čl. 7 i čl. 47 ne dozvoljava da novo uspostavljena Arhipelaška država poslije raspada bivše Jugoslavije (u ovom slučaju Hrvatska) odvoji od otvorenog međunarodnog mora ili ekskluzivne ekonomske zone teritorijalno more druge države (u ovom slučaju teritorijalno more Bosne i Hercegovine). Hrvatska i Bosna i Hercegovina bile su odavno obavezne da razgraniče svoje teritorijalne vode sve do otvorenog mora. Zašto to do sada nije učinjeno? Ko je kriv? Time je već do sada nanijeta ogromna šteta našoj zemlji.**
13. **Projekat razvoja turizma na dva unikatna BH prioriteta: vjerski i arheološki; Posjeta Međugorju može se povećati s 1,2 miliona/godišnje na 2,0 miliona hodočasnika s naglaskom na prelazak sa tranzitnih turista na grupe koje ostaju u Bosni i Hercegovini duže vremena. Međugorje ponuditi kao lokaciju interreligijskog okupljanja zbog poruke mira Bogorodice. Bosanska dolina piramida je drugi prioritet gdje se može, uz određena ulaganja u turističku infrastrukturu i otkrivanje cjelovite Sjeverne strane piramide, uz podgrađivanje prahistorijskih tunela privući, od sadašnjih nekoliko desetina hiljada turista/godišnje, preko milion turista. Na taj način, ovim posjetama, kao i drugim arheološkim i ekološkim lokacijama, priliv sredstava od turizma može se udeseterostručiti.**
14. **Generalni projekat organske hrane, koja je najskuplji proizvod budućnosti; Polovinu obradivih, a napuštenih posjeda ponuditi u 30-godišnji zakup razvijenim zemljama – uvoznicama hrane (na primjer Južna Koreja). Na drugoj polovini stimulisati potencijalne obrađivače grantovima i povoljnim kreditima. Cilj je dostići izvoz hrane na nivou 1,2 milijarde dolara.**
15. **Glavni projekat proizvodnje energije na vlastitim resursima (ugalj 80% i hidroenergija 20%) . Sa sadašnjih 200 miliona dolara godišnjeg izvoza, povećati njen izvoz na 2,2 milijarde dolara; Istovremeno projektirati prvo postrojenje sa 300.000 tona mrkog uglja iz Breze i Kaknja, na putu između Breze i Sarajeva, za pretvaranje mrkog uglja u kvalitetni gas koji će početi zamjenjivati sibirski prirodni plin hiljadama kilometara dalek. Naglo i stalno povećavanje cijene prirodnog plina i napredak tehnologije u pretvaranju uglja u gas, napravili su da je ovakav gas za grijanje domaćinstava i industriju postao konkurentan i sigurniji od sibirskog gasa.**
16. **Projekat na osnovu kojeg će se trećina teritorije Bosne i Hercegovine proglasiti zaštićenim nacionalnim, ekološkim i arheološkim parkovima i zabraniti otvaranje pogona u oblasti „prljavih“ industrija; U njima zabraniti i sječu šuma.**

17. **Generalni projekat korištenja čiste vode van energetske potrebe. Voda je najznačajniji resurs XXL stoljeća u svijetu. Deficitaran je, zalihe vode do 6,0 metara dubine su iscrpljene, sada se koriste vode s 20 metara dubine u svijetu. Svi kontinenti će biti u manjku sa vodom. Bosna i Hercegovina ima više od 50 različitih vrsta vode s obzirom na sastav minerala. Od uvoznika vode Bosna i Hercegovina treba napraviti svoj brand i postati veliki izvoznik vode. Čitav proces će otvoriti nova radna mjesta, istraživanje izvora, laboratorijske analize, flaširanje i rad u pogonima., skladištenje, distribuciju, prodaju i marketing. Cilj može biti postavljen da se dostigne 300 miliona dolara izvoza vode godišnje.**
18. **Generalni projekat mreže novih autoputeva - Napraviti hitno projekte tri moderna evropska autoputa: (1) Bosanski Brod – Neum; (2) (Zagreb) – Bihać – Banja Lujka – Doboj – Tuzla (Beograd), (3) (Split) – Međugorje – Mostar – Trebinje – (Dubrovnik). Bazirati se na domaćoj građevinskoj operativi, domaćim projektantskim kućama i ukupnim domaćim građevinskim radnicima, uključujući one koji se nezaposleni vraćaju iz Slovenije, Hrvatske, Njemačke; građevinska industrija će za sobom povući zapošljavanje i proizvodnju u nizu drugih pratećih industrija - građevinskog materijala, opreme, alata i sl. S tri autoputa zemlja će biti privlačna posjetiocima s istoka, zapada i sjevera. Prihod sa naplatnih rampi i objekata duž autoputa treba koristiti za dalja ulaganja. Cilj je da se polovina sredstava osigura kreditima, a polovina samofinansiranjem.**
19. **Osnovati Ministarstvo za Dijasporu sa dva cilja: privući vodeće stručnjake BH porijekla u Vladu i Ministarstva i učiti u zajedničke projekte s našim menadžerima u Svijetu.**
20. **Napraviti globalni projekat za privlačenje strateških partnera u razvoj zemlje iz MMF i Svjetske Banke, SAD i Njemačke, . U okviru toga projekta osnivanje firmi učiniti najjednostavnijim u Evropi – za 24 sata dobijanje dozvola kroz poseban Ured. Teritorij Bosne i Hercegovine proglasiti bescarinskom zonom. Strane firme osloboditi plaćanja dijela doprinosa i poreza na period od dvije godine (uslovno, da se ne zatvore nakog tog perioda, ostaviti depozit nakon prve godine)**
21. **Studija finansijskih zahtjeva za investicijama i rezultata investiranja predložene liste strateških prioritarnih projekata za 2012. Procjenjuje se sa tolerancijom (+) ...(-) 30% i kombinacijom srednjoročnih (5 godina) i dugoročnih kredita (20 godina), s gratis periodom od dvije godine da će biti približno potrebno \$ 10 milijardi . Godišnje se može otplaćivati poslije gratis perioda oko \$ 1,1 milijardu za glavnice i kamate, Kroz saradnju sa strateškim partnerima može se prikupiti još dodatnih \$ 10 milijardi u opremi, tehnologiji i kapitalu. Otplata treba da bude kroz proizvode i usluge. Predsjednik Vlade treba tromjesečno da podnosi Parlamentu i javnosti Izvještaj o realizaciji strateških projekata u 2012. godini, i nadalje.**
22. **Izrada Studije o dosadašnjoj realizaciji i zloupotrebama u investiranju i korišćenju donacija posljednjih 20 godina. Uzimamo samo jedan primjer, koji će pokazati da je ukupna investiciona suma od 10 milijardi američkih dolara procjenjena dosta realno ako se investiranje vrši bez korupcije ličnosti u odgovornim državnim organima.**

Jedan od najvažnijih aktera potpisanog Daytonskog sporazuma (1995), u kome je izgubljena polovina bosansko-hercegovačke teritorije, dok je BH Armija

pobjeđivala na frontu, sav oduševljen, po povratku u zemlju je izjavio da su se kod potpisivanja Daytonskog sporazuma, velike sile obavezale da će dati 5,1 milijardu dolara za rekonstrukciju razrušene ekonomije u Bosni i Hercegovini. dok se ukupna ratna šteta od agresije procjenjivala se tada na 100 milijardi dolara. A šta je bilo od simboličnih u odnosu na ratnu štetu 5.1 milijardu dolara? Na to pitanje odgovara njemačka aut1rica iz Instituta Friedrich Schiller, čestita Elke Fimmen, u časopisu EIR, od 13. avgusta 1999. godine:

„ Za rekonstrukciju privrede BiH u periodu 1995-1999. godine odobreno je 5,1milijardi dolara. Ali samo mali dio ove sume je ikada došao u Bosnu i Hercegovinu. Pod vodstvom birokracije Svjetske Banke i Evropske Unije na svaki dolar koji je stvarno upućen u Bosnu i Hercegovinu naplaćivano je 8,0 dolara za trećerazredne nadzorne organizacije Zapada.“.

Prema tome, manje od 700 miliona dolara za četiri godine, od ukupno 5,1 milijardi američkih dolara, poslano je u Bosnu i Hercegovinu, a od toga ni jedan dolar nije uložen u obnovu ekonomije, izuzev za kako takvu obnovu razrušene električne mreže, jer je moralo doći električno svjetlo u mračne gradove. Na taj način, izgleda, da je Bosna bila najbolje evropsko mjesto za „pranje“ prljavog novca od nosilaca međunarodne politike. I nista više.

Ovdje je uloga naše države potpuno degradirana na najgori mogući način, i to na najvišem nivou, a šta je bilo na nižim nivoima vlasti ? Autorica ovog renomiranog njemačkog Instituta ističe da je „politika velikih sila iz Daytonu bila da se u svakom slučaju onemogućí obnova i rekonstrukcija poslijeratne ekonomije u Bosni i Hercegovini.“ Zašto? U tome su vladajući međunarodni faktori izuzetno uspjeli, nalazeći pomagaće i među odgovornim Bošnjacima u vlasti, ali sumnjivih etičkih kvaliteta.

Predsjednik Francuske Republike Jack Shirack je triumfalno poručio, prilikom potpisivanja Daytonskog sporazuma u Parizu: „Ovdje ne smije biti pobjednika i poraženih“. To je mogao da izgovori, po našem mišljenju, samo državnik koji ne vodi računa o pravdi ugroženih građana i naroda u tuđoj zemlji, izjednačujući žrtvu i krvnika. U tome se sastojala tajna zajednička politika velikih sila uperena protiv Bosne i Hercegovine od 1992. godine, od sticanja njene nezavisnosti, sve do danas. Pa kako ćemo ići naprijed? – Samo vlastitim snagama.

Iako se embargo OUN na oružje formalno odnosio za čitav prostor bivše Jugoslavije, on je de facto iskorišćen samo protiv naoružavanja nenaoružane Bosne i Hercegovine u odbrani od srpske agresije. Sa druge strane, Srbija je uspjela, poslije smrti maršala Josipa Broza Tita, cjelokupnu bivšu Jugoslavensku Armiju , treću Armiju po vojnoj snazi u Evropi, na čelu sa njenim Generalštabom u Beogradu, sastavljenim od srpskih oficira, staviti isključivo pod svoju komandu i uputiti je protiv Bosne i Hercegovine, dok su njen genocid nad BH civilima hladnokrvno posmatrale velike sile u Savjetu sigurnosti OUN. Vjerovatno su se velike sile nadale da će prije kraja iste godine, kada su OUN priznale Bosnu i Hercegovinu kao nezavisnu i suverenu državu, Srbija uspjati izbrisati Bosnu i Hercegovinu sa političke mape Svijeta, Ni uz najgore zločine protiv civilnog stanovništva poslije Drugog svjetskog rata, ovaj

mefistofelski cilj agresora nije u potpunosti ostvaren. I budimo, uvjereni da je samo privremeno agresor oteo, uz podršku nosilaca međunarodne politike, polovinu Bosne i Hercegovine od jedinstvenog državnog upravljanja.

Zato nam je potrebno sada, više nego ikada, i to dvadeset godina poslije donošenja Deklaracije o nezavisnosti Bosne i Hercegovine, 6. marta 1992. godine, da počnemo korjenito, demokratski, preuredjivati Državu i započeti svestrani Preporod bosanskohercegovačkog društva po mjeri svih njegovih građana; zajedno sa dosljednim provođenjem Povelje Ujedinjenih Nacija iz 1948. godine o sprečavanju i kažnjavanju genocida i Presude Haškog suda za pravdu (2007) protiv „Republike Srpske“ o izvršenom genocidu protiv Bošnjaka u Srebrenici.

Data mapa na početku Otvorenog apela reljefno pokazuje da genocid u Srebrenici nije bio izuzetak , niti neka slučajna greška. Takav svestrani genocid proveden je od strane srpskih vlasti pod rukovodstvom srpskog Generalštaba iz Beograda i njegovih oficira, nad nedužnim bošnjačkim civilima na čitavoj planiranoj i okupiranoj teritoriji u Bosni i Hercegovini, gdje su Bošnjaci živjeli stoljećima kao većina . Prema nalazima Tužiteljstva u Haagu, tokom agresorskog rata beogradski Generalštab plaćao je neposredno sve oficire vojske „Republike Srpske“, i kasnije sve do njihove penzije, pa i najozloglašenijeg ratnog zločinca među njima generala Ratka Mladića.. U ovim već otkrivenim grobnicama i utvrđenim žrtvama, sa njihovim DNK analizama, pobijeno je 15 puta više bošnjačkih žrtava nego u samoj Srebrenici.(11.juli 1995.)